

Ο ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΚΛΗΡΟΥ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΜΕΡΙΜΝΗ,

ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛ. ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

(ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ»)

ΕΤΟΣ Δ' | ΑΘΗΝΑΙ, ΦΙΛΟΘΕΗΣ 19 | 1 - 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 1955 | ΑΡΙΘ. 5-6

ΕΡΓΑΤΑΙ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΗΓΕΤΑΙ

Ἄς παραχωρήσωμεν σήμερον, ὡς ἐν παρενθέσει, τὴν σελίδα αὐτὴν εἰς δύο διδάγματα, τὰ ὅποια ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς εὐαγγελικὰς περικοπὰς δύο ἀπὸ τὰς Κυριακὰς τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς καὶ τὰ ὅποια εἶναι πολὺ χρήσιμα διὰ τὴν ζωὴν ὄλων τῶν ἐργατῶν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν πνευματικῶν ἡγετῶν τῶν χριστιανῶν.

α'.

Ὁ Κύριος εἶχε καλέσει εἰς τὸ ἔργον Του ὡς βοηθοὺς καὶ συνεργάτας—μαθητευομένους ἀκόμη τότε συνεργάτας—τοὺς Δώδεκα Μαθητάς. Εἶχε δώσει εἰς αὐτοὺς ὅτι ἐχρειάζετο διὰ τὴν περίοδον ἐκείνην τῆς ζωῆς των, ὥστε ν' ἀποκτήσουν τὸ θάρρος καὶ τὴν πείραν, ἣ ὅποια ἦτο ἀπαραίτητος διὰ τὸ ἀποστολικόν των ἔργον, καὶ εἰς κάθε περίπτωσιν ἐχρησιμοποιοῖ ὅλας τὰς εὐκαιρίας, διὰ νὰ τοὺς καθοδηγῇ εἰς τὸ πνεῦμά Του, εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ εὐαγγελίου Του, τὸ ὅποιον δὲν ἦσαν ἀκόμη τότε εἰς θέσιν νὰ ἐννοήσουν.

Ἐδείκνυν ἐπιείκειαν καὶ συγκατάβασιν εἰς τὰς ἀδυναμίας των καὶ εἶχεν ἀπεριόριστον ὑπομονὴν ἀπέναντί των, ὅσον καὶ ἂν ἐφαίνοντο κάποτε ἀνεπίδεκτοι προόδου, διότι ἀπέβλεπε προπαντὸς εἰς τὴν καλὴν των διάθεσιν. Ἄλλὰ ὑπῆρξαν καὶ περιστάσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ὑπῆρχε κίνδυνος παρεξηγήσεως ἀνεπαρορθώτου τῆς διδασκαλίας καὶ τοῦ σκοποῦ, διὰ τὸν ὅποιον τοὺς παρεσκεύαζε. Καὶ τότε ὁ θεῖος Διδάσκαλος, παρ' ὅλην τὴν ἀγάπην Του καὶ τὴν ἐπιείκειάν Του, ὑπῆρξεν ἀπολύτως ἀπερίφραστος καὶ αὐστηρὸς ἀπέναντι τῶν συνεργατῶν Του τούτων. Ἐν ἐκ τῶν περιστατικῶν τούτων εἶναι καὶ αὐτό, ποὺ μᾶς ἀφηγεῖται ἡ

«Ὁ μένων ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν».

(Ἰωάν. 15,5)

κατὰ τὴν Δ' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν ἀναγινωσκομένη εὐαγγελικὴ περικοπὴ (Μάρκ. 9,14-29).

Δὲν ἠδυνήθησαν οἱ Μαθηταὶ νὰ θεραπεύσωσι, λέγει τὸ ἱερὸν κείμενον, τὸν πάσχοντα νέον· ὁ δὲ δυστυχὴς πατὴρ του καὶ οἱ συγκεντρωθέντες περιεργοὶ ἠπόρουν διὰ τοῦτο καὶ ἐσκανδαλιζόντο, ἐν ᾧ οἱ Γραμματεῖς εὖρον ἐδκαιρίαν καὶ πάλιν διὰ νὰ διαβάλουν τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ Διδασκάλου. Ἦλθεν ὁμοως, ἐν τῷ μεταξύ, ὁ Χριστὸς καὶ προσέτρεξαν ὅλοι πρὸς Αὐτὸν καὶ ἔσπευσαν νὰ Τοῦ ἀνακοινώσωσι τὸ πρᾶγμα, ὁ δὲ δυστυχὴς πατὴρ Τὸν παρακαλεῖ: «εἴτι δύνασαι βοήθησον ἡμῖν». Αὐτὸς, ὁ ὁποῖος πρὸ ὀλίγου μόλις ἐπίστευεν, ὅτι καὶ οἱ μαθηταὶ ἀκόμη τοῦ Κυρίου ἠδύνατο νὰ θεραπεύσωσι τὸ παιδί του, τώρα, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν των καὶ τὴν διάφρευσιν τῶν πρώτων του ἐλπίδων, ἀμφιβάλλει πλέον ἂν καὶ ὁ Διδάσκαλος ὁ ἴδιος ἤμπορῇ νὰ κάμῃ τίποτε εἰς μίαν τὸσον δύσκολον περίστασιν! «Ἐὰν δύνασαι...»!

Πρὸ τῆς καταστάσεως ταύτης ὁ Κύριος, ὁ Ὅποῖος διέκρινε τί εἶχε συμβῆ εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς τῶν Μαθητῶν Του, ἀφ' οὗ ἐπετίμησε δημοσίᾳ τὴν γενικὴν ἀπιστίαν καὶ ἐθεράπευσε τὸν πάσχοντα διὰ τοῦ παντοδυνάμου Του λόγου, ἀπεσύρθη εἰς μίαν οἰκίαν, ὅπου ἔδωκε καὶ τὸ ἰδιαιτέρον μάθημα εἰς τοὺς ἀποροῦντας ἀκόμη διὰ τὸ πάθημά των Μαθητάς. Ὁ ἱερὸς Ματθαῖος, ἀφηγούμενος τὸ ἴδιον περιστατικόν (Ματθ. 17,14-21) προσθέτει εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, ὅτι, ὅταν ἠρωτήθη ὁ Χριστὸς ἀπὸ τοὺς μαθητάς Του «διατί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;» Ἐκεῖνος ἀπήντησε: «διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν». Καὶ ἔπειτα προσθέτει ὅσα καὶ ἡ προαναφερθεῖσα περικοπὴ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἀγίου Εὐαγγελίου σημειοῖ: «Τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ ἄλλῳ δύναται ἐξελεθεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ».

Ἡ ἐπιείκεια καὶ ἡ συγκατάβασις τοῦ Χριστοῦ ἀπέναντι ὠρισμένων ἀδυναμιῶν ἀνθρώπων, αἱ ὁποῖαι δὲν ἠδύνατο νὰ παραβλάψουν τὸ ἔργον, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἠδύνατο νὰ φθάσῃ μέχρι καὶ τῆς κολακείας τούτων. Καὶ δὲν ἐπεδίωξε ποτὲ ὁ Χριστὸς διὰ συγκρατήσῃ τοὺς μαθητάς Του δι' ὑποχωρήσεων ἀπέναντι σφαλμάτων, τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ γίνοντι ἀπολύτως ἀντιληπτὰ εἰς τοὺς ἰδίους, ἀκριβῶς διὰ τὴν διόρθωσίν των καὶ τὴν πρόληψιν τῶν ἐκ τούτων ἀπειλουμένων κατὰ τοῦ ἔργου κινδύνων.

«Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου».

(Δευτερ. 6,5)

Ἄλλὰ τὴν τακτικὴν ταύτην ἠκολούθησαν καὶ πάντες οἱ γνήσιοι ἐργάται τοῦ Ἐὐαγγελίου. Ἡ εἰλικρίνεια δὲ καὶ ἡ ἐν ἀγάπῃ καὶ μετὰ παρηγορίας ἀμοιβαία ἀντιμετώπισις τῶν ἀνθρωπίνων σφαλμάτων ἀλλήλων ὑπῆρξαν πάντοτε ἀπὸ τὰ θεμελιώδη στοιχεῖα πάσης καλῶς ἐννοουμένης χριστιανικῆς συνεργασίας. Καὶ ἡ χριστιανικὴ αὕτη συνεργασία—ὁσάκις ἐπρόκειτο περὶ ἐργατῶν ἰσταμένων, πράγματι, εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς των—οὐδέποτε ἐξημιώθη ἀπὸ τὴν παρηγοσίαν, ἡ ὁποία εἶναι ἀπότοκος πραγματικῆς μὲν καὶ ἀνιδιοτελοῦς ἀγάπης πρὸς τοὺς ἀδελφούς, ἀφοσιώσεως δὲ εἰς τὸ καθήκον, ἀπεριορίστου καὶ μηδόλως ὑπὸ τῆς προσωποληψίας παραβλαπτομένης.

β'.

Ἄλλὰ καὶ τῆς ἐπομένης Κυριακῆς, τῆς Ε' τῶν Νηστειῶν, ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ (Μάρκ. 10, 32-43) περιέχει σπουδαιότατον μᾶθημα τοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς Μαθητάς Του :

Οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου ἐζήτησαν τὴν πρωτοκαθεδρίαν καὶ οἱ ἔνδεκα, μὴ ἀντιληφθέντες τί ἀκριβῶς ἐσήμαινεν ἡ ἀπάντησις τοῦ Χριστοῦ, «ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου». Εἰς τοὺς πρώτους ὁ Κύριος ἀντὶ ἄλλης ἀπαντήσεως εἶχε προβάλει «τὸ ποτήριον» καὶ τὸ «βάπτισμα» τὸ ἰδικόν Του, τὸ ποτήριον καὶ τὸ βάπτισμα τοῦ αἵματος. Πρὸς δὲ τοὺς λοιποὺς ὑπέδειξεν, ὅτι ἀδίκως ἐστενοχωροῦντο καὶ ἠγανάκτου, διότι δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν ὁ τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον ἀντιλαμβάνονται τὴν ἡγεσίαν καὶ τὸ πρωτεῖον οἱ ἄνθρωποι τοῦ κόσμου, πρὸς τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ τὰ ἀντιλαμβάνονται οἱ ἄνθρωποι τοῦ Χριστοῦ : «Ὁ θέλων ἐν ὑμῖν γενέσθαι μέγας ἔσται ὑμῶν διάκονος καὶ ὁ θέλων ἐν ὑμῖν γενέσθαι πρῶτος ἔσται πάντων δοῦλος». Προέβαλε δὲ ὁ Κύριος πρὸς στήριξιν τῆς τοιαύτης ἀξιωσεως Του αὐτὸ τοῦτο τὸ ἰδικόν Του παράδειγμα : «Καὶ γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν».

Ἴδου ποῖον πρέπει νὰ εἶναι τοῦ χριστιανοῦ ἡγέτου τὸ πρότυπον καὶ τὸ ἰδανικόν.

«Ποτήριον» θυσίας καὶ «βάπτισμα» πόνου εἶναι ὁ κληρὸς τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ἡγηθῶσι πάσης κινήσεως χριστιανικῆς. Καὶ ἡ ἡγεσία των ἔγκειται εἰς τοῦτο, ἀκριβῶς : εἰς τό, ὅτι προσφέ-

«Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου».

(Ὁ Κύριος : Λουκ. 10, 29)

ρονται πρώτοι αὐτοὶ θύματα ὑπὲρ τῶν ἰδεῶν, τὰς ὁποίας διακη-
ρύσσουσι, καὶ αὐτοὶ συγκροτοῦν τὰς ἐκατόμβας, ἐπὶ τῶν ὁποίων στη-
ρίζεται ἡ ἐπικράτης τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας καὶ διὰ τῶν
ὁποίων ἐξασφαλίζεται ἡ πνευματικὴ ἀπελευθέρωσις τῶν ἀδελ-
φῶν. «Ποτήριον» καὶ «βάπτισμα»—αὐτὸ τοῦτο τὸ «ποτήριον»
καὶ τὸ «βάπτισμα», τὸ ὁποῖον ἔπιε καὶ ἐβαπτίσθη ὁ Χριστός—
εἶναι ἡ ἀναγκαιοτάτη προϋπόθεσις τοῦ ἐπιθυμοῦντος νὰ ἔχη με-
ρίδα πλησίον τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἡ πρωτοκαθεδρία ἡ χριστιανικὴ
δὲν ἀνήκει, παρὰ μόνον εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι, ὄχι ἀπλῶς γνω-
ρίζουν τὸν δρόμον τοῦ Σταυροῦ, ἀλλὰ καὶ ἀναβαίνουν, πράγματι,
μαζὶ μὲ τὸν Χριστόν, μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ Γολγοθᾶ!

Ἐκεῖ ἐπάνω, ἐπάνω εἰς τὸν Σταυρὸν τοῦ μαρτυρίου, μὲ
«στέφανον ἐξ ἀκανθῶν», εἰς τὴν κεφαλὴν, μὲ τὸ σῶμα ἐκουσίως
ἀκίνητον πρὸς οἰανδήποτε ἐγωϊστικὴν πρᾶξιν, μὲ τὴν ψυχὴν
πλήρη πίστεως, ἀγάπης, ἀνοχῆς καὶ μακροθυμίας, μὲ τὴν καρδίαν
διάτρητον διὰ τὸ κατάντημα τῆς ἀνθρωπότητος, μόνον Ἐκεῖνος
εἶναι ὁ πραγματικὸς Ἄρχων, ὁ πραγματικὸς Ὁδηγὸς τῆς ἀν-
θρωπότητος. Καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ εἶναι πρῶτος, παρὰ μόνον
ἐφ' ὅσον εἶναι εἰς θέσιν νὰ λάβῃ τὴν θέσιν Ἐκείνου ἐκεῖ ἐπάνω!

Τὸ «πρωτεῖον» τὸ χριστιανικὸν δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὴν χρι-
στιανικὴν διακονίαν· καὶ ἡ τιμὴ ἡ χριστιανικὴ προέρχεται μό-
νον ἀπὸ τὴν περιφρόνησιν τῆς εἰς βάρος τῶν ἄλλων ἐφαμάρ-
του ὑψώσεώς μας, μόνον ἀπὸ τὴν πλήρη καθυπόταξιν τοῦ
ἁμαρτωλοῦ μας ἐγὼ εἰς τὸν νόμον τῆς θυσίας, κατὰ τὸ ὑπόδει-
γμα τοῦ Χριστοῦ.

—III—

Ο “ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ,,

Ἡ ἐσχάτως ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος γενομένη ἔκδοσις τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀναγινω-
σκομένων Ἀποστολικῶν περικοπῶν μοι ὑπενθύμισε ἓνα δυσάρεστον
φαινόμενον, τὸ ὁποῖον, δυστυχῶς, συχνὰ παρατηρεῖται εἰς τοὺς
Ἱεροὺς Ναοὺς. Κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς διατεταγμένης Ἀπο-
στολικῆς περικοπῆς ὁ ἀναγινώσκων αὐτὴν λαϊκὸς κρατεῖ εἰς
χεῖρας τὸν «Ἀπόστολον» εἰς ῥυπαρὰν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κα-
τάστασιν, σχισμένον συνήθως, ἐν ἀποσυνθέσει σχεδὸν εὐρι-
σκόμενον, τοῦ ὁποίου τὰ φύλλα προσπαθεῖ ὁ ἀναγινώσκων
νὰ συγκρατήσῃ διὰ τῶν δακτύλων του, ὥστε νὰ μὴ πέσουν

«Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε· ὁ μονογενὴς Υἱὸς ὁ ὢν εἰς τὸν
κόλπον τοῦ Πατρὸς, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο».
(Ἰωάν. 1,18)

εις τὸ δάπεδον. Καὶ ὅταν πλέον τελειώσῃ τὴν ἀνάγνωσιν, τὸν ἀποθέτει ἢ καὶ τὸν ρίπτει ἐπὶ τοῦ ἀναλογίου. Τὸ ἐλεεινὸν τοῦτο θέαμα τοῦ κατανητήματος τοῦ Ἱεροῦ Βιβλίου προσπίπτει εἰς τὰ ὄμματα τοῦ Ἐκκλησιασματος, διότι ὁ ἀναγνώστης εἶναι ἐστραμμένος πρὸς αὐτὸ καθ' ἣν ὥραν ἀναγινώσκει τὴν Ἀποστολικὴν περικοπήν. Ἄν δὲ τύχῃ ὁ («Ἀπόστολος») νὰ εἶναι καινουργῆς, καὶ τότε ἐξωτερικῶς οὐδεμίαν διαφορὰν ἔχει τῶν λοιπῶν τελετουργικῶν βιβλίων, πλὴν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου.

Καὶ ὅμως πολλάκις τὸ θέαμα μοῦ ἐγέννησε τὴν ἐρώτησιν: Δὲν εἶναι, ἄρα γε, καὶ αἱ Ἀποστολικαὶ περικοπαὶ τμήμα ἀναπόσπαστον τῆς Κ.Δ., ἰσόκυροι πρὸς τὰ Εὐαγγέλια; Διατί ἄρα γε αὐτὴ ἢ διακρίσις; Διατί νὰ μὴ εἶναι καὶ ὁ («Ἀπόστολος») δεμένος, καθ' ὃν τρόπον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ἐπιχρυσωμένος ἢ ἐπαργυρωμένος; Διατί τὸ Εὐαγγέλιον νὰ εὐρίσκεται, ὀρθῶς, εἰς τὸ ἱερώτερον μέρος τοῦ Ναοῦ, ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ ὁ («Ἀπόστολος») νὰ εἶναι ἐρριμμένος ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ὡς ἐν τῶν λοιπῶν βιβλίων; Δὲν θὰ ἦτο καὶ ἡ θέσις αὐτοῦ ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, παράλληλα πρὸς τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ δὲν θὰ ἔπρεπε ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Ἱερέως νὰ λαμβάνῃ ὁ ἀναγνώστης τὸν («Ἀπόστολον») πρὸς ἀνάγνωσιν καὶ πάλιν νὰ τὸν παραδίδῃ εἰς τὸν Ἱερέα; Ἐνῶ θεωρητικῶς οὐδεμία κατ' ἀξίαν καὶ κῦρος ὑπάρχει διαφορὰ μεταξὺ Εὐαγγελίου καὶ «Ἀποστόλου», ἢ παρ' ἡμῖν πρᾶξις φαίνεται νὰ ἀντιτίθεται πρὸς τὴν θεωρίαν. Αὐτὸ τὸ μὴ ὀρθὸν συμπέρασμα θὰ ἐξαγάγῃ τις ἐκ τοῦ ἀνωτέρω δηλωθέντος φαινομένου.

Δὲν γνωρίζω ἂν ποτε ἦσαν ἀμφοτέρα τὰ Ἱερά Κείμενα ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ τί τὸ προκαλέσαν τὸν διαχωρισμὸν αὐτὸν καὶ ἂν δύναται καὶ ὁ («Ἀπόστολος») νὰ ἐπανέλθῃ ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Ἄλλ' ἐὰν τὸ τελευταῖον αὐτὸ εἶναι ἀδύνατον καὶ ἴσως χαρακτηρισθῇ ὡς καινοτομία, εἶναι ὅμως δυνατόν ὁ («Ἀπόστολος») νὰ βιβλιοδεθῇ καθ' ὃν τρόπον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ νὰ φυλάσσεται πού ἐν τῷ Ἱερῷ Βήματι ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, παρὰ τοῦ ὁποῖου ὁ ἀναγνώστης νὰ τὸν παραλαμβάνῃ πρὸς ἀνάγνωσιν καὶ εἰς τὸν ὁποῖον πάλιν νὰ τὸν παραδίδῃ πρὸς φύλαξιν. Εὐχαρίστως πληροφοροῦμαι ὅτι εἰς μερικὰς ἐκκλησίας τῆς Ἑπτανήσου οὕτω καὶ γίνεται. Τὸ σποραδικῶς γινόμενον δὲν εἶναι δύσκολον νὰ γενικευθῇ. Πρὸς τοῦτο δὲν εἶναι ἀνάγκη ἐκδόσεως Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου, ἀρκεῖ ἐκ μέρους τῶν προεστώτων τῶν Ἱ. Ναῶν νὰ ὑπάρχῃ ἡ δέουσα κατανόησις. Εἶναι μερικὰ πράγματα ἐν τῇ λατρείᾳ, τὰ ὁποῖα προσπίπτου ἐντονώτερα εἰς τὰ ὄμματα ἡμῶν τῶν λαϊκῶν καὶ τὰ ὁποῖα

«Ὁ ἐωρακῶς ἐμὲ ἐώρακε καὶ τὸν Πατέρα».

(Ὁ Κύριος : Ἰωάν. 14,9)

ἀφήνουν κακὰς ἐντυπώσεις, προδίδοντα κάποιαν ἀμέλειαν καὶ ἐνίσπευον ἄλλοις κατανοήσεως τῆς βαθυτέρας ἐπιδράσεως, ἣν δύνανται νὰ ἔχουν ἐπὶ τοῦ Ἐκκλησιασματος, τὸ ὁποῖον συλλαμβάνει μερρικὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα, ὡς ἐκ τῆς συνηθείας, δὲν προσπίπτουν εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν Κληρικῶν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Μ. ΒΕΛΛΑΣ

Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου
Γεν. Διευτῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΕΩΘΙΝΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ*

Ἐκ τούτων εἰκάζεται, ὅτι πιθανώτατα καὶ οἱ Ἀπόστολοι, ἢ τινὲς ἐξ αὐτῶν, ὡς καὶ αἱ Μυροφόροι, παρέμενον κατὰ τὴν νύκτα τῆς Ἀναστάσεως ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ τῆς μητρὸς τοῦ Μάρκου Μαρίας, εἰς αὐτὸν ἀπέστρεψαν αἱ Μυροφόροι μετὰ τὸν ἐνταφιασμὸν τοῦ Ἰησοῦ (Λουκ. κγ', 56), ἐξ αὐτοῦ ἐπορεύθησαν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ εἰς αὐτὸν ἀπέστρεψαν ἵνα ἀπαγγείλωσι τοῖς ἐνδεκα τὰ ὑπὸ τῶν ἀγγέλων ρηθέντα. Πολὺ πιθανὸν δέ, ὅτι τινὲς τῶν Ἀποστόλων εὗρισκοντο ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἡγαπημένου μαθητοῦ Ἰωάννου, ὅπου οὗτος εἶχε λάβει τὴν μητέρα τοῦ Ἰησοῦ μετὰ τὴν σταύρωσιν (Ἰω. ιθ'. 27).

Ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς εὐθὺς μετὰ ταῦτα κατονομάζει τὰς γυναῖκας ταύτας: Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα.

Ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ἰωάννου γνωρίζομεν, ὅτι ἡ Μαγδαληνὴ ἦλθεν εἰς τὸ μνημεῖον μόνη, προπορευθεῖσα τῶν λοιπῶν (κ', 1), μόνη δὲ καὶ ἔδραμε κατόπιν πρὸς τὸν Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν Ἰωάννην ἵνα ἀναγγείλῃ εἰς αὐτοὺς ὅτι ἦσαν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου (2). Ἐξ ἄλλου ἡ Μαρία Ἰακώβου, ἥτοι ἡ Θεοτόκος, εὗρισκετο οὐχὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῆς μητρὸς τοῦ Μάρκου, ἀλλ' ὡς εἶδομεν μικρὸν ἀνωτέρω, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰωάννου. Πῶς λοιπὸν ὁ Λουκᾶς ἀναφέρει ἐνταῦθα τὴν μὲν Μαγδαληνὴν οὖσαν καὶ ὑποστρέφουσιν αὐτῇ μετὰ τῶν λοιπῶν γυναικῶν, τὴν δὲ Θεοτόκον ὡσεύ

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 75.

«Καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἰς γὰρ ἔστιν ὁ Πᾶ-
τήρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς». (Ὁ Κύριος : Ἰωάν. 23,7)

ἐκκινήσασαν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Μάρκου, ἔνθα ἦσαν καὶ αἱ λοιπαὶ γυναῖκες; Βεβαίως αἱ διαφοραὶ αὗται δέον νὰ ἐξηγηθῶσιν ἐκ τοῦ ὅτι ὁ Λουκᾶς, μὴ ἐνδιατρίβων εἰς τὰς λεπτομερείας, ὁμιλεῖ γενικῶς περὶ τῶν συμβάντων, ὡς τοῦτο εἶδομεν καὶ ἀλλαχοῦ γινόμενον, καὶ δὴ ἐναργέστερον, ἐν οἷς ὁ Μᾶρκος περὶ τῶν συσταυρωθέντων τῶν Κυρίῳ κακούργων ὁμιλεῖ. Ὑπάρχουσιν ὅμως ἐξ ἄλλου καὶ ἐνδείξεις τινές, ἐξ ὧν συμπεραίνομεν, φέρ' εἰπεῖν, περὶ τῆς Μαγδαληνῆς, ὅτι κατ' ἀμφοτέρας τὰς ὑπ' αὐτῆς γενομένης ἐπισκέψεις τοῦ μνημείου ἦτο μετὰ καὶ τῶν ἄλλων γυναικῶν. Οὕτω π.χ. προτρέξασα τὸ κατ' ἀρχὰς τῶν ἄλλων γυναικῶν καὶ ἰδοῦσα τὸν λίθον ἡρμένον ἐκ τοῦ μνημείου, ἔδραμε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπεν: «ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου καὶ οὐκ οἶδα μὲν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν» (Ιω. κ', 1-2). ἔπειτα, μετὰ τὴν δευτέραν ἐπίσκεψιν, ὑπέστρεψε σχεδὸν ταυτοχρόνως μετὰ τῶν ἄλλων γυναικῶν καὶ ἦ πρὸς τοὺς μαθητὰς ἀγγελίαν τῆς συνέπεσε πρὸς τὴν ἀγγελίαν τούτων. «Ὅπως ποτ' ἂν ἦ, ἕκαστος τῶν Εὐαγγελιστῶν μεταδίδει τὰ αὐτὰ γεγονότα κατὰ τὴν ἀτομικὴν του προσοχὴν καὶ ἀντίληψιν, αἱ δὲ παρατηρούμεναι ἐν ταῖς λεπτομερείαις παραλλαγαὶ ἐν καὶ μόνον τεκμηριούσι, τὴν ἀπόλυτον ἐν τῇ διαφωνίᾳ συμφωνίαν ἐν οἷς κεχωρισμένως ἀπ' ἀλλήλων ἔγραψαν, ἵνα ἡμεῖς πεισθῶμεν περὶ τῆς ἀπολύτου ἀληθείας τῶν ὑπ' αὐτῶν ἀνακοινουμένων.

Πολλὰ περὶ τῆς ἀληθείας ταύτης πειθόμεθα καὶ ἐν τῇ εἰς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου πίστει στερεούμεθα καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἀπιστίας τῶν μαθητῶν, ἐνώπιον τῶν ὁποίων ἐφάνησαν ὡσεὶ λῆρος τὰ ρήματα αὐτῶν (τῶν γυναικῶν) καὶ ἠπίστου ἀταῖς.

Ἦτο ἐπόμενον. Τόσον ἀπιστα πράγματα ἀφηγήθησαν αἱ γυναῖκες, τόσον ἀπροσδόκητα, τόσον ἀδύνατα, ὥστε δικαίως οἱ μαθηταὶ ἐξέλαβον ταῦτα ὡς συνήθεις γυναικῶν φλυαρίας. Ἐνῶ δ' αἱ μὲν γυναῖκες ἐβεβαίουν τὰ ὀραθέντα καὶ ἀκουσθέντα, οὗτοι δ' ἠπίστουν, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον.

Πῶς ὅμως συμβιβάζεται ἡ μεταξὺ τοῦ Λουκᾶ καὶ τοῦ Ἰωάννου διαφορά, τοῦ μὲν πρώτου ἀναφέροντος ὅτι ἔδραμεν εἰς τὸ μνημεῖον μόνος, τοῦ δὲ δευτέρου λέγοντος ὅτι μετέβη μετὰ τοῦ Ἰωάννου; Πρὸς συμβιβασμὸν τῆς διαφωνίας ταύτης δέον νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ὁ Πέτρος μετέβη εἰς τὸ μνημεῖον δις, ὡς δυνάμεθα νὰ ἐξαγάγωμεν ἐκ τῆς ἐπισταμένης μελέτης καὶ ἀντιβολῆς τῶν σχετικῶν κεφαλαίων ἀμφοτέρων τῶν Εὐαγγελιστῶν.

«Ὁ μὴ τιμῶν τὸν Υἱὸν οὐ τιμᾷ τὸν Πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν».
(Ἰωάν. 5,23)

Τὴν πρώτην φοράν ὁ Πέτρος μετέβη εἰς τὸ μνημεῖον μετὰ τοῦ Ἰωάννου, ὅποτε ὁ δευτέρος «προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου», πιθανῶς διότι ὁ γηραιὸς Πέτρος δὲν μετέβαινε ἐπὶ τῷ σκοπῷ καὶ μετὰ τῆς ἀνυπομονησίας νὰ ἴδῃ αὐτὸν τὸν Κύριον, περὶ οὗ αἱ γυναῖκες εἶπον ὅτι, κατὰ τοὺς λόγους τῶν ἀγγέλων, ἀνέστη. Μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην, καθ' ἣν ἀμφότεροι οἱ μαθηταὶ εἶδον μὲν τὸ μνημεῖον κενόν, οὐχὶ δὲ καὶ αὐτὸν τὸν Ἀναστάνα, «ἀπῆλθον πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς». Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Μαγδαληνῆ, δευτέραν φοράν ἀπελθοῦσα εἰς τὸ μνημεῖον καὶ ἰδίους ὀφθαλμοῖς ἰδοῦσα τὸν Κύριον καὶ λαλήσασα μετ' αὐτοῦ, σχεδὸν δὲ συγχρόνως μετὰ καὶ τῶν ἄλλων γυναικῶν ἐπιστρέψασα πρὸς τοὺς μαθητάς, ἀνήγγειλεν αὐτοῖς (ὅτι ἐώρακε τὸν Κύριον). Ὁ Πέτρος, ὅστις κατὰ τὴν πρώτην του εἰς τὸ μνημεῖον ἐπίσκεψιν δὲν εἶδε τὸν Κύριον (πρβλ. Λουκ. κδ', 24: «αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον»), ὅταν ἤκουσεν ὅτι ἡ Μαγδαληνῆ εἶδεν αὐτὸν καὶ ὠμίλησε μετ' αὐτοῦ, ἡσθάνθη ἐν ἑαυτῷ ἐκλάμψασαν τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ τύχῃ τῆς αὐτῆς εὐτυχίας, καὶ, φύσει θερμούργος καὶ ἀνυπόμονος, «ἀναστάς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ νημεῖον» ἀκόμη μίαν φοράν, μόνος, κατὰ τοσοῦτο μᾶλλον, καθ' ὅσον αἱ γυναῖκες θὰ εἶπον ἤδη ἐνώπιον ὄλων τῶν μαθητῶν, καὶ αὐτοῦ παρόντος, ὅτι ἔλαβον ἐντολὴν παρὰ τοῦ ἀγγέλου νὰ ἀναγγείλωσι ταῦτα πρὸς τοὺς μαθητάς καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὸν Πέτρον. Εὐνόητον ἄρα, ὅτι ὁ Πέτρος, ἀκούσας ταῦτα, ἐπόμενον ἦτο νὰ τρέξῃ ἐπὶ τῇ ἐλπίδι νὰ ἀξιωθῇ ἐμφανείας τοῦ Κυρίου, ὁ ὅποιος τόσον πατρικῶς παραμυθεῖ αὐτὸν ἐν τῇ κατεχούσῃ αὐτὸν ἀπογνωσίᾳ διὰ τηλικαύτης μακροθυμίας. Τὸν αὐτὸν, ἄλλως τε, ἀπαράλλακτον ζῆλον ἔδειξεν ὁ Πέτρος καὶ μετὰ ταῦτα, κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ τῆς Τιβεριᾶδος ἐμφάνισιν τοῦ Κυρίου (Ἰω. κα', 7).

Καὶ ταύτην ὅμως τὴν φοράν ὁ Πέτρος δὲν εἶδε τὸν Κύριον· ὅταν ἔφθασεν εἰς τὸ μνημεῖον, παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόννα, ὡς καὶ κατὰ τὴν πρώτην φοράν, καθ' ἣν, ὡς ὁ Ἰωάννης λεπτομερέστερον ἀναφέρει, εἶδε «τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ (τοῦ Ἰησοῦ) οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς, ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον» (κ', 6-7).

Τὰ ὀθόνια πάντως ἦσαν αὐτῇ ἐκείνῃ ἡ «σινδών», ἐν ἣ, μετὰ τὸν ἀρωματισμὸν αὐτῆς, περιετυλίχθη τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ πρὸς ταφὴν, «σουδάριον» δὲ ἦτο ἰδιαίτερον μανδήλιον πρὸς ἀπομάξιν τοῦ ἰδρωτός (sudor = ἰδρῶς), δι' οὗ ἐπεδένετο ἡ κεφαλῆ,

«Ἐγὼ καὶ ὁ Πατήρ ἐν ἑσμέν».

(Ὁ Κύριος : Ἰωάν. 10,30)

ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ κοινῶς καλούμενον «φακιόλι». Διὰ τοιούτου «σουδαρίου» ἐπεδένετο ἡ κεφαλὴ τοῦ νεκροῦ, κατὰ τὸ Ἰουδαϊκὸν ἔθος. Ἡ παρὰ τῶ Λουκᾶ μνεία τῶν ὀθονίων καὶ ἡ παρ' Ἰωάννη λεπτομερεστέρα παράστασις τῆς θέσεως τῶν ὀθονίων καὶ τοῦ σουδαρίου μετὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Ἰησοῦ, ἔχει τὴν σημασίαν τῆς. Ταῦτα, δῆλον ὅτι, ἀναφέροντες οἱ εὐαγγελισταί, προσθέτουσι μίαν ἔτι ἐπὶ πλέον μαρτυρίαν περὶ τῆς πραγματικότητος τῆς Ἀναστάσεως ἢ κατ' ἐκείνων, ὅσοι θὰ ἰσχυρίζοντο, ὡς καὶ ἰσχυρίσθησαν, ὅτι ἐκλάπη τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ ὑπὸ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ (Ματθ. κη', 13-15), ἢ καὶ πρὸς διάλυσιν πάσης αὐτῶν τῶν μαθητῶν ὑπονοίας ὅτι «ἤραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου» (Ἰω. κ', 2,13). Διότι, ἂν πράγματι, εἴτε αὐτοὶ οἱ μαθηταί, εἴτε ἄλλος τις ἐκλεπτε τὸ νεκρὸν σῶμα, πάντως δὲν θὰ ἀφήρει αὐτὸ γυμνόν, ἀφοῦ μάλιστα παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις ἐθεωρεῖτο μόλυνσις ἢ ψαῦσις γυμνοῦ σώματος νεκροῦ, πολὺ δ' ὀλιγώτερον θὰ ἠσχολεῖτο μετ' ἐπιμελείας νὰ ταποθετήσῃ τὰ ὀθόνια καὶ τὸ σουδάριον, καθ' οἷον τρόπον παριστᾷ αὐτὰ διατεταγμένα ὁ Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης, ἀλλὰ φυσικώτερον ἦτο νὰ ἄρῃ τὸ σῶμα, ὅπως ἦτο ἐντετυλιγμένον μετὰ τῶν ὀθονίων καὶ τοῦ σουδαρίου.

Ὁ Πέτρος, ἰδὼν τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, «ἀ π ἤ λ θ ε π ρ ὸ ς ἑ α υ τ ὸ ν, θ α υ μ ᾶ ζ ω ν τ ὸ γ ε γ ο ν ὸ ς».

Ἡ στίξις εἰς τὴν λέξιν «ἐαυτὸν» εἶναι ὀρθοτέρα τῆς συντάξεως: «ἀ π ἤ λ θ ε π ρ ὸ ς ἑ α υ τ ὸ ν θ α υ μ ᾶ ζ ω ν τ ὸ γ ε γ ο ν ὸ ς», ἣν ἄλλοι τινὲς ἀσπάζονται, διότι καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἀγ. Γραφῆς ἀπαντᾷ ἡ πρώτη σύνταξις τοῦ ἀπέρχεσθαι μετὰ τῆς αὐτοπαθοῦς ἀντωνυμίας (Ἀριθ. κδ', 25: «καὶ Βαλάκ ἀπῆλθε πρὸς ἐαυτὸν». Ἰω. κ', 10: «ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἐαυτοὺς οἱ μαθηταί»), ἐνῶ τὸ «π ρ ὸ ς ἑ α υ τ ὸ ν θ α υ μ ᾶ ζ ω ν» ἀποτελεῖ πλεονασμὸν ἄτοπον.

Ἀπῆλθε λοιπὸν ὁ Πέτρος εἰς τὰ ἴδια, εἰς τὸν οἶκον ὅπου ἦσαν οἱ λοιποὶ συνηγμένοι καὶ ὀπόθεν ἐξεκίνησε, τὸν τῆς μητρὸς τοῦ Μάρκου, Μαρίας. Ἐπιστρέφων δὲ μόνος, ἐθ α ὕ μ α ζ ε τ ὸ γ ε γ ο ν ὸ ς ἦτοι ἀνελογίζετο πάντα τὰ ἐν τῷ μεταξύ ἀκουσθέντα καὶ ὄραθέντα, οἰονεὶ ἀνεμηρυκᾶτο πάντα τὰ συμβάντα μετὰ θαυμασμοῦ καὶ καταπλήξεως. Ἡ ψυχολογικὴ κατάστασις τοῦ Πέτρου ἦτο ὁμολογουμένως ἐξαιρετικὴ.

Ὅταν τὸ πρῶτον ἦλθε μετὰ τοῦ Ἰωάννου εἰς τὸ μνημεῖον, ἐπίστευσε μόνος ὁ Ἰωάννης, ἰδὼν τὰ ἐν τῷ τάφῳ: «τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε

«Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ Πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν...»
Ὁ Κύριος: Ἰωάν. 14,23)

καὶ ἐπίστευσεν· οὐδέπου γὰρ ἦδεισαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι» (Ἰω. κ', 8-9).

Ἀμφότεροι μὲν λοιπὸν δὲν εἶχον ἐννοήσει ἀκόμη τὴν Γραφὴν, μόνος δ' ὁ Ἰωάννης ἐπίστευσεν, ὅτι τώρα αὐτὴ πληροῦται· ὁ Πέτρος ἠπίσκει καὶ ἀμφέβαλλεν ἔτι, ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ μαθηταί. "Ὅταν ὅμως ἦλθον ἀπὸ τοῦ μνημείου αἱ Μυροφόροι καὶ ἀνεκοίωσαν ὠρισμένους τοῦ ἀγγέλου λόγους, καὶ ὅταν—τὸ καὶ ἐκπληκτικώτερον— ἡ Μαγδαληνὴ ἀνεκοίωσεν ὅτι καὶ «εἰώρακε τὸν Κύριον», τότε ἤρξατο πάντως διαλυομένη ἢ προτέρα τοῦ ἀπιστίας καὶ ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον νὰ ἴδῃ τί συμβαίνει καὶ ἐπὶ τῇ ἐλπίδι νὰ ἴδῃ καὶ αὐτὸς τὸν Κύριον. Φαντασθῆτε τὸν Πέτρον δρομαίως κατευθυνόμενον πρὸς τὸν τάφον, ἀσθμαίνοντα καὶ παρακλύπτοντα καὶ ἐξετάζοντα ἀπλήστως καὶ μετὰ προσοχῆς τὰ ὀθῶνια καὶ πάσας τὰς γωνίας τοῦ μνημείου, εἶτα περιβλέποντα τὰ πέριξ, καὶ ἔπειτα ἰστάμενον καὶ διαλογιζόμενον. Δὲν γνωρίζω, ἂν ζωγράφος τις παρέστησε τοιαύτην εἰκόνα, ἀλλ' ἡ δευτέρα αὐτῆ τοῦ Πέτρον ἐπίσκεψις παρέχει εἰς τὴν ζωγραφικὴν θαυμάσιον θέμα ψυχολογικόν.

Καὶ θὰ διελογίζετο ὁ Πέτρος ἐν καταπλήξει:

«Φαίνεται νὰ λέγουν ἀλήθειαν αἱ γυναῖκες. Ἴδου τὰ ὀθῶνια κεῖνται ἀκόμη ἐν τῷ μνημείῳ, ποῦ εἶναι ὅμως ὁ ἀγγελος; Κρίμα, νὰ μὴ ἦτο δυνατόν νὰ τὸν ἀκούσω κ' ἐγὼ αὐτός! ἐγὼ αὐτὸς νὰ γίνω ἀκῆχος τῆς ἰδιαιτέρας τοῦ Κυρίου περὶ ἐμοῦ προνοίας! "Ὡστε μὲ συνεχώρησεν ὁ Διδάσκαλος! Μὲ συναριθμεῖ ἀκόμη μετὰ τῶν μαθητῶν Του, δὲν μὲ ἀπεκήρυξε μετὰ τὴν ἀθλίαν διαγωγὴν μου! "Ὡ! πόση ἀγάπη, πόσην περισσοτέραν ἀγάπην αἰσθάνομαι τώρα, εἴπερ ποτε καὶ ἄλλοτε, δι' Αὐτόν!... Καὶ διατί, ἄραγε, νὰ ἐμφανισθῇ ὁ ἀγγελος μόνον εἰς τὰς γυναῖκας, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς ἐμέ; Νὰ εἶμαι τάχα ἀκόμη ἀνάξιος, ἢ μήπως ἠπατήθησαν αἱ γυναῖκες; Καὶ δὲν εἶναι πάντα ταῦτα ἀκατανόητα;...»

Τοιαῦτά τινα θὰ διελογίζετο ὁ Πέτρος, ἐπιστρέφων οἴκαδε σύννου καὶ διαπορῶν ἐπὶ πᾶσι τοῖς γενομένοις...

Γ. II.

Ἡ πείρα τῶν παλαιῶν ἀπέδειξεν, ὅτι καὶ Ἱερεῖς, χωρὶς πολλὰς σχολικὰς γνώσεις, μὲ τὴν πίστιν των, τὴν εὐσέβειάν των, τὴν φιλοτιμίαν των, τὴν ἀγάπην πρὸς τοὺς χριστιανούς των, τὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὸ ἔργον των καὶ τὴν φιλομάθειάν των, κατώρθωσαν, ἐν τούτοις, μὲ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ μὲ τὴν μελέτην νὰ γίνουσι ἄριστοι Ποιμένες καὶ ὁδηγοὶ τῶν πνευματικῶν των τέκνων. Διατί δὲν ἠμπορεῖ καὶ τώρα νὰ γίνῃ τὸ ἴδιον; Συνηθίσατε, ἀδελφοί, νὰ μελετᾶτε.

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Μεγάλη Δευτέρα

Ἡ πρώτη ἐπίθεσις τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Πρεσβυτέρων κατὰ τοῦ Χριστοῦ.

Διῆλθε τὴν νύκτα ὅλην ὁ Θεάνθρωπος μετὰ τῶν Μαθητῶν Αὐτοῦ (τῶν 12 Μαθητῶν καὶ ἀσφαλῶς καὶ τῶν 70 Ἀποστόλων, μεθ' ὧν ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας) εἰς τὴν Βηθανίαν, ἢ εἰς τὴν περιοχὴν αὐτῆς, παρὰ τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ἢ ἐκεῖ που πλησίον, ὡς πληροφορεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς: «Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ...» καὶ ἀλλαχοῦ: «Ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν». Καὶ «ἦ δειδὲ καὶ ὁ Ἰουδαὸς ὁ παραδιδοὺς αὐτόν, τὸν τόνον», ὡς βεβαίῳ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης.

Δύσθυμος, βέβαια, καὶ βαρυσάλγητος διῆλθε τὴν ἑσπέραν ὁ Θεάνθρωπος καὶ ἀσφάλων «διὰ τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν», πλὴν ὅμως ἀκούραστος εἰς προσευχὴν καὶ συμβουλὰς πρὸς τοὺς μαθητὰς Αὐτοῦ δι' ἐγκαρτέρησιν καὶ ἀγάπην..

Τὴν πρωτὴν λαμβάνει τὴν ἄγουσαν πρὸς τὴν ἁγίαν Πόλιν καὶ τὸ ἱερὸν αὐτῆς. Καθ' ὁδὸν αἱ ἀνθρώπιναι δυνάμεις Του αἰσθάνονται κόπωσιν καὶ αἰσθημα πείνης διατρέχει τὸν ὀργανισμόν Του. Πρόσφορος τῷ φαίνεται συκῆ παρακειμένη εἰς τὴν ὁδὸν καὶ πῶς αὐτομάτως κατευθύνει ἐκεῖ τὰ βήματά Του. Φύλλα μόνον ἔχει ἢ συκῆ! Καρπὸν οὐδένα! «Μηκέτι ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα οὐδεὶς καρπὸν φάγει!» καταρᾶται ὁ Κύριος. Καὶ ἡ συκῆ ξηραίνεται παραχρῆμα!

Ἦτο ἀνάγκη νὰ τονωθῇ τὸ φρόνημα καὶ ἡ πίστις τῶν μαθητῶν, οἱ ὅποιοι ἤρχισαν νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸν πειρασμόν. «Ὁ ὕμνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε...» ἀπαντᾷ εἰς τοὺς διαποροῦντας καὶ καταπλήκτους μαθητὰς Του ὁ Κύριος, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ὄρει τοῦ τῷ εἶπητε, ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται καὶ πάντα, ὅσα ἀναίτησῃτε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες, λήψεσθε».

Ἦτο ἴσως τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο ἢ προσκίσεις τῆς μελλούσης νὰ κατακεραυνωθῇ καὶ νὰ διασκορπισθῇ, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐλπίδος ἀνασυστάσεως, προτοῦ ἀνακράξῃ τὸ «Ἐὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος»

«...καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσωμεν». (Ὁ Κύριος : Ἰωάν. 14,23)

μενος) Συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων, ἡ ὁποία κατὰ τοσοῦτον ἐξετράπη τοῦ προορισμοῦ αὐτῆς; Ἀσφαλῶς ναί!

Περιστοιχιζόμενος ἀπὸ τοὺς μαθητάς Του ὁ Κύριος καὶ ἀκολουθοῦμενος ἀπὸ πλήθη λαοῦ, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ ἀρχίζει δημῶς τὴν διδασκαλίαν Αὐτοῦ. Οἱ ὄχλοι τὸν ἀκούουν, τὸν θαυμάζουν, τὸν χαίρονται, κρέμονται ἀπὸ τὰ χεῖλη Του! Ἄλλ' ἰδοὺ καὶ οἱ ἐπίσημοι τῆς Ἱερουσαλήμ, οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι! Δυσφοροῦν σφόδρα καὶ βυσσοδομοῦν καὶ φρυάττουν καὶ μισοῦν μέχρι θανάτου, βλέποντες ποῖαν ἐντύπωσιν προκαλεῖ ἡ θεία διδασκαλία Του. Ἀποφασίζουσιν νὰ ἀρχίσουν τὴν ἐκ τοῦ φανεροῦ ἐπίθεσιν. Προσέρχονται αὐστηρῶς καὶ: «Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν;» ἐρωτοῦν ἐπισήμως, κατάχλωμοι ἐκ τῆς μοχθηρίας!

«Ἐπερωτήσω ὑμᾶς ἀγὼ λόγον ἓνα» ἀπαντᾷ ὁ Κύριος. «Τὸ Βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων;»

Τί δίλημμα, πρὸ τοῦ ὁποίου ἐτέθησαν, ἦτο ἀμείλικτον! Οἱ ἀδῆποτε ἀπάντησίς των θὰ τοὺς κατερράκωνε. Θὰ ἀπεδεικνύοντο κακοὶ καὶ μοχθηροὶ προφητοκτόνοι, ἂν ὠμολόγουν τὸ πρῶτον, σφόδρα δ' ἀντιλαϊκοί, ἂν παρεδέχοντο τὸ δεύτερον. Καί, ἀπαντῶντες «οὐκ οἶδαμεν», ἀπογυμνοῦνται καὶ ἐξευτελίζονται εἰς τὰ ὄμματα χιλιάδων ἀκροατῶν, οἱ ὁποῖοι τοὺς ἐθεώρουν σοφοὺς καὶ ἀλαθήτους ἐρμηνευτάς τῶν πάντων.

Ἀνατρέπονται ἐντεῦθεν οἱ ὄροι. Ἀναλαμβάνει τώρα ὁ Κύριος τὴν ἀντεπίθεσιν καὶ διὰ τῶν παραβολῶν «τοῦ ἀμπελῶνος», «τοῦ μεγάλου δειπνοῦ», «τῆς ὥρας ἐργασίας» φανερῶναι τὴν πλάνη των, τὴν γυμνότητά των καὶ τῶν Γραφῶν τὴν παντελῆ ἄνοιαν. Τοὺς καταρρακώνει ὡς κατατέρους τῶν τελωνῶν καὶ τῶν πορνῶν τοὺς στιγματίζει, καὶ τοὺς ταπεινώνει ἐλεεινῶς πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν θεατῶν καὶ τῶν ἀκροατῶν. Καὶ τέλος τοὺς κεραυνοβολεῖ μετὸν: «Ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ».

«Οἱ ὄχλοι ἀκούσαντες ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὰς παραβολὰς αὐτοῦ ἔγνωσαν, ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι, ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, ἐπειδὴ

«Ὁ μὴ ἀγαπῶν με τὸν λόγον μου οὐ τηρεῖ». (Ὁ Κύριος: Ἰωάν. 14,14)

ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον» λέγουσιν οἱ θεῖοι Εὐαγγελισταὶ Ματθαῖος, Μάρκος καὶ Λουκᾶς. «Καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπὸ τῆς πόλεως» λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Μάρκος, δειλοὶ καὶ προσβεβλημένοι, οἱ ἐπίσημοι τοῦ Ἰσραὴλ!

Ὁ δὲ Κύριος αἰνοῦμενος ὑπὸ τοῦ πλήθους, ἀργὰ πλεόν — πρὸς τὴν ἐσπέραν τῆς Δευτέρας — ἐπορεύθη ἔξω τῆς πόλεως.

Μεγάλη Τρίτη

«Τότε πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον, ὅπως παγιδεύσωσιν αὐτὸν ἐν λόγῳ».

Λίαν πρῶτὴ τὴν Τρίτην ἐπανέρχεται εἰς τὴν πόλιν ὁ Κύριος μετὰ τῶν Μαθητῶν Αὐτοῦ καὶ προχωρεῖ κατ' εὐθείαν, εἰς τὸν Ναόν.

Εἶναι καὶ σήμερον ὑπερπλήρης ὁ Ναὸς ἀπὸ τὰ πλήθη τῶν προσκυνητῶν καὶ τῶν περιέργων καὶ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Κυρίου, τῶν τελευταίων τούτων ἐτοιμῶν νὰ συνεχίσουν τὴν ἐπιθέσιν κατὰ τοῦ θείου Διδασκάλου!

Εἶχον ἐν συμβουλίᾳ καταρτίσει τὰ τῆς ἐπιθέσεως, μὲ πρόθεσιν καὶ σκοπὸν, ἵνα, ὅπως δὴποτε, «παγιδεύσωσιν αὐτὸν ἐν λόγῳ» αὐτοὶ οἱ, γεγυμνωμένοι πάσης ἀξίας, ἀνάξιοι τοῦ λαοῦ ἄρχοντες, ἀφοῦ ἀπὸ θρησκευτικῆς ἀπόψεως ἦτο ἀδιάβλητος ὁ Κύριος.

Καὶ ἀποπειρῶνται πρῶτοι οἱ μαθηταὶ τῶν Φαρισαίων μετὰ τῶν Ἑρωδιανῶν — φίλοι ἤδη καὶ ὁμόφρονες ἐν τῇ ἐπιθέσει κατὰ τοῦ Δικαίου ἐκείνου — νὰ τὸν ἐμπλέξουν εἰς πολιτικὰ ζητήματα, «ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγον εἰς τὸ παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνου», ὡς λέγουν οἱ Εὐαγγελισταί. Καὶ ἐρωτῶσι πονηρῶς: «Ἐξεστὶ κῆνσον δοῦναι Καίσαρι ἢ οὐ;» Καὶ ἦτο ὁ κῆνσος φορολογία ῥωμαϊκῆ, σημαίνουσα ἀφοσίωσιν εἰς τὸν Αὐτοκράτορα — καὶ τὴν φορολογίαν ταύτην ὄντως μετὰ δυσφορίας κατέβαλλον οἱ Ἰουδαῖοι. Ἄλλ' ὁ Ἄρχων τῆς ἐπουρανίου Βασιλείας ἀποφεύγει τὸ δολερὸν δίλημμα τῶν ἀρχόντων καὶ ἀπαντᾷ: «Ἀπόδοτε τὰ τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ».

Ἀκολουθεῖ δευτέρον κῆμα ἐπιθέσεως: τῶν Φαρισαίων οἱ ἄσπονδοι φίλοι Σαδδουκαῖοι «οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν». Ἄλλὰ καὶ τὸ κῆμα τοῦτο θραύεται εἰς τὸν βράχον

«Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς Αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον».

(Ὁ Κύριος: Ἰωάν. 3,15-16).

τῆς σοφίας: «Πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς Γραφάς», ἀπαντᾷ ὁ Κύριος. Οἱ Σαδδουκαῖοι φημώνονται! Ἄλλὰ δὲν ἀποθααρύνονται! Ἐπανάρχονται ἀποφασιστικῶς καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ θρησκευτικοῦ ἐπιπέδου οἱ ἐπίσημοι τοῦ νόμου ἐρμηνευταὶ μὲ τὸ πονηρὸν ἐρώτημα: «Ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ Νόμῳ;» ἐλπίζοντες νὰ ἐμπλέξουν τὸν οὐράνιον Διδάσκαλον καὶ νὰ ἀποδείξουν τοῦτον, ἢ ἀμαθῆ ἐρμηνευτὴν τοῦ Νόμου, ἢ ὡς θεσπίζοντα νέας ἐντολάς καὶ ἀθετοῦντα τὸν Νόμον τοῦ Μωϋσέως. Ἄλλ' ἀποστομώνονται μὲ τὸ «ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου, ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου. Αὕτη ἐστὶ ἡ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολὴ. Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ: Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὁλος ὁ Νόμος καὶ οἱ Προφῆται κρέμανται».

Καὶ πλήττονται καιρίως μὲ τὸ «οὐκ ἤλθον καταλῦσαι τὸν Νόμον ἢ τοὺς Προφῆτας, ἀλλὰ πληρῶσαι». Καὶ ἦσαν αὐτοὶ οἱ τελευταῖοι λόγοι, τοὺς ὁποίους ὁ Ἰησοῦς ἀπήρῳθεν ἀπ' εὐθείας πρὸς τοὺς Γραμματεῖς καὶ Φαρισαίους.

Φημώνονται καὶ καταισχύνονται καὶ ὑποχωροῦν αἰσχυρῶς οἱ ἄθλιοι, «οὐδ' ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτόν» λέγουν, οἱ θεῖοι Εὐαγγελισταί.

Καὶ εἶναι ἤδη ἡ ὥρα νὰ τοὺς κτυπήσῃ ἄνευ οἴκτου ὁ Κύριος!

Στρέφεται πρὸς τὰ ἀπομείναντα κάτω ἀπὸ τὰς στοὰς τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ πλήθη, μετὰ τὴν κατάπτυστον ἀποχώρησιν τῶν φθονερῶν ἐχθρῶν Του, καὶ ἀναπτύσσει τὸ συντριπτικόν Του «Κατηγορῶ».

Δὲν εἶναι τώρα ὁ ἥρεμος καὶ γλυκὺς καὶ πρᾶος Προφήτης τῆς Ναζαρέτ. Ἄλλάσσει τρόπον ὁ Κύριος. Ἔχει πρὸς Αὐτοῦ τὴν κακίαν ὤμην καὶ ἐκτετραχλησμένην, ὠργανωμένην καὶ συντεταγμένην καὶ πρέπει νὰ τὴν κεραυνοβολήσῃ!

Μὲ διαύγειαν καὶ καυστικὴν δριμύτητα ἐλεεινολογεῖ τὴν διαγωγὴν τῶν Γραμματέων καὶ τῶν Φαρισαίων, οἱ ὁποῖοι, καλῶς ποιούντες, στηρίζονται εἰς τὸν Νόμον διὰ νὰ διδάξουν τοὺς ἄλλους, πλὴν ὅμως ἔχουν διαγωγὴν ἄκρως ἀντίθετον πρὸς ὅσα διδάσκουν. Καὶ τοὺς ταλανίζει οἰκτρῶς.

Ἀναξίους διαδόχους τοῦ Μωϋσέως καὶ ὑποκριτὰς τοὺς ἀπο-

«Ὁ πιστεύων εἰς Αὐτὸν οὐ κρίνεται, ὁ δὲ μὴ πιστεύων ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ». (Ὁ Κύριος: Ἰωάν. 3,18)

καλεῖ· ἀδίκους καὶ πλεονέκτας τοὺς ἀποδεικνύει· πανούργους καὶ μοχθηροὺς τοὺς χαρακτηρίζει· μαρούς ἐρμηνευτὰς τοῦ Νόμου καὶ φιλοδόξους τοὺς θεωρεῖ· ἐκμεταλλευτὰς τῶν ὀσίων τοὺς ἀποκαλύπτει· ἐμπαικτὰς τῶν ἱερῶν τοὺς ὀνομάζει· τυφλοὺς ὀδηγοὺς τυφλῶν τοὺς θεωρεῖ· λαοπλάνους καὶ προφητοκτόνους τοὺς κατηγορεῖ· ὄφεις καὶ γεννήματα ἐχιδνῶν τοὺς προσφωνεῖ.

Καὶ καταλήγει προειδοποιῶν: «Πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς».

Ἐξῆλθε μετὰ ταῦτα ὁ Κύριος ἐκ τοῦ ἱεροῦ, ἕτοιμος νὰ προχωρήσῃ ἐξω τῆς πόλεως. Ἀπέμεινεν αὕτη ἡ τελευταία Του ἐπίσκεψις εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἡ τελευταία Του ἀπὸ καθέδρας διδασκαλία! Προχωρεῖ πρὸς τὰ ἔξω! Εἰς μίαν στιγμὴν ἀτενίζει ἀφ' ὑψηλοῦ τὴν ἁγίαν Πόλιν, τὸ ἐθνικοθηρακευτικὸν τοῦτο κέντρον τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ. Εἶναι ἡ στιγμή, πού ἡ σελήνη ἀργυρόχρους τὴν καταυγάζει ἐν πάσῃ μεγαλοπρεπείᾳ. Σπουδαία ἡ ἀποψὶς τῆς· θελκτικὴ ἡ τοποθεσία τῆς· μεγαλοπρεπῆ τὰ κτίσματά τῆς καὶ ἡ διαρρυθμισίς τῆς ἄνετος. Ἀλλὰ καὶ ὅποια ἡ ἠθικὴ τῆς ὑπόστασις! Ὅποια ἡ κατάπτωσις τῆς! Ὅποιον τὸ κατάντημά τῆς!

Αἰσθημα πόνου καὶ οἴκτου διατρέχει τὸν Κύριον καὶ ἐκσπᾶ πικρὸν τὸ παράπονον Του, ἀλλὰ καὶ προμήνυμά Του συγχρόνως: «Ἰερουσαλῦσα, Ἰερουσαλήμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφῆτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν! Ποσὶς ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ἐπισυναγάει ἡρσιν τὰ νοσία ἐαυτῆς ὑπὸ τὰ κλάνα σου, καὶ οὐκ ἠθέλησατε· ἰδοὺ ἀφίετα ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. Λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ με ἴδητε ἀπ' ἄρτι ἕως ἂν εἴπητε, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου!»!

Συνεχίζει βαρῦθυμος ἔπειτα ὁ Κύριος μετὰ τῶν μαθητῶν Του τὸν δρόμον πρὸς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν καὶ τὸν συνήθη τόπον διανυκτερεύσεως, ὅπου διῆλθε τὴν νύκτα τῆς Μεγάλης Τρίτης πρὸς τὴν Μεγάλην Τετάρτην.

Μεγάλη Τετάρτη

Ἐκεῖ εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, τὸ ὅποιον εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ἀκτινοβολεῖ ἀπὸ λαμπρότητα καὶ ἀποπνέει ἀπαλὴν καὶ λεπτὴν τὴν αὔραν τῶν ἀρωματικῶν του ἀνθέων, ἔμεινεν ὁ Κύριος ὄλην τὴν ἡμέραν τῆς Τετάρτης. Δὲν κατέβη εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ, ὅπου

«Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ, μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται».

(Ὁ Κύριος : Ματθ. 17,20)

οἱ πιστοὶ τὸν ἀνέμεναν μὲ ἀγάπην, καὶ οἱ ἐχθροὶ μὲ ἀνυπομονησίαν, διαπεποτισμένοι ἀπὸ δέος καὶ κατασχύνην, δι' ὅσας ἀποκαλύψεις ἔγιναν εἰς βᾶρος των.

Ἐκεῖ, περισφιγγόμενος ὁ Κύριος ἀπὸ τὸν στενὸν κύκλον τῶν Μαθητῶν Αὐτοῦ, εὐρίσκει τὴν εὐκαιρίαν νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς αὐτούς.

Φροντίζει ὁ Κύριος—ὁμιλῶν, εἴτε εὐκρινῶς, εἴτε ἐν παραβολαῖς—ν' ἀποκαλύψῃ «τὰ μ ἐ λ λ ο ν τ α σ υ μ β ῆ ν α ι». Καὶ διὰ παντὸς τρόπου ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν αὐτῶν εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς ἐπαγρυπνήσεως πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ. Τοὺς προδιαγράφει τὰ ἐμπόδια, πρὸς τὰ ὁποῖα ἔχουν ν' ἀντιπαλαίσουν, τὰς ἐπιπροσθούσας δυσκολίας, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ὑπερπηδήσουν. Τοὺς βεβαιώνει, ὅτι τοὺς περιβάλλει δι' ἀγάπης πατρικῆς καὶ ζωηρᾶς καὶ ὅτι θὰ ἐπαγρυπνῇ ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτῶν μετὰ θεϊκῆς συμπαθείας· καὶ τοὺς ἐνισχύει περισσῶς μὲ τὴν παραβολὴν τῆς μελλούσης κρίσεως.

Ἐπικαλεῖται τὴν ἄγρυπνον προσοχὴν τῶν Μαθητῶν Αὐτοῦ ὁ Κύριος ἐπὶ πάντα, ὅσα εἶπεν εἰς αὐτούς καὶ καταλήγει: «Οἴδατε, ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται εἰς τὸ σταυρωθῆναι». Ὅμιλεῖ φανερὰ καὶ προκαταγγέλλει καὶ τὸν χρόνον καὶ τὸ εἶδος τοῦ θανάτου Αὐτοῦ.

Τὴν ἐσπέραν τῆς ἡμέρας ταύτης δειπνεῖ ὁ Κύριος εἰς τὴν Βηθανίαν ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ Λεπροῦ, ὅπου: «προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου καὶ κατέχευεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου». «Συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον», ὅπως προσθέτει ὁ Εὐαγγελιστῆς Μάρκος. Καὶ δακρυρροοῦσα ἐξέμαξε τοὺς ἀχράντους τοῦ πόδας ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, ἢ «βεβυθισμένη τῇ ἁμαρτίᾳ».

Καὶ εἶναι εἰς πάντας γνωστὸν πόσῃν ἀπήχησιν ἔσχε καὶ ὁποῖαν ἐπίδρασιν ἐξασκεῖ ἐπὶ τῆς λαϊκῆς ψυχῆς τὸ ὑπέροχον εἰς ὑποβλητικότητα καὶ περιφημον εἰς παθητικότητα καὶ μελαγχολίαν σχετικὸν ποίημα τῆς βυζαντινῆς παρθένου Κασσιανῆς, «Κύριε, ἢ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα γυνή...», τὸ ὁποῖον ψάλλεται εἰς τοὺς Ναοὺς τὴν ἐσπέραν τῆς Μεγάλης Τρίτης καὶ ἐξεικονίζει μὲ τόσον γλαφυρὰν ποιητικότητα τὴν ἔννοιαν τοῦ χυθέντος μύρου καὶ τὴν διὰ τῶν βοστρύχων τῆς μυροφόρου ἀπόσμιξιν τῶν ἀχράντων ποδῶν τοῦ Κυρίου.

Ἐξεγείρονται οἱ Μαθηταὶ διὰ τὴν ἄσκοπον δαπάνην τῆς τόσον κολοσσιαίας χρηματικῆς ἀξίας τοῦ μύρου, ἢ ὁποῖα ἦτο πλεόν

«Καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν».

(Ὁ Κύριος : Ματθ. 17,20)

τῶν 300 δηναρίων. Καὶ πάντες «ἐνεβριμῶντο αὐτῇ» (ἐθύμωσαν κατ' αὐτῆς), καθὼς γράφει χαρακτηριστικῶς ὁ Εὐαγγελιστὴς Μάρκος, λέγοντες:—καὶ πρῶτος πάντων ὁ Ἰούδας—«ἠδύνατο γὰρ τοῦτο πραθῆναι ἐπάνω τριακοσίων δηναρίων καὶ δοθῆναι πτωχοῖς». Ἄλλ' «εἶπε τοῦτο», ἐπεξηγεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης «οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἐμελλεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν».

Ὁ Ἰησοῦς δέχεται μὲ ἐκδηλον ἐπιδοκιμασίαν τὴν εὐσεβῆ χειρονομίαν καὶ ἐπεξηγεῖ σαφέστατα τὴν συμβολικὴν τῆς σημασίας. «Προέλαβε μυρίσαι μου τὸ σῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν», λέγει καὶ ἐπιβεβαιώνει αὖθις τὸ ἐπικείμενον, τὸ ἐγγύτατον τοῦ θανάτου Αὐτοῦ.

Ἀφοπλίζονται καὶ ἀποστομώνονται οἱ Μαθηταὶ ἀπὸ τὴν ἀπάντησιν. Ὁ Ἰούδας ἀποσβολώνεται κυριολεκτικῶς. Ἀγανακτεῖ διὰ τοῦτο καὶ ἐν ἀλλοφροσύνῃ ἀποχωρίζεται τοῦ κύκλου τῶν δώδεκα, ἀπεμπολεῖ τὸν θησαυρὸν τῆς ζωῆς, «ἐγκαταλείπει τὸν διδάσκαλον καὶ παραλαμβάνει τὸν διάβολον», ὅπως γράφουν οἱ ὑμνολόγοι τῆς Ἐκκλησίας. Σπεύδει πρὸς τοὺς Γραμματεῖς καὶ τοὺς Ἀρχιερεῖς καταμηνύει τὸν τόπον ὅπου συχναίξει ὁ Κύριος μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καί: «τί μοι θέλετε δοῦναι—λέγει—καγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν»;

Ἐμεινεν ὁ Κύριος μετὰ τῶν ἄλλων Μαθητῶν Αὐτοῦ καὶ τὴν νύκτα τῆς Τετάρτης πρὸς τὴν Πέμπτην, κατὰ τὸ ἔθος Αὐτοῦ, ἐκεῖ που εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ἢ παρὰ τὴν Βηθανίαν.

Ἄλλ' ἄς ἔλθωμεν εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς Πρεσβυτέρους.

Ἀπὸ τοῦ ἀπογεύματος τῆς Τρίτης, μεθ' ὅσα κατηγόρησε κατ' αὐτῶν καὶ δημοσίᾳ κατήγγειλεν ὁ Κύριος, εἶναι ἐξουθενωμένοι καὶ συντετριμμένοι. Δὲν ἔχουν ἀποβάλει ὅμως οὔτε τὴν κακίαν των, οὔτε τὸ πεῖσμα αὐτῶν. Ἀπ' ἐναντίας! Συγκεντρωμένοι εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα «συνεβουλεύσαντο, ἵνα τὸν Ἰησοῦν κρατήσωσι δόλφ καὶ ἀποκτείνωσιν», ἔλεγον δὲ: «μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ», ὅπως γράφει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος.

Καὶ εἶναι αὐτὴ ἡ πρώτη καὶ ἐρήμην καταδίκη τοῦ Κυρίου εἰς θάνατον ἀπὸ τοῦ Συνέδριον τῶν παρανόμων.

Ἐπάνω εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν δέχονται τὸν προδότην, προτείνοντα τὴν παράδοσιν καὶ ἀκούουν νὰ ἐρωτᾷ τὸ «τί μοι θέλετε δοῦναι;»

«Καὶ ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ Πατήρ».

(Ὁ Κύριος: Ἰωάν. 12,26)

Τεθαμβωμένοι ἀπὸ τὸν φθόνον οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβυτεροί, δι' ὅσα εἶπε καὶ ἔπραξεν ὁ Ἰησοῦς ὑπὸ τὰς στοὰς τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ, περίφοβοι διὰ τὴν τόσον ἐκδηλον ἀφοσίωσιν τοῦ λαοῦ πρὸς Ἐκεῖνον, παραζαλισμένοι ἀπὸ τὰ ἀνηλεῆ κτυπήματα, ἀλλὰ καὶ ἀδυσώπητοι καὶ τετυφλωμένοι ἀπὸ τὸ πάθος τῆς ἐκδικήσεως, παραβλέπουν τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἀποφάσεώς των, (νὰ μὴ τὸν συλλάβουν ἐν τῇ ἑορτῇ) (!), δέχονται τὴν πρότασιν τοῦ μουσαροῦ Ἰούδα καὶ «ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι», καὶ «ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια». Καὶ ἐκεῖνος «ἐξωμολόγησε καὶ ἐζήτηε εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου».

Μὲ τὰ γεγονότα αὐτὰ ἔκλεισεν ἡ ἡμέρα τῆς Τετάρτης.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

1ον

Εἰς τὴν Α' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν

(6 Μαρτίου 1955)

«Μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ». (Ἐβρ. 11,25)

Δύο καταστάσεις προβάλλονται πρὸ τοῦ Μωϋσέως. Ἡ μία τοῦ ὑπόσχεται τιμὲς καὶ δόξες, εὐμέρειες καὶ ἀνέσεις, πρόσκαιρες ἀμαρτωλὲς ἀπολαύσεις καὶ πολλὰ παρόμοια. Ἡ δὲ ἄλλη ἀπαιτεῖ «συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ». Αὐτὴ ἀπαιτεῖ κακουχίας καὶ στερήσεις, δεινοπαθήματα καὶ κινδύνους. Τί νὰ κάμῃ τώρα ὁ Μωϋσῆς; Κάποιος ἄλλος δὲν ἠξεύρομεν τί θὰ ἔκανε. Ὁ Μωϋσῆς ὅμως, «μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι», ἐπροτίμησεν ἀσυζητητὴ νὰ συγκακοπαθῆσῃ μὲ τὸν ἑβραϊκὸν λαόν, παρὰ νὰ ζήσῃ ἀπολαυστικὰ στὰ αἰγυπτιακὰ ἀνάκτορα. Διὸ καὶ ἔγινε Μωϋσῆς, λυτρωτὴς δηλ. τοῦ ἑβραϊκοῦ λαοῦ, τοῦ «λαοῦ τοῦ Θεοῦ».

Ποιὸς ἀμφιβάλλει, ὅτι ὁ δρόμος τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς τιμῆς ἔχει κακοπαθήματα, ἐνῶ ὁ τῆς ἀμαρτίας ἔχει ἀπολαύσεις καὶ ἡδονές;

Πόσο εὐκολὴ εἶναι ἡ ἀμαρτία! καὶ τί δὲν ὑπόσχεται καὶ πόσα δὲν δίδει; Εἶναι εὐκολὴ, διότι πρῶτα-πρῶτα συνάδει μὲ τὴν κατώτερες ὁρμὲς καὶ ἀπαιτήσεις τοῦ ἀνθρώπου. Διότι δὲν ζητεῖ συνέπεια καὶ εὐσυνειδησία, κόπους καὶ ἀγῶνες, ἀλήθεια καὶ δικαιοσύνη. Τουναντίον προσφέρεται ὡς ἓνα ὀλόγλυκο καταπότι. Μοιάζει μὲ τὰ ξυλοκέρατα. Καὶ οἱ καρποὶ τῆς; Ναί, στὴν ἀρχὴ προσφέρει ἡδονὴν καὶ εὐχαρίστησι. Ἐπειτα ὅμως; Ἀκολουθεῖ ἡ κόλασις, ποὺ δημιουργεῖται ἀπὸ τοὺς ἐλέγχους τῆς συνειδήσεως καὶ ἀπὸ τὴν ἀκατάπαστες τύψεις! Εἶναι, λοιπόν, φρόνιμον, νὰ παίξῃ κανεὶς μὲ τὴν ἀμαρτία; Εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ καμμιά σύγκρισις τῆς ἀπολαυστικῆς ἀμαρτίας μὲ τὴν ἀρετῆ;

Ἄς βαδίσουμε τώρα τὸν δρόμον τῆς ἀρετῆς. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συγκρί-

«Οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν Πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμοῦ».
(Ὁ Κύριος : Ἰωάν. 14,6)

σεως θά ἔλθῃ μόνο του. Ἰδοὺ πῶς ὁ Κύριος ὁμιλεῖ περὶ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου: «Τὶ ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον;... οὗτοι ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν... Ἐδῶ θὰ ἴδετε ἄνθρωπον μῆτε ἄρτον ἐσθίοντα, μῆτε οἶνον πίνοντα». Δὲν εἶναι ὁ Πρόδρομος ὁ ἄνθρωπος τῆς εὐμαρείας καὶ τῆς τρυφῆς. Εἶναι ὁ ἄνθρωπος τῶν κακουχιῶν καὶ τοῦ μαρτυρίου. Διὸ καὶ βαδίζει ἀκαμπτα τὸν δρόμο τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς δικαιοσύνης. Πρὸ τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς φωνῆς τῆς συνειδήσεως ἴστατο εὐλαβικά. Ἐνώπιον ὅμως τῶν ἀμαρτωλῶν ἀπολάσσει ἀνέσυρε τὴν μάχαιρα τῆς δικαιοσύνης ἀκάθεκτα. Δὲν ὀρρωδεῖ καὶ πρὸ τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς καὶ τῶν βασιλέων. Γιατί; Διότι ἡ ἠθικὴ καὶ τιμια συνείδησις του οὐδεμίαν ἀβαραίαν ἠνείχετο. Ναί, μόνον ἐὰν βαδίζωμε σταθερὰ καὶ χωρὶς ὑποχωρήσεις τὸν δρόμο τῆς τιμῆς, θὰ ἡμποροῦμε νὰ ἐλέγξωμε τὸ κακόν.

Εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ κακοκαθήσωμε καὶ νὰ διωχθοῦμε ἴσως; «Παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια (δικαστήρια).. καὶ μαστιγώσουσιν ὑμᾶς καὶ διώξουσιν. Ἀχθήσεσθε ἐπὶ ἡγεμόνας εἰς μάρτύριον ἐνεκεν ἐμοῦ». Εἶσαι, λοιπόν, Χριστιανέ μου, ἔτοιμος, ἐὰν τὰ πράγματα τὸ ἐπιβάλλουν, νὰ κακοπαθήσῃς; Ἐὰν ναί, βιάδιζε ἀλογάριαστα τὸν δρόμο τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς τιμῆς. Ἐτσι τὸν ἐβάδισε καὶ ὁ μικρὸς τότε Ἰωσήφ ὁ Πάγκαλος, δι' αὐτὸ καὶ ἔχασε τὶς δόξας καὶ τὶς τιμὰς τῶν ἡγεμόνων τῆς Αἰγύπτου. Ἐτσι τὸν ἐβάδισε καὶ ἡ ἀγνὴ Σωσάνα. Ἀλλὰ τί προσπαθοῦμε νὰ ἀναφέρουμε ὀνόματα; «Ἐπειλείπει με ὁ χρόνος». Χιλιάδες καὶ μυριάδες εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ἐβάδισαν—γιατὶ ὄχι—βαδίζουν καὶ σήμερα, τὸν δρόμο τῆς τιμῆς; Χρειάζεται μόνον ἡ ἀναγκαία προϋπόθεσις, ἂν προσέρχεται νὰ δουλεύσῃς τὸν Θεόν, ἐτοιμάσου πρὸς πειρασμόν, δοκιμασίας καὶ δεινοπαθήματα. Ἐτοιμάσου γιὰ διωγμούς καὶ ἐξορίας. Ἀμφιβάλλω ὅμως, ἂν ὁ Θεὸς σοῦ κάμῃ τέτοια τιμὴ! Ἐὰν ὁ κληρὸς τῆς ζωῆς αὐτῆς εἶναι ἡ παραγνώρισις τοῦ ἀγαθοῦ, ἐνίστε καὶ ἡ τιμωρία τούτου, εἶναι ἐξ ἴσου βέβαιον, ὅτι «οἱ σπειρόντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσιν». Καὶ τούτο, διότι ἐπάνω, ἐκεῖ ψηλὰ ἐπάνω στέκει ἀγρυπνο τὸ μάτι, τῆς θείας δικαιοσύνης καὶ «ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ».

Χριστιανέ. Πρόσεχε μὴ ἐξαπατηθῆς ἀπὸ τὴν δελεαστικὴν πρόσκλησιν τῆς ἀμαρτίας. Τότε τὸ ἀποτέλεσμα γιὰ σένα θὰ εἶναι κακούργημα! Προτίμησε τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ὀδυσσεύς, ποὺ ἐδέθη ἀπὸ τὸ κατάρτι, γιὰ νὰ μὴ γοητευθῆ ἀπὸ τὶς Σειρήνες. Σὺ ἀποφάσισε νὰ δεθῆς ἀπὸ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ. Ἐτσι ἐνδέχεται, σὰν ἐνάρετος, νὰ κακοπαθήσῃς.

Στὸ τέλος ὅμως θ' ἀναφωνήσῃς μετὰ τοῦ Παύλου, «ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος».

2ον

Εἰς τὴν Β' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν

(13 Μαρτίου 1955)

«Πῶς ἡμεῖς ἐκφρευζόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας;» (Ἐβρ. 2, 3)

Μένει ἀναυδος ὁ οὐρανοβάμων Παῦλος!

Ἐνατενίζει τὴν ὑψίστην σημασίαν τοῦ ζητήματος... Διορᾷ τὴν αἰωνίαν ἀξίαν τοῦ θέματος καὶ θέτει ἓνα ἀναπάντητο, τρόπον τινά, ἐρώτημα. Ἐκεῖνος ποὺ ἤκουσε τὰ οὐράνια ἄρρητα ῥήματα ἐρωτᾷ. «Πῶς ἡμεῖς ἐκφρευζόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας;»

«Εἰ ἐμὲ ἐγνώκειτε καὶ τὸν Πατέρα μου ἐγνώκειτε ἄν».

(Ὁ Κύριος : Ἰωάν. 14,7)

Ἐφ' ὅσον ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, πού ἐλαλήθη διὰ τῶν ἀγγέλων, ἀπεδείχθη βέβαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ ἐφ' ὅσον κάθε παράβασις καὶ παρακοή ἐπέσυρε τὶς θείες κυρώσεις, πῶς εἶναι δυνατόν ἡμεῖς νὰ ξεφύγουμε τὴν τιμωρίαν μας, ἐὰν ἀμελήσουμε τὴν σωτηρίαν μας;

Ἡ σωτηρία μας! Ἴδου τὸ κεφαλαῖῳδες ζήτημά μας.

Μήπως κανεὶς ἐφιλοσόφησε ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ τοῦ ἔδωκε ὑπαξία; Ἐὰν ναί, ἀσφαλῶς κάποια ἐπιτολαία ἀξιολόγησις θὰ ἔγινε. Ἡ ἀξία ὁμως τῆς σωτηρίας μας μαρτυρεῖται πολλαχόθεν. Ἄς σκεφθοῦμε, ὅτι αὐτὴ δὲν εἶναι κάποια ὑπόθεσις ὑλικοῦ κέρδους. Δὲν εἶναι ζήτημα, πού ἀφορᾷ μία οἰκογενειακὴ ἢ ἐπαγγελματικὴ ἐπιτυχία ἢ ἀποτυχία. Οὐδὲ εἶναι πράγμα ἐφήμερον καὶ ἀντιπαρερχόμενον.

Ἄλλὰ μήπως εἶναι ὑπόθεσις ἀνακτωμένη ἐκ τῶν ὑστέρων ἢ ἀνταλλασομένη; Ὅχι, ὄχι!

Ἡ σωτηρία μας εἶναι ζήτημα πού ἀφορᾷ τὸ εἶναί μας, ὡς προσωπικότητα καὶ ὡς ψυχὴ. Εἶναι θέμα πού ἀναφέρεται στὸ αἰώνιο μέλλον μας. Ἀνάγεται στὴν αἰωνιότητα ἡμῶν τῶν ἰδίων: «Ἀπελεύσονται οἱ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον». (Ματθ. κε', 46.) Καὶ ἡ αἰωνιότης αὐτῆ, ἡ ἀκατάληπτος βέβαια στὸ νοῦ μας, μένει ἀμετάβλητος αἰωνίως. Καὶ ἡ αἰωνιότης αὐτὴ δι' οὐδενὸς πράγματος ἀνταλλάσσεται ἢ ἐξαγοράζεται. «Τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;» Δὲν ἀνταλλάσσεται, ἀλλὰ προετοιμάζεται ἐξ ὀλοκλήρου μὲ τὸν τρόπον τῆς σημερινῆς ζωῆς. «Εἰδότες (γνωρίζοντες) ὅτι οὐ φθαροῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε.. ἀλλὰ τιμῶν αἵματι Χριστοῦ». Τὸ μόνον πού ἐδόθη ὡς ἀντάλλαγμα γιὰ τὴν σωτηρίαν μας εἶναι τὸ τίμιον αἷμα τοῦ αἰωνίου Λυτρωτοῦ Ἰησοῦ. Συνεπῶς δὲν εἶναι ἡ ἀπόκτησις τῆς σωτηρίας μας ζήτημα ἐξαγορᾶς, ἢ ὑλικῆς, ἢ ἄλλης τινὸς δαπάνης. Ἀπλούστατα εἶναι ζήτημα ἐναρέτου ζωῆς καὶ πίστεως: «Πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἔχει ζωὴν αἰώνιον».

Τέλος ἡ αἰωνία καὶ πνευματικὴ ἀξία τῆς σωτηρίας μας ἐπιβεβαιώνεται καὶ διὰ τοῦ ἀλανθάστου λόγου τοῦ Κυρίου. Ἡ σωτηρία μας αὐτῆ, προσθέτει ὁ θεὸς Παῦλος, δὲν ἐκηρύχθη ὑπὸ τῶν ἀγγέλων μόνον, ἀλλὰ «ἐβεβαιώθη διὰ τοῦ Κυρίου» (Ἐβρ. 2, 3). Καὶ ἡ βεβαιότης καὶ ἀξιοπιστία αὐτῆ τοῦ Θεοῦ ἐδιδάχθη πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους, πού τὴν ἤκουσαν ἀπ' εὐθείας καὶ ἀμέσως ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Κυρίου.

Ναί, Χριστιανέ μου, τέτοια καὶ τόση εἶναι ἡ σημασία τῆς σωτηρίας μας αἰωνία! Δι' αὐτὸ κίνδυνοι καὶ ἔχθροι τὴν παραμονεύουν.

Δὲν θ' ἀναφερθοῦμε ἐδῶ στοὺς κινδύνους, πού παραμονεύουν στὰ πλάνα θέλγητρα καὶ τὶς ἀπατηλὲς γοητεῖες τοῦ κόσμου. Οὔτε θὰ ὑπενθυμίσουμε τὶς ἀνυπολόγιστες ἐνέδρες τοῦ ἀνθρωποκτόνου διαβόλου. Ὁ Ἀπόστ. Παῦλος διαβλέπει τὸν κίνδυνον ἰσχυρότερον στὸν ἑαυτὸ μας. Πῶς θὰ ξεφύγουμε τὴν λογοδοσίαν «ἀμελήσαντες σωτηρίας;». Μήπως διακινδυνεύεις τὴν σωτηρίαν σου ἐξ αἰτίας τῆς ἀμελείας σου; λέγει. Ἴδου, λοιπόν, μία ἀνεπαίσθητος, γιὰ τοὺς πολλούς, αἰτία ἀπωλείας τῆς σωτηρίας μας. Τὸ σήμερον καὶ τὸ αὔριον. Ἡ λαμβάνουσα προθεσίαν χρόνου ἀπόφασις. Ἡ ἀμέλεια, ἡ ἀναβλητικότητα.

Δὲν πρόκειται ἐδῶ περὶ τῶν ἀπίστων καὶ πολεμίων τῆς πίστεως, πού ἔχουν βεβαίαν τὴν ἀπώλεια τῆς σωτηρίας των. Πρόκειται περὶ τῶν πιστῶν. Ἐνδιαφέρεται ὁ Παῦλος γιὰ τοὺς καλοὺς χριστιανούς, πού ἐκκλησιάζονται, πού βαπτίζονται τὰ παιδιὰ τους. Ἀκόμη συζητεῖ καὶ πρὸς ἐκείνους, πού γιὰ τὸ καλὸ τοῦ χρόνου κοινωνοῦν κάθε

«Καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε Αὐτὸν καὶ ἐωράκατε Αὐτόν».

(Ὁ Κύριος: Ἰωάν. 14,7)

Χριστούγεννα ή και, παρακινούμενοι από την συζυγόν τους, μεταλαμβάνουν και τὸ Πάσχα. Καὶ ὁμως ἐνδέχεται νὰ ἐντάσσουν θεληματικὰ τὸν ἑαυτὸν τους στοὺς «ἀμελήσαντας». Διότι ἠμέλησαν τὴν μελέτην τοῦ εὐαγγελίου, ποὺ θὰ τοὺς ἐδίδασκε καὶ θὰ τοὺς ἔκανε συνειδητοῦς χριστιανούς. Παρημέλησαν τὸ μυστήριον τῆς μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως. Τὸ παρημέλησαν ὄχι σκόπιμα, ἀλλὰ ἀπὸ ἀμέλειαν, ἀπὸ ἀναβλητικότητα. Εἶχαν ἀποφασίσει κάποτε νὰ ἐξομολογηθοῦν τὰ Χριστούγεννα. Δυστυχῶς, τότε οἱ πολλὲς δουλειεὶς δὲν τοὺς ἄφησαν τὸν χρόνον. Τὸ ἀνέβαλαν γιὰ τὸ Πάσχα.

Τώρα πράγματι ἔφθασαν μέχρι τῶν προθύρων τοῦ ἐξομολογητηρίου. Καὶ πάλιν ὁμως ἀναβολή, γιατί μιὰ οὐρὰ ἐξομολογουμένων συνωθεῖτο ἐκεῖ. Τί νὰ ἔκαναν; Ἀναβολή, δι' εὐθετώτερον καιρὸν. Ἔτσι οἱ ἀνεπαίσθητες, πλὴν θανατηφόρες, ἐπεμβάσεις, ἀμέλεια καὶ ἀναβλητικότης φέρουν τοὺς πολλοὺς μέχρι τοῦ τάφου, χωρὶς ποτὲ νὰ πατήσουν τὴν θύραν τῆς σωτηρίας. Ἐὰν εἰς ἄλλα ζητήματά μας, περιουσίας, ἐπαγγέλματος, υγείας κ.τ.λ., οὐδεμίαν ἀμέλειαν ἐπιτρέπομεν, εἰς τὸ κεφαλαῖῳδες τοῦτο ζήτημα τῆς αἰωνίου μας σωτηρίας συνήθως ἀμελοῦμεν καὶ διακινδυνεύομεν τὸ αἰώνιον μέλλον μας.

Χριστιανέ μου! Πρόσεχε μὴ πλανηθῆς ἀπὸ τῆς ἐφήμερας γοητείας καὶ ἀπάτης τοῦ κόσμου. Πρόσεχε μὴ ἀμελήσης τὴν σωτηρίαν σου. Ὁ Ἅπ. Παῦλος φωνάζει: «ἄχρι τὸ σήμερον καλεῖται, μετανοεῖτε».

Μετανοεῖτε· διότι ἡ μετάνοια ἀνοίγει τὴν εἴσοδον τῆς σωτηρίας σας. Ἀντίπους τῆς ἀμελείας εἶναι ἡ ἐγρήγορσις, «τὸ σήμερον»!

3ον

Εἰς τὴν Γ' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν

(20 Μαρτίου 1955)

«Οὐ γὰρ ἔχομεν Ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπάθῃσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν». (Ἑβρ. 4,15)

Δὲν εἶναι ὁ Μέγας Ἀρχιερεὺς Παντοδύναμος καὶ Παντεπόπτης μόνον. Οὐδὲ εἶναι Ἐκεῖνος ποὺ ἔζησε τότε στὴ γῆ καὶ ἐπέρασε τώρα στοὺς οὐρανοὺς. Ὁχι, ἔχομεν Ἀρχιερέα μέγαν..., Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ,... δυνάμενον συμπάθῃσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν» (Ἑβρ. 8,14-15).

Προσέξτε! λέγει ὁ θεὸς Παῦλος, μὴ νομίσετε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς μένει ἀπλὸς παρατηρητὴς ἀπὸ τὸν οὐρανόν. Ὁχι, εἶναι μαζί μας. Εἶναι ὁ μόνος δυνάμενος νὰ μας συμπαθήσῃ στὶς φυσικὰ καὶ ἠθικὰ ἀδυναμίαις!

Πῶς θὰ ἦτο δυνατόν, νὰ μὲν ἀπάθῃς; Ἐκεῖνος στὴν ἐπίγειαν ζωὴν τοῦ ἔζησε ὑποκειμενικὰ ὅλα τὰ στάδια τοῦ ἀνθρωπίνου πόνου.

Ἐκεῖνος εἶδε τὸ ἀνθρώπινον κατρακύλισμα μὲ τὰ ἴδια του τὰ μάτια νὰ ἐκτυλίσσεται στὸ πλᾶσμά Του. Ἦμπορεῖ τώρα νὰ ἀδιαφορήσῃ καὶ νὰ μείνῃ ἀπάθῃς παρατηρητὴς; Ὁχι, μυριάκις ὄχι. Οὗτος εἶναι ὁ δυνάμενος καὶ ὁ θέλων καὶ ὁ ἐπιποθὼν νὰ μᾶς συμπαθῇ. Καὶ ποῖος ἦμπορεῖ ν' ἀμφισβητήσῃ τὴν ἄμεση καὶ καθημερινὴν συμπαράστασιν τοῦ συμπαθεστάτου Ἰησοῦ! Τί εἶσαι, ἀνθρωπέ μου; Μήπως πτωχὸς οικογενειάρχης; Μήπως στερούμενος καὶ πεινῶν; Σπεῦσε πρὸς Ἐκεῖνον, ὅστις «πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν». Ἐκεῖνον, ποὺ παρηγγεῖλε στοὺς πλουσίους: «πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δός

«Πιστεῦτέ μοι, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοί».

(Ὁ Κύριος : Ἰωάν. 14,11)

πτωχοῖς». Ἐκεῖνος διαλαλεῖ διὰ τοῦ προφήτου Του, ὅτι ἀνοίγει τὴν χεῖρα Αὐτοῦ καὶ «τὰ σύμπαντα πλησθήσονται». Συντηρεῖ τὴν οἰκουμένην ἐπὶ χιλιάδες τώρα χρόνια. Τρέφει ἀκόμη καὶ τὰ ἄλογα ζῶα καὶ τὰ στρουθία. Ἀμφιβάλλεις, λοιπόν, σύ, παιδί τοῦ Οὐρανίου Πατέρα, γιὰ τὴν πατρική Του στοργή καὶ συμπάθεια; Μήπως εἰσαι ἄρρωστος καὶ ἀνάπηρος; Πλησίασέ τον σάν Πατέρα καὶ Ἰατρόν. Ἔσο δὲ βέβαιος, ὅτι «αὐτὸς ποιεῖ ἄλγειν, καὶ πάλιν ἀποκαθίστησι»· γιατί; «διὰ τὸ συμφέρον ἡμῶν», τὸ ἠθικὸ καὶ αἰώνιο.

Ἀκολουθεῖ ἔπειτα ἡ παράταξις τῶν ὀρφανῶν, τῶν χηρῶν καὶ τῶν ἀπροστατευτῶν. Τί ζητοῦν; προστασίαν, κατευθύνσεις, ἀποκατάστασιν. Ἰδοὺ ἡ ἀπάντησις τοῦ κοινοῦ Πατέρα: «Ὁρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται». Ἐγώ, λέγει ὁ Θεός, θὰ σᾶς ἀναλάβω! Γίνεται ἀκόμη ὁ ναυαγώσαστος τῶν ναυαγισμένων, ὁ Παρήγορος τῶν θλιμμένων. Εἶναι ὁ δυνάμενος S.O.S.

Τέλος, συμπαθεῖ καὶ μίαν ἄλλην κατηγορίαν παιδιῶν Του. Εἶναι αὐτὰ τῆς ἀνθρωπίνης κακίας τὰ ἀντικείμενα. Οἱ ὑβριζόμενοι καὶ διωκόμενοι. Εἶναι οἱ φθονούμενοι καὶ μισούμενοι. Οἱ συκοφαντούμενοι καὶ εἰρωνευόμενοι. Οἱ ἐξοριζόμενοι καὶ οἱ μάρτυρες. Κατηγορίαι συμπαθέσταται! Καὶ Ἰδοὺ ὁ «δυνάμενος συμπαθῆσαι», πῶς τὰς συμπαθεῖ: «μακάριοι (τρισευτυχισμένοι) οἱ δειωγμένοι, οἱ ὀνειδιζόμενοι, οἱ διωκόμενοι». Σκεφθῆτε, ὅτι οἱ ἀνθρώποι τοῦ Θεοῦ λέγουν: «λοιδορούμενοι (περιγελούμενοι) εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασημούμενοι παρακαλοῦμεν». Γιατί; Διότι καὶ Ἐκεῖνος ὑβρίσθη καὶ ἐβλασημήθη καὶ ἐσυκοφαντήθη... Καὶ τέλος Ἔσταυρώθη! Τώρα δὲ μένει ὁ στοργικώτατος καὶ συμπαθέστατος Συμπαραστάτης μας. Θὰ μένῃ σάν κλασικὸ καὶ αἰώνιο παράδειγμα ἡ συμπάθεια τοῦ Ἰησοῦ πρὸς τὴν γυναῖκα ἐκείνην, ποῦ ἡ κακία τῶν γραμματοφορισαίων ἔφερε, διότι τὴν εὗρηκε «ἐπ' αὐτοφώρῳ μοιχευομένην». Ἀσφαλῶς ὅλοι ἡμεῖς, ἂν εἴμεθα στὴ θέσιν Του, θὰ ἐρρίπταμε τὸν λίθον τοῦ ἀναθέματος. Ἐκεῖνος ὅμως; «κάτω κύψας ἔγραψε τῷ δακτύλῳ...» τί ἔγραψε; Οἱ αἰῶνες δὲν ἔμαθαν ἀκόμη τί, οὔτε θὰ μάθουν. Μόνον αὐτὸ γνωρίζομεν, ὅτι «ἐξήρχοντο εἰς καθ' εἰς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἕως τῶν ἐσχάτων», ὅταν ἤκουσαν τὸν βαρύτερον καταπέλτην «ὁ ἀναμάρτητος πρῶτος τὸν λίθον βαλέτω». Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συμπαθεστάτης καὶ ψυχολογικῆς ἐκείνης συμπεριφορᾶς τοῦ Ἰησοῦ ἦτο ἄριστον. Μετανοήμεν ἡ γυναῖκα ἔφυγε εὐγνωμοῦσα, ἐνῶ ἤκουε ἀπὸ τὸ σπλαγχνικὸ στόμα Ἐκείνου: «οὐδὲ ἐγὼ σε κατακρίνω..!»

Ἄλλὰ μόνον εἰς τὰς φυσικὰς ἀδυναμίας γίνεται συμπαθῆς; Περισσότερον εἰς τὰς ἠθικάς. Αἰώνια διαλαλεῖ καὶ λέγει: «Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ...πεφορτισμένοι—ἀπὸ τὸ βᾶρος τῆς ζωῆς καὶ τὰς ἁμαρτίας—ἐλάτε νὰ σᾶς ἀνακουφίσω. Προσέλθετε νὰ σᾶς ἀναπαύσω». Ὁλοι, ὅσοι, ὡς ὁ Πέτρος, ὁ Αὐγουστίνος, ὁ Τελώνης, ὁ Ζακχαῖος καὶ οἱ ἀναρίθμητες χιλιάδες καὶ μυριάδες τῶν πεισμένων ἠθικά, ἔσπευσαν πρὸς Αὐτόν, ἀνεπαύθησαν. Συμπαθεῖ κάθε καταπιεζόμενον ὑπὸ τῶν τύψεων τῆς συνειδήσεως καὶ τὸν λυτρώνει.

ὦ! καὶ ἂν ἡ ἀνθρώπιότης ἀνεγνώριζε καὶ ἐκάλει τὸν Ἰησοῦν ὡς συμπαθῆ τῶν παθημάτων τῆς καὶ συμπαραστάτην τῶν ἀναγκῶν τῆς! Οὗτος ταχέως θὰ ἔσπευδε καὶ θὰ τῆς ἐγένετο ὁ λυτρωτής, διότι εἶναι «ὁ δυνάμενος συμπαθῆσαι».

Ἄρχιμ. ΙΑΚΩΒΟΣ ΛΙΑΡΟΜΜΑΤΗΣ

«Τοὺς χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ Θεὸς τανῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν...».

(Ἄπ. Παῦλος : Πράξ. 17,30)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

1ον

Κυριακή Ε' Νηστειῶν (3 Ἀπριλίου 1955)

(Μάρκ. 10,32-45)

Ἡ Βαϊφόρος εἶναι ἡ προετοιμασία τοῦ Πάσχα. Καὶ ἡ Πέμπτη Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν εἶναι ἡ προετοιμασία τῶν Βαΐων. Εἰς τὴν εὐαγγελικὴν περικοπὴν τῆς σήμερον ἀναφέρεται ὁ Κύριος εἰς τὸ ἐπεισόδιον τοῦ διαπληκτισμοῦ μεταξὺ τῶν Μαθητῶν Του, ποῖος θὰ καθίσῃ εἰς τὰ δεξιὰ του καὶ ποῖος εἰς τὰ ἀριστερά Του.

Εὐρίσκει, λοιπόν, τὴν εὐκαιρίαν νὰ κάμῃ μίαν ἀκόμη ἀνατροπὴν:

— Ὅποιος θέλει ἀπὸ σᾶς νὰ εἶναι πρῶτος, νὰ τὸ πάρῃ ἀπόφασιν. Θὰ εἶναι ὑπηρέτης ὄλων.

Πόσο μεγάλη διδασκαλία κρύβεται μέσα στὰ λίγα αὐτὰ λόγια!

Πόσο μεγάλη ἀποκάλυψις τῆς ἀλήθειας! τὰ διαβάζουμε καὶ τὰ ξαναδιαβάζουμε, κι' ὅμως δὲν πέρνουμε ὀλόκληρο τὸ νόημά τους. Δὲν ἐμβαθύνουμε.

Ἡ οὐσία τῆς θρησκείας τοῦ Ἰησοῦ εἶναι αὐτὴ ἀκριβῶς. Οὔτε μόνον οἱ ὠραῖες τελετές, οὔτε μόνον οἱ νηστείες, οὔτε μόνον ὅ,τι δήποτε ἄλλο. Ἡ οὐσία εἶναι ὁ τέλειος, ὁ ἀπόλυτος ἀνθρωπισμός! Ἡ πιὸ μεγάλη ἀξία σ' αὐτὸν τὸν κόσμον διὰ τὸν Χριστιανισμὸν εἶναι ὁ ἀνθρωπος. Ὅποιος, λοιπόν, ὑπηρετῆσῃ τὸν ἀνθρώπου, ἢ ὅποιος τὸν βοηθῆσῃ περισσότερο, αὐτὸς θὰ εἶναι «πρῶτος», κατὰ τὰ μέτρα ποῦ θέτει ὁ Κύριος.

Τὸ σύνθημα τοῦ Ἰησοῦ εἶναι:

Τὰ πάντα γιὰ τὸν ἀνθρώπου.

Τόση εἶναι ἡ ἀγάπη του γιὰ μᾶς.

Μποροῦμε νὰ τὸ ποῦμε κι' ἐμεῖς αὐτό; Ἡ πλῆθος φορὲς καὶ πλῆθος περιπτώσεις δικαιολογούμαστε, πὼς ἔχουμε καὶ ἄλλα θρησκευτικὰ καθήκοντα, ἴσως ἰσότιμα μ' αὐτὴν μας τὴν ὑποχρέωσιν, ἢ εἶναι ἀνάγκη νὰ κυττάξουμε καὶ τὸν ἑαυτὸν μας, ἢ, τὸ πιὸ χειρότερο, δὲν ἀξίζει νὰ προσφέρουμε τίς ὑπηρεσίες μας;

Ἀνάγκη μεγάλη νὰ προσέξουμε τὴν οὐσίαν τῆς θρησκείας μας. Γιατί, ἀλλοιῶς, εἴμαστε ὀπαδοὶ κάποιου ἄλλου καὶ ὄχι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2ον

Κυριακὴ τῶν Βαΐων (10 Ἀπριλ. 1955)

(Ἰω. 12,1-18)

Πόσοι δὲν παραξευθένταν μέχρι τώρα, γιατί ἄραγε, σ' ἐκείνη τὴν θριαμβευτικὴ πορεία Του πρὸς τὰ Ἱεροσόλυμα, ὁ Χριστὸς διάλεξε ν' ἀνεβῆ πάνω στὸ γαϊδουράκι καὶ δὲν ἀνέβηκε πάνω σ' ἕνα ἄλογο, ἀφοῦ ἤθελε νὰ μπηῖ σὰν θριαμβευτῆς καὶ νὰ δεῖξῃ σ' ὄλους πὼς πλησιάζει πιὰ τὸ τέλος, ἀλλ' ὅμως αὐτὸς ἐνίκησε, εἶναι νικητῆς.

Πρῶτος-πρῶτος ποῦ παραξευθένθηκε ἦταν ἐκεῖνος ὁ δυστυχὴς ὁ Ἰούδας,

«...διότι ἔστησεν ἡμέραν, ἐν ἣ μέλλει κρίνειν, τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὤρισε...» (Ἄπ. Παῦλος : Πράξ. 17,31)

ὁ ἀπὸ Καρυώθ. Καὶ ὕστερα παραξενεύτηκαν ὅλοι οἱ ἄλλοι Ἰουδαί, πού στάθηκαν κατὰ καιροὺς κοντὰ στὸν Ἰησοῦν, καὶ πού ὅμως δὲν μπόρεσαν νὰ Τὸν καταλάβουν.

Ὅποιος ὅμως δὲν καταλάβῃ αὐτὴν τὴν πράξιν τοῦ Κυρίου, κ' ἄς Τὸν ἀκολουθήσῃ στὸν ναόν, ἀπ' ὅπου θὰ διώξῃ τοὺς ἀχρείους, καὶ ἄς μὲνῃ μαζί Του στὸν Μυστικὸν Δεῖπνον, κ' ἄς ἀνεβῇ στὸν Γολγοθᾶ, κ' ἄς πάρῃ ἀπὸ τὶς Μυροφόρες τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα: Αὐτὸς δὲν ἐκατάλαβε τίποτα ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

Τὸ ἄλογο εἶναι ἓνα συμπαθέστατο ζῶο. Κανεὶς δὲν ἔχει τίποτα ἐναντίον του. Οὔτε ἐπομένως καὶ ὁ Κύριος, πού ἀγαποῦσε ὅλα τὰ πλάσματα τοῦ Πατέρος Του. Συνηθίσαμε ὅμως νὰ τὸ βλέπουμε νὰ ζωντανεύῃ τὴν πολεμικὴ νίκη, νὰ δίνῃ δύμαμιν στὸν νικητὴ στρατηγὸ πού τὸ ἱππεύει, τέλος πάντων ἀθελά του τὸ συνδέσαμε μὲ τὴν νίκην ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ. Τὸ γαιδούρι τὸ συνηθίσαμε νὰ συμβολίζῃ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν καθημερινῶν μας ἀναγκῶν.

Αὐτὰ ὑπογραμμίζει κ' αὐτὰ διδάσκει ὁ Ἰησοῦς γιὰ τελευταία φορὰ. — Ἡ νίκη μου, λέγει, εἶναι ὅτι δὲν ἐνίκησα κανέναν, δὲν ἐπίεσα μὲ τὴν δύναμίν μου κανέναν, δὲν ἐχρησιμοποίησα βίαν ἐναντίον κανενός, δὲν ἐθεώρησα κανέναν ὡς ἐχθρόν. Ἡ νίκη μου εἶναι ἀκριβῶς, ὅτι ὑπηρετήσα τοὺς πάντας, καὶ τὸν πιὸ τελευταῖόν, καὶ δὲν ἄφησα εὐκαιρίαν πού νὰ μὴν ἐξυπηρετήσω καὶ τὴν τελευταία τους ἀνάγκη.

Πέρασαν ἀπὸ τότε εἴκοσι περίπου αἰῶνες! Στρατηγοὶ καὶ βασιλεῖς ἐπέρασαν ἀνεβασμένοι πάνω στὰ ὠραιότερα ἄλογα, περιστοιχισμένοι ἀπὸ τοὺς χρυσοφορεμένους ἀξίωματικούς των καὶ τοὺς πάνοπλους στρατιωτὰς των καὶ τοὺς ἄλυσοδεμένους αἰχμαλώτους των. Νικηταὶ μὲ περιλάμπρες νίκες.

Κι' ὅλοι αὐτοὶ ξεθώριασαν, καὶ ἔσβυσαν, καὶ ξεχάσθηκαν. Κι' ἀπόμεινε ὁ Νικητὴς τῆς Σιών, ὁ ἀνεβασμένος πάνω στὸ ταπεινὸ γαιδουράκι, ὁ περιστοιχισμένος ἀπὸ τοὺς ἀπλοϊκοὺς ψαράδες τῆς Γαλιλαίας καὶ ἀπὸ ὄπαδούς, πού ἀντὶ γιὰ ὄπλο κρατοῦνε καλωσύνη καὶ πίστιν σ' Αὐτόν, Αὐτὸν πού φέρνει μαζί Του, ἀντὶ γιὰ νικημένους καὶ ἄλυσοδεμένους αἰχμαλώτους, φέρνει ἀρρώστους πού ἐγιναν καλά, καὶ τυφλοὺς πού ἀνάβλεψαν, καὶ λεπρούς πού καθαρίσθηκαν, καὶ νεκροὺς πού ἀναστήθηκαν!...

Αὐτὸς εἶναι ὁ Νικητὴς τοῦ Κόσμου.

Ὅποιος δὲν καταλαβαίνει τὴν νίκη Του, ἄς μὴ γελιέται. Δὲν εἶναι ὄπαδός Του. Εἶναι ὄπαδός κάποιου ἄλλου, φανταστικοῦ Ἰησοῦ, πού τὸν ἐπλάσε μέσα στὴν φαντασίαν του.

3ον

Τὸ "Ἅγιον Πάσχα (17 Ἀπριλίου 1955)

(Ἰω. 20,19-31)

Μιὰ Κυριακὴ τοῦ Πάσχα κάποιος ἄθεος ἔκαμε μιὰν ὁμιλίαν καὶ κουράστηκε, προσπαθώντας νὰ βεβαιώσῃ τὸ ἀκροατήριό του ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν ἀναστήθηκε ποτέ. Στὸ τέλος ὅμως τῆς ὁμιλίας του ὅλοι τὸν χαιρετοῦσαν μὲ τὴν εὐχή: «Χριστὸς ἀνέστη!» Ὅσο κ' ἂν ἀγωνίστηκε, δὲν ἠμπόρεσε νὰ ξεριζώσῃ μιὰν πεποίθησιν δύο χιλιάδων ἐτῶν!...

«...πίστιν παρασχὼν πᾶσιν, ἀναστήσας Αὐτὸν ἐκ νεκρῶν».
(Ἄπ. Παῦλος : Πράξ. 17,31)

Γιατί, πῶς νὰ περάσῃ κἄν ἀπ' τὸ μυαλό μας ἡ ἰδέα, ὅτι ἡ Ἐνάστασις τοῦ Χριστοῦ εἶναι ψέμα, ἀφοῦ ποτὲ κανένα ψέμα δὲν κράτησε τόσο πολὺ;

Ὅσοι ὁμως πιστεύουν στὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ στὴν Ἐνάστασιν Του, εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ πιστεύουν καὶ στὴν δική τους ἀνάστασι. Μὲ μόνη τὴν διαφορά, ὅτι ἡ Ἐνάστασις τοῦ Χριστοῦ ἦταν γιὰ νὰ καθίσῃ στὰ δεξιά τοῦ Πατρὸς, ἐνῶ ἡ δική μας εἶναι «ἀνάστασις ζωῆς» καὶ «ἀνάστασις κρίσεως».

Ἐμεῖς, λοιπόν, οἱ πιστοὶ θ' ἀναστηθοῦμε. Ἐνδιαφέρει ὁμως πρωταρχικά, ἡ ἀνάστασις τῆς ζωῆς. Ὁ καιρὸς δὲν μᾶς ἀνήκει. Δὲν ξέρομε πόσον χρόνον ἔχει ὁ καθένας μας σὲ πίστωσίν του.

Οὔτε καὶ θὰ ξανάρθουμε σ' τὴν αὐτὴν ἐδῶ τὴν ἴδια ζωὴ γιὰ δευτέρη φορά... Δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ χάνουμε καὶ τὴν ἐλαχίστη στιγμή! Ἡ ἀνάστασις εἶναι γεγονός μέγα, τρομερὸ καὶ ἀναμφισβήτητο. Μὲ ὅλες μας τὶς δυνάμεις πρέπει νὰ ἐργασθοῦμε γιὰ τὴν ἀνάστασι τῆς ζωῆς. Γιατὶ ἀλλοιῶς θὰ μας περιμένῃ «ἀνάστασις κρίσεως»!...

Πῶς τὸ ξεχνοῦμε, αὐτὸ τὸ τόσο μεγάλο γεγονός, τόσο συχνά;

4ον

Κυριακὴ τοῦ Ὡμᾶ (24 Ἀπριλίου 1955)

(Ἰω. 20,19-31)

Πολλοὶ ἐπιπόλαιοι ἄνθρωποι συνηθίζουν τοὺς ἄπιστους νὰ τοὺς λένε «Ὡμαδες». Ὁ Ὡμᾶς ὁμως δὲν ἦταν ἄπιστος. Ἡ θλίψις του ἀπὸ τὰ συνταρακτικὰ γεγονότα ἦταν τόση, ὥστε δὲν ἤμποροῦσε ν' ἀκούσῃ τίποτα γιὰ ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ. Δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ ἦταν ἄπιστος. Γιατὶ, ὅταν ὁ Ἰησοῦς εἶπε στοὺς μαθητὰς Του «Ὁ Λάζαρος ἀπέθανε· ἄγωμεν πρὸς αὐτόν», ὁ Ὡμᾶς γύρισε καὶ εἶπε στοὺς «συμμαθητὰς του», «ἄς πάμε κ' ἔμεῖς, γιὰ νὰ πεθάνουμε μαζί του».

Ἄρα δὲν μπορεῖ νὰ ἦταν ἄπιστος.

Καί, τέλος πάντων, ἦταν τόση ἡ θλίψις του ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ Ἁγαπημένου, ποὺ μποροῦμε νὰ δικαιολογήσουμε τὴν δυσπιστίαν του.

Ἐμεῖς ὁμως εἴμαστε ἀδικαιολόγητοι. Οὔτε τόση θλίψις γιὰ τὸν θάνατο τοῦ Ἁγαπημένου μᾶς συνέχει, ὥστε νὰ δικαιολογηθῇ ἡ δυσπιστία μας «λόγω συγχύσεως», οὔτε καὶ μᾶς εἶναι ἄγνωστο πᾶς πῶς ὁ Χριστὸς ἀναστήθηκε. Κι' ὁμως ὅλοι μας θέλομε νὰ βάλουμε τὸ δάκτυλό μας πάνω στὸν «τύπον τῶν ἡλων» καὶ πάνω στὴν πλευρά.

Καὶ τοῦτο, ὄχι γιὰτὶ εἴμαστε δύσπιστοι. Ἄλλὰ γιὰτὶ εἴμαστε ὀλιγόπιστοι, ἢ καὶ ἄπιστοι.

Δὲν εἴμαστε οὔτε κἄν «Ὡμαδες». Ἄλλὰ τότε, οὔτε καὶ ὀλόκληρος ὁ Ἀναστημένος Χριστὸς ἂν παρουσιασθῇ μπροστὰ μας θὰ πιστεύσωμε.

Γιατὶ, λοιπόν, κοροϊδεύομε τὸν ἑαυτὸ μας; Ἄς ὁμολογήσουμε τὴν ἀπιστίαν μας κ' ἄς ἀφήσουμε ἡσυχὸ τὸν εὐτυχεῖ Ὡμᾶν.

Πάλιν ὁμως ἐρχεταὶ τὸ ἐρώτημα: Μὰ εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ ὑπάρχῃ τίποτα; Ὅτι καὶ νὰ κάνουμε, στὴν τέλεια ἀπιστία δὲν θὰ μπορέσουμε νὰ προσχωρήσουμε ποτέ. Στὴν ὀλιγοπιστία δὲν μποροῦμε νὰ μείνομε.

Ἄς στραφοῦμε στὴν πίστη, γιὰ νὰ βροῦμε τὴν γαλήνη μας.

ΔΑΜΙΑΝΟΣ ΜΙΧ. ΣΤΡΟΥΜΠΟΥΛΗΣ.

«Δύναμις γὰρ Θεοῦ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι...»
(Ρωμ. 1,16)

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΕΚΚΛ. ΥΜΝΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΚΑΙ ΚΟΝΤΑΚΙΑ (*)

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ

1. Μαρίας Ὁσίας, τῆς Αἰγυπτίας.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Φωτισθεῖσα ἐνθέως Σταυροῦ τῇ χάριτι, τῆς μετανοίας ἐδείχθης φωτοφανῆς λαμπηδῶν, τῶν παθῶν τὸν σκοτασμόν, λιποῦσα πάνσεμνε· ἔθεν ὡς ἄγγελος Θεοῦ, Ζωσιμᾶ τῷ ἱερῷ, ὠράθης ἐν τῇ ἐρήμῳ, Μαρία Ὁσία Μῆτερ· μεθ' οὗ δυσώπει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Μεγαλυνάριον.

Γύμνωσιν ἐνέγκασα καρτερῶς, αἰσχύνῃ ἐνδύεις, τὸν γυνώσαντά σε Χριστοῦ· ἔθεν ἀφθαρσίας στολαῖς κατηγγαῖσθης, Μαρία πανοσία, Αἰγύπτου βλάστημα.

2. Τίτου Ὁσίου, τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀνατεθεὶς ἀπὸ παιδὸς τῷ Κυρίῳ, ἀγγελικῶς ἐπολιτεύσω ἐν κόσμῳ, καὶ τῶν θαυμάτων εἰληφας τὴν χάριν ἐκ Θεοῦ· ἔθεν ἐχημάτισας, μοναζόντων ἀλείπτῃς, Τίτε παμμακάριστε, καὶ σοφὸς οἰκονόμος. Ἀλλὰ μὴ παύσῃ Πάτερ ἐκτενῶς, ὑπὲρ τοῦ κόσμου Χριστὸν ἰλεούμενος.

Κοντάκιον.

Ἦχος δ' αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐγκρατείας ἀνθραξι, σαυτὸν καθάρως, ἀρετῶν ἐξήστραψας, φωτοειδεὶς μαρμαρυγᾶς, καταφαιδρύνων τοὺς ψάλλοντας· Χαίροις ὦ Τίτε, Πατέρων ἀγλάῃσμα.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις τῶν Πατέρων ὑπογραμμός, καὶ τῶν μοναζόντων, προμηθέστατος ὁδηγός· χαίροις εὐσεβείας, ἐδραῖωμα καὶ στῦλος θαυματοφόρε Τίτε, Τριάδος τέμενος.

3. Νικήτα καὶ Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου, Ὁσίων.

Ἀπολυτίκια.

Τοῦ Ὁσίου Νικήτα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβς.

Ὡς νίκης ἐπώνυμος, τῶν θεοσδότων θεσμῶν, φρουρὸς ἀπερί-

(*) Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 127.

τρεπτος, καὶ στῦλος ὠφθης στερρός, Νικήτα μακάριε· σὺ γὰρ τῆς ἀπαθείας κοσμηθεὶς ταῖς ἀκτίσιν, αἴγλη ὁμολογίας, τὸν σὸν βίον φαιδρύνεις. Καὶ νῦν τῶν σοὶ προσιόντων, δέχου τὴν αἴνεσιν.

Τοῦ Ἀγ. Ἰωσήφ.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸ δωδεκάχορδον, τοῦ Λόγου ὄργανοι, τὴν παναρμόνιον, νάβλαν τῆς χάριτος, τῶν οὐρανίων ἀρετῶν, κιθάραν τὴν θεηγόρον, δεῦτε εὐφημήσωμεν, Ἰωσήφ τὸν θεόληπτον, οὗτος γὰρ ἐνήχησε, τῶν ἀγγέλων τὴν αἴνεσιν, καὶ ὕμνησεν Ἀγίων τοὺς δῆμους· ὅθεν σὺν τούτοις ἐδοξάσθη.

Κοντάκια.

Τοῦ Ὁσίου Νικήτα.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερομάχῳ.

Ὡς ἡσυχίας ὑποφήτης πρακτικώτατος
Τῆς ποιμανσίας ὀφθαλμὸς ὠφθης ἀκοίμητος
Τῆς Μονῆς καθηγησάμενος Μηδικίου.
Ἄλλ' ὡς φύλαξ τῶν ἐνθέων παραδόσεων.
Διαρρύθμισον Νικήτα θείῳ Πνεύματι
Τοὺς δοῶντάς σοι· Χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

Τοῦ Ἀγ. Ἰωσήφ.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἡ θεόπνοος γλῶσσά σου, Δαβιτικῶς ἀνεδείχθη, ὀξυγράφου κάλαμος, τῇ θεϊκῇ ἐπιπνοίᾳ, ἄθλους μὲν, τοὺς τῶν Ἀγίων ὕμολογοῦσα, χάριν δέ, τὴν ἐξ ἀγώνων καλλιγραφοῦσα, Ἰωσήφ τοῖς ἐκδοῦσι· Χαίροις κιννύρα, ὑπερκοσμίων ὠδῶν.

Μεγαλυνάρια.

Τοῦ Ὁσίου Νικήτα.

Νίκος ἄρας Πάτερ κατὰ παθῶν, νικητῆς ἐδείχθης, ἐναντίον τῶν δυσμενῶν· καὶ ὡς νικηφόρος, ἐν πᾶσιν ὦ Νικήτα, νικητικὸν ἐδέξω, θεόθεν στέφανον.

Τοῦ Ὁσίου Ἰωσήφ.

Χαίροις Ἐκκλησίας θεῖος αὐλός, ἠδύφωνος σάλπιγξ, καλλικέλαδος ἀηδὼν· χαίροις τῶν Ἀγίων ὁ ἐνθους ὕμνηπόλος, ὦ Ἰωσήφ τρισμάκαρ, νευρὰ πανεύσημος.

4. Γεωργίου Ὁσίου, τοῦ ἐν Μαλεῶ.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς θεῖον γεώργιον, δικαιοσύνης καρπούς, πλουσίους ἐξήνεγκας, δι' ἐναρέτου ζωῆς, Γεώργιε Ὁσίε· σὺ γὰρ καθάπερ φοί-

γιξ, ἐν ἀσκήσει βλαστήσας, τρέφεις τῇ δωρεᾷ σου, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν· ἔθεν αἰεὶ εὐχαρίστως, τιμᾷ τὴν μνήμην σου.

Κοντάκιον.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Γεωργὸς πανάριστος, τῆς ἐγκρατείας ἐγένου, τὸ δοθέν σοι τάλαντον, ἀσκητικῶς ἐπαυξήσας· ἔθεν σοι, ἡ ἐπουράνιος κληροχία, δίδοται, ἀνθ' ὧν διήγυσας Πάτερ πόνων· ὁ Χριστὸς γάρ σε δοξάζει, ὃν ἔλεών μοι δίδου Γεώργιε.

Μεγαλυνάριον.

Σπόρον γεωργήσας τὸν μυστικόν, στάχυν ἀφθαρσίας, συγκομίζεις ἐν οὐρανῷ· δι' οὗ καμὲ θρέψον, Γεώργιε θεόφρον, τὸν ἐν παθῶν πενία αἰεὶ λιμώττοντα.

5. Κλαυδίου, Διοδώρου, Οὐϊκτωρος, Οὐϊκτωρίνου, Παππίου, Νικηφόρου καὶ Σεραπίωνος, Μαρτύρων.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας πίστεως, τῇ ἀναλάμψει, ὁ ἐπτάρημος, Μαρτύρων δῆμος, ὡς λυχνία ἀνεδείχθη ἐπτάφωτος, ταῖς τῶν ἀγῶνων ἐνθέοις λαμπρότησι, φωταγωγοῦντες τοὺς πίστει κραυγάζοντας· Θεῖοι Μάρτυρες, Χριστῷ τῷ Θεῷ προσεύσατε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Ταῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὡς στρατιῶται Χριστοῦ ἀκατάπληκτοι, τὰς ἐναντίας ἀρχὰς ἐτροπώσασθε, παιδρῶς συνημμένοι τῷ πνεύματι, καὶ ὁμοφώνως κραυγάζοντες Μάρτυρες· Χριστὸς τῶν ἀθλούντων ὁ στέφανος.

Μεγαλυνάριον.

Κλαύδιον Οὐϊκτωρα τὸν σεπτόν, σὺν Οὐϊκτωρίνῳ καὶ Παππία τῷ ἱερῷ, καὶ σὺν Διοδώρῳ, τὸν θεῖον Νικηφόρον, ὁμοῦ καὶ Σεραπίωνα μακαρίσωμεν.

6. Εὐτυχίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ'. Τὴν ὄραιότητα.

Βίον οὐράνιον, Πάτερ κτησάμενος, σκευὸς ἐπάξιον, ὦφθης τῆς χάριτος, λόγῳ καὶ πράξει βεβαιῶν, τὴν θεῖαν σοι χορηγίαν· ἔθεν ἱεράτευσας, ἰσαγγέλως τῷ Κτίσαντι, ἐνδοξε Εὐτύχιε, Ἐκκλησίας ὠράϊσμα· ἦν φύλαττε ταῖς σαῖς προστασίαις, πάσης ἀνάγκης ἀνωτέραν.

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐκληρίας χάριτας, θεοδωρήτου, ἱερᾶ Εὐτύχιε, ἀναβλυστάνεις δαφιλῶς, τοῖς ἐν αἰνέσει κραυγάζουσι· χαίροις Πατέρων φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Μεγαλυνάριον.

ᾠφθης εὐτυχίας πνευματικῆς, ἀμάραντον δένδρον, Ἱεράρχα καρποδοτοῦν, ἀμοιβῶν τὴν χάριν, ὥσπερ Ἀγγέλων δρώσιν, Εὐτύχιε τρισμάκαρ τοῖς σὲ γεραίρουσι.

7. Καλλιοπίου Μάρτυρος καὶ Γεωργίου Μυτιλήνης, Ὁσίου.

Ἀπολυτίκια.

Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐκπλαστήσας ὡς ῥόδον Μάρτυς ἀμάραντον, ἀθλητικῶς κατευφραίνεις τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, τῇ εὐπνοίᾳ τῶν λαμπρῶν κατορθωμάτων σου· σὺ γὰρ Παθῶν ζωοποιῶν, ἀνεδείχθης κοινωνός, νομίμως ἀνδραγαθήσας, ὦ Καλλιόπιε μάκαρ, ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Θείου Πνεύματος, καρποφορήσας, ὡς θεόφυτος, λειμῶν τὴν χάριν, Ἱεράρχα τῶν ἀρρήτων Γεώργιε, τὰς τῶν ψυχῶν ἐγεώργησας αὐλακας, ὡς ἐπιπνοίας ἀύλου γεώργιον. Πάτερ Ὁσίε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκια.

Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Μαρτυρίου στίγμασι, σὲ ἱερῶς κοσμηθέντα, καὶ ἀγίοις Πάθεσι, συμμορφωθέντα Κυρίῳ, βλέψασα, ἢ σὲ τεκοῦσα ἀγία μήτηρ, σύμφυχος, τῇ προαιρέσει Μάρτυς σοι ᾠφθη, Καλλιόπιε θεόφρον, μεθ' ἧς δυσώπει, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς εὐσεβεῖας γεωργὸς καὶ μύστης ἐνθεος
Καὶ τῆς σοφίας θεοφύτευτον γεώργημα
Φυτοκόμος ἐχρημάτισας τῶν ἀρίστων.
Τοῦ Χριστοῦ γὰρ τὴν εἰκόνα σεβαζόμενος
τῆς αἰρέσεως διήλεγξας τὸ φρόνημα
Ὅθεν κράζομεν· Χαίροις πάτερ Γεώργιε.

Μεγαλυνάριον.

Τοῦ Μάρτυρος.

Λόγοις τοῖς μητρόσις ἰκανωθείς, αὐτόκλητος ἦκες, πρὸς ἀγῶνας μαρτυρικούς, οὓς καὶ διανύσας Πατὴρ τοῦ οὐρανοῦ, τέκνον ὠραῖον ὤφθης ὦ Καλλιόπιδι.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Χαίροις γεωργίας καινῆς βλαστός, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, πνευματέμφορος γεωργός· Χαίροις Μυτιλήνης, ὁ θεῖος ποδηγέτης, Γεώργιε παμμάκαρ, μύστα τῆς χάριτος.

8. Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ρούφου, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος καὶ Ἑρμοῦ, ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α΄. Χορὸς ἀγγελικός.

Ἐξάριθμος χορὸς, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ὑμνεῖσθω ἱερῶς, μελωδίαις ἁσμαίων, Ἑρμᾶς καὶ Ἀσυγκρίτου, Ἡρωδίων καὶ Ἀγάβου, σὺν τῷ Φλέγοντι, καὶ τῷ θεόφρονι Ρούφῳ· τὴν Τριάδα γάρ, διηγεκῶς δυσωποῦσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ὡς μύσται Χριστοῦ, καὶ Ἀποστόλων σύσκηγοι, ἐν πάσῃ τῇ γῇ, τὴν τοῦτου συγκατάβασιν, Μαθηταὶ ἐξάριθμοι, ὡς λαμπὰς ἐξάφωτος φάναντες, ἐλύσατε σκότος δεινόν, πυρσεύοντες πᾶσιν ἀληθείας τὸ φῶς.

Μεγαλυνάριον.

Τῆς θεογονίας ὑψηγηταί, καὶ τῶν ἀπορρήτων, οἰκονόμοι καὶ πορθμευταί, ἐξᾶς ἢ θεόφρων, τῶν θείων Ἀποστόλων, ἐδείχθησαν τῷ κόσμῳ· οὓς μεγαλύνομεν.

9. Εὐψυχίου Μάρτυρος, τοῦ ἐν Καισαρείᾳ.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Εὐψύχως ἦνυσας, δρόμον τὸν ἔνθεον, καὶ καταβέβληκας, ἐχθρὸν τὸν δόλιον, τὴν πανοπλίαν τοῦ Σταυροῦ παμμάκαρ ἐνδεδυμένος· ὅθεν συνηρίθμισαι, τῶν Μαρτύρων ταῖς τάξεσι, δόξαν αἰωνίζουσαν, κεκτημένος Εὐψύχιε. Ἀλλὰ μὴ διαλίπης πρεσβεύων, σῶσαι ἡμᾶς τοὺς σὲ τιμῶντας.

Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Ταῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὡς εὐσεβείας θεόδημον ἰνδαγμα, τῆς ἀσεβείας καθεῖλες τὸ ἴδρυμα, καὶ εὐψυχος ὤφθης πρὸς ἄθλησιν, ἐν εὐψυχίᾳ τμηθεὶς τὸν αὐχένα σου· διὸ σε ὑμνοῦμεν Εὐψύχιε.

Μεγαλυνάριον.

Ναὸν τῶν ἀψύχων Μάρτυς θεῶν, καθελὼν εὐψύχως ὡς Τριάδος ἔμπνους ναὸς, πρὸς ναὸν τὸν ἄνω, μαρτυρικαῖς βαθμίσι, εὐψύχιε ἀνήλθες, ὡς Μάρτυς ἔνθεος.

10. Τερεντίου, Πομπηίου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, Μαρτύρων.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Στρατὸς θεοσύλλεκτος, πανευκλεῶν Ἀθλητῶν, στερρότητι πίστεως, ἐξ Ἀφρικῆς συνδραμών, γενναίως ἠγωνίσται· σύμφρονες γὰρ τῇ γνώμῃ καὶ τοῖς τρόποις ὀφθέντες, σὺναθλοὶ τοῖς ἀγῶσιν, ἀνεδείχθησαν πάντες. Καὶ νῦν καθικετεύουσι, σφῆζεσθαι ἅπαντας.

Κοντάκιον.

Ἦχος δ' αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς Χριστοῦ ἀκόλουθοι, οἱ Ἀθλοφόροι, ἐν σταδίῳ ἔλεγον, ἀγωνιζόμενοι στερρόως· μὴ δειλιάσωμεν σὺναθλοὶ· τρυφή γὰρ μένει ἡμᾶς ἀδιάδοχος.

Μεγαλυνάριον.

Πλάνης καταπτύσαντες τῶν θεσμῶν, τῇ ὁμολογίᾳ, παρετάξασθε τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τῶν ἀνόμων, γενναῖοι Ἀθλοφόροι· διδὼν τῶν αἰδίων γερῶν ἐτύχετε.

11. Ἀντίπα Περγάμου Ἱερομάρτυρος.

Μεγαλυνάριον.

Ὁ Περγάμου πρόεδρος καὶ φρουρός, καὶ τῆς εὐσεβείας θεωρημῶν ὑψηγῆτης, δὲ τῶν Ἀποστόλων, ὁμόχρονος καὶ σύννου, τιμάσθω μοι Ἀντίπας ὁ Ἱερόαθλος.

12. Βασιλείου Ἐπισκόπου Παρίου, Ὁμολογητοῦ καὶ Ἀνακίου Κουσοκαλυβίτου, Ὁσίου.

Ἀπολυτίκια.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψοθεῖς ἐν τῷ Στανερῷ.

Ὡς ἱερεὺς τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, ὁμολογίας διαλάμπεις τῇ αἴγλῃ, Ἱερομάρτυς ἔνδοξε Βασιλείε· τῶν εἰκονομάχων γὰρ, τὴν ἀπάτην ἐλέγχων, πόνοις προσωμίλησας, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας· καὶ μεταστάς ἐν δόξῃ πρὸς Θεόν, τῶν σὲ τιμώντων, ἀπαύστως μνημόνευε.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀκακία ἐμπρέπων Πάτερ Ἀκάκιε; καὶ λαμπρότητι βίου ὡς

σελασφόρος ἀστήρ, τὴν παλαίθετον ζωὴν Ὀσίων ἔδειξας· σὺ γὰρ αὐτοῖς ἀμιλληθεῖς, πλήρης ὤφθης φωτισμοῦ, τὸν Ἄθω καταπυρσεύων, τοῖς ἐναρέτοις σου τρόποις, δι' ὧν ἐγένου κληρονόμος Χριστοῦ.

Κοιτάκια.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν βασιλικήν, προσάγων ἱερουργίαν, τῷ Παμβασιλεῖ, Βασίλειε θεοφάντορ, δλοκάρπωμα θεῖον, τοὺς θεῖους ἀγώνάς σου, ἱερῶς αὐτῷ προσέφερες, Ἱεράρχα πανσεβάσμιε, ἐκβοῶν τοῖς προσιοῦσί σοι· Ἡ τῆς εἰκόνας τιμὴ, ἀνυφοῦται Χριστῷ.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπεφάνης Ὅσιε, τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὡς ἀστήρ νεόφωτος, καταλαμπρύνων τηλαυγῶς, τῶν Ὁρθοδόξων τὸ πλήρωμα, τοῖς σοῖς ἀγῶσι, παμμάκαρ Ἀκάκιε.

Μεγαλυνάρια.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Χαίροις ὦ Βασίλειε ἱερέ, τοῦ ἐπουρανοῦ, Βασιλέως μυσταγωγός· χαῖρε Ἐκκλησίας, βασιλείος λαμπρότης, τῆς ἄνω βασιλείας χαῖρε συμμετοχε.

Τοῦ Ὁσίου.

Χαίροις τῶν Ὁσίων ὁ κοινωνός, καὶ τῶν μογαζόντων ἀπλανέστατος ὁδηγός· χαίροις ἀκακίας κατάκαρπος ἐλαία, Ἀκάκιε παμμάκαρ, Ἄθωνος καύχημα.

13. **Μαρτίνου Πάπα Ρώμης, Ὁμολογητοῦ.**

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖοις δόγμασι, τῆς εὐσεβείας, ὑπεστήριξας, τὴν Ἐκκλησίαν, ὦ Μαρτίνε Ἱεράρχα θεόσοφε· τὸν γὰρ Χριστὸν διπλοῦν ὄντα ταῖς φύσεσιν, ὁμολογήσας τὴν πλάνην κατήσχυνας. Πάτερ Ὅσιε, Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοιτάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς Ἱεράρχης τῶν ἀρρήτων καὶ διδάσκαλος Θεολογίας ἀληθοῦς ἐκφάντωρ πέφηνας.
Καὶ ἀνέβλυσας Μαρτίνε δογμάτων ρεῖθρα.
Τὸν Χριστὸν γὰρ ἐν δυσι τελείαις φύσεσι
Καὶ θελήσει πανσόφως ἐδογματίσας
Τοῖς βοῶσί σοι· Χαίροις Πάτερ πανόλβιε.

Μεγαλυνάριον.

Λόγῳ καὶ σοφίᾳ πνευματικῇ, Μαρτίνε ἐμπρέπων, καθαιρεῖς Μονοφυσιτῶν, τὴν αἵρεσιν Πάτερ, καὶ διωγμοὺς ὑπέστης, ὡς φύλαξ ἀληθείας ἀκαταμάχητος.

14. Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χορείαν τὴν τρίπλοκον, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, συμφώνως τιμήσωμεν, ὡς ποταμοὺς λογικούς, τῆς θείας χρηστότητος, Πούδην σὺν Ἀριστάρχῳ, καὶ Τροφίμῳ τῷ θείῳ, λόγοις θεογνωσίας, καταρδεύσαντας κόσμον. Αὐτῶν Χριστὲ μεσιτείας, πάντας οἰκτείρησον.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ὡς ἱεροὶ συνέκδημοι, Παύλου τοῦ θεοκήρυκος, τὴν οἰκουμένην σὺν τούτῳ διήλθετε, γνώσιν τὴν θεῖαν σπείραντες, Ἀρίσταρχε θεόφρον, σὺν Τροφίμῳ τῷ θείῳ καὶ Πούδῃ ἐνδοξε· διὸ καὶ ἠθληκότες, ἀξίως συνεδοξάσθητε.

Μεγαλυνάριον.

Τρίφωτος λυχνία τῶν ἀγαθῶν, τῶν τῆς εὐσεβείας, ἐχρημάτισαν τοῖς ἐν γῆ, Ἀρίσταρχος Πούδης, καὶ Τρόφιμος ὁ θεῖος, τοῖς ἐν νυκτὶ τοῦ βίου, τὸ φῶς ἐκλάμποντες.

15. Λεωνίδου Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν, Ἱερομάρτυρος καὶ Κρήσηκεντος μάρτυρος.

Ἀπολυτίκια.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ποιμὴν ἱερώτατος, καὶ Ἱεράρχης σοφός, τῆς πόλεως γέγονας τῶν Ἀθηνῶν τῆς κλεινῆς, Λεωνίδα μακάριε· ὅθεν ἱερατεύσας, τῷ Σωτῆρι δόσις, ἤθλησας ὑπὲρ φύσιν, καὶ τὴν πλάνην καθέλεις. Καὶ νῦν Πάτερ ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῷ τῆς πίστεως ζήλῳ πτερωθείς τὴν διάνοιαν, πρὸς ἀθλητικὰς ἀριστείας, ἀνδρικῶς προσεχώρησας, καὶ ὤφθης τοῦ Σωτῆρος κοινωνός, βασάνους ὑπὲρ φύσιν ἐνεγκών· διὰ τοῦτο ἐδοξάσθης παρὰ Θεοῦ, Κρήσηκη θεομακάριστε· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργούντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκια.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς Ἱεράρχης ἐνθεώτατος Πάτερ, μαρτυρικῶς τὸν σὸν ἐτέλεσας βίον, Ἱερομάρτυς Λεωνίδα ἐνδοξε· χαίρων γὰρ ὑπήνεγκας, τῆς σαρκὸς τὰς ὀδύνας, ὅθεν μεταβέβηκας πρὸς οὐράνιον λήξιν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων πρὸς Χριστόν, τῶν ἐκτελούντων τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ'. Εἰ καὶ ἐν τάφῳ.

Εἰ καὶ ἐν γήρᾳ ἐδέξω τὴν ἀθλησιν, ἀλλὰ νεάζων ἐκτήσω τὸ φρόνημα, καὶ τὴν ἔπαρσιν τοῦ ἐχθροῦ, καθεῖλες στερρῶς, συνεργὸν ἐν ἀγῶσι τὸν Λόγον κησάμενος· οὐ τὸ Πάθος δοξάσας, τῆς τούτου Ἐγέρσεως, σύμφυτος ὤφθης, ὡ Κρήσκη πολυάθλε.

Μεγαλυνάριον.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Χαίροις τῆς Ἑλλάδος θεῖος βλαστός, Ἱερομαρτύρων Λεωνίδα ἢ καλλονή· χαίροις Ἀθηναίων ὁ θεῖος ποιμενάρχης, καὶ πρὸς Χριστόν μεσίτης Πάτερ θερμότητος.

Τοῦ Μάρτυρος.

Θάρσους ὦν ἀνάπλεως εὐσεβοῦς, Κρήσκη διελέγχεις, τῶν τυράννων τὸ ἀσεβές, καὶ ὥσπερ θυσία, τερπνὴ Χριστῷ ἐτύθης, διὰ πυρὸς τὸ τέλος δεχθεὶς τὸ ἅγιον.

16. Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας, Μαρτύρων.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὡς αὐτάδελφοι Κόραι καὶ οὐρανόφρονες, πρὸς εὐσεβείας ἀγῶνας, ὁμονοῦσαι καλῶς, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν κατεπαλαίσατε, Χιονία ἢ σεμνή, σὺν Ἀγάπῃ τῇ κλυτῇ, Εἰρήνῃ ἢ πανολβία. Καὶ νῦν Χριστὸν δυσωπεῖτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας ἔσοπτρα, φωτοειδῆ πεφυκυῖαι, νοερῶς ἠστράφατε, ἀθλητικὰς λαμπηδόνας, πᾶσαν μὲν, τὴν Ἐκκλησίαν ἀγλαΐζουσας, νόκτα δέ, τῶν νοσημάτων ἀπελαγούσας, Χιονία καὶ Ἀγάπη, σὺν τῇ Εἰρήνῃ, Χριστοῦ κειμήλια.

Μεγαλυνάριον.

Μύρφ αἰ νεάνιδες αἰ σεμναί, Ἀγάπη, Εἰρήνη, Χιονία τοῦ Ἰησοῦ, κατακολουθοῦσαι, τὰ αἵματα ὡς μύρα, προσέφερον Κυρίῳ ὡς καλλιπάρθενοι.

17. Συμεών Ἱερομάρτυρος, τοῦ ἐν Περσίδι καὶ Μαναρίου Κορίνθου, Ὁσίου.

Ἀπολυτίκιον.

Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Στανρωῖ.

Ὡς ὑποφήτης τῶν ἐνθέων δογμάτων, Μαρτυρικὸν συνασπισμὸν ἐπαλείφεις, λόγοις ὁμοῦ καὶ πράξεσι πρὸς ἄθλους ἱερούς· μεθ' ὧν καὶ συνήθλησας, Συμεὼν Ἱεράρχα, καὶ Χριστῷ ἀνέδραμες, σὺν αὐτοῖς ἀνακράζων. Ἰδοὺ ἡμεῖς ὡς πρόβατα σφαγῆς, τῇ σῇ ἀγάπῃ Σωτὴρ ἐλογίσθημεν.

Κοντάκιον.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐκ Περσίδος ἔλαμψας, ὡς ἑωσφόρος, Συμεὼν μακάριε, δῆμον Ἀγίων Ἀθλητῶν, ἔχων ἡμῖν συνανίσχοντας, ὥσπερ ἀστέρας· μεθ' ὧν εὐφημοῦμέν σε.

Μεγαλυνάριον.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Αἴγλη τοῦ Ἥλιου τοῦ νοητοῦ, κατηγλαϊσμένος, ἱερώτατε Συμεὼν, μετὰ τῶν συνάθλων, πυρσολατρῶν τὸ σκότος, διέβης ἀπροσκόπτως, φέγγει ἀθλήσεως.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Χαίροις Ἐκκλησίας νέος ἀστήρ, τῆς Ὁρθοδοξίας, τὴν λαμπρότητα θεβαιῶν· χαίροις δὲ τῆς Χίου, λαμπτήρ καὶ ἀντιλήπτωρ, Μακάριε θεόφρον, Κορίνθου πρόεδρε.

18. Ἰωάννου, μαθητοῦ Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου, Ὁσίου καὶ Ἰωάννου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, Νεομάρτυρος.

Ἀπολυτίκια.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀπαλῶν ἐξ δούχων Χριστὸν ἠγάπησας, καὶ τὴν σὴν κλήσιν θεόφρον καταλαμπρύνεις σαφῶς, πλήρης χάριτος ὄφθεις τοῦ θεοῦ Πνεύματος· ἐκκαθάρας γὰρ τὸν νοῦν, τῶν Ἀγγέλων μιμητῆς, ἐν σώματι ἀνεδείχθης, Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννη, μεθ' ὧν ἐκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Γόνος κάλλιστος, Ἰωαννίνων, κλέος ἔνθεον, τῆς Ἐκκλησίας, ἀνεδείχθης Ἰωάννη πανεύφημε· τῶν γὰρ Μαρτύρων ζηλώσας τὴν

ἄθλησιν, διὰ πυρὸς τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκια.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ὡς Ἀσκητῶν, ὑπογραμμὸν καὶ σέμνωμα, καὶ ἀγαθῶν τῶν οὐρανόων μέτοχον, κατὰ χρέος εὐφημοῦμέν σε, ὦ Ἰωάννη παμμακάριστε· ὁσίως γὰρ τὸν βίον διελήλυθας, καὶ χάριτος ἐνθέου κατετρύφησας, ἐξ ἧς Πάτερ δώρησαι τοῖς δούλοις σου.

Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὡς τερπνόν σε φοίνικα, Ἰωαννίνων ἡ πόλις, εὐκλεῶς βλαστήσασα, κατατρυφᾷ τῆς σῆς δόξης· πόθῳ γάρ, τῷ τοῦ Δεσπότου λαμπρῶς ἀθλήσας, τέθυσαι, ὡς ὀλοκάρπωμα τῇ Τριάδι· διὰ τοῦτο Ἰωάννη, θαυμάτων βρῦεις, χάριν ἀένναον.

Μεγαλυνάκια.

Τοῦ Ὁσίου.

Χάριτι τῇ θείᾳ καταυγασθεῖς, χαρίτων τὸν πλοῦτον, δι' ὁσίας διαγωγῆς, Πάτερ Ἰωάννη, ἐνθέως θησαυρίσας, θαυμάτων χάριν νέμεις τοῖς προσιοῦσί σοι.

Τοῦ Μάρτυρος.

Χαίροις τῆς Ἠπεύρου θεῖος βλαστὸς, καὶ Νεομαρτύρων, ἀκροθίνιον ἱερὸν· χαίροις ὁ πηγάζων, ἰάσεων τὴν χάριν, παμμακάριε Ἰωάννη, πιστῶν ἐδραῖωμα.

19. Παφνουτίου Ἱερομάρτυρος καὶ Ἀγαθαγγέλου τοῦ Ἐσφιγμενίτου, Ὁσιομάρτυρος.

Ἀπολυτικά.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θυσίαν τὴν ἐνθεον, πιστῶς προσφέρων Θεῷ, ὡς θῆμα εὐπρόσδεκτον, προσανηγέχθης αὐτῷ, ἀθλήσεως ἀνθραξίν· ὅθεν ὡς ἱερέα, καὶ στερρόν ἀθλοφόρον, ἔδειξέ σε ὁ Κτίστης, χαρισμάτων ταμεῖον· ἐξ ὧν καὶ ἡμῖν παράσχου, Ἱερομάρτυς Παφνούτιε.

Τοῦ Ὁσιομάρτυρος. Ὁμοιον.

Ἀσκήσεως νάμασι, καταρθευθεῖς τὴν ψυχὴν, Μαρτύρων ἐξήστραψας, μαρμαρυγὰς φωταυγεῖς, σοφῆ Ἀγαθάγγελε· ὅθεν ἐν ἀμφοτέροις, ἀκριβῶς διαπρέψας, ἤσχυνας τοὺς ἐξ Ἀγαρ, τὸν Χριστὸν μεγαλύνας. Αὐτὸν οὖν Ὁσιομάρτυς, ἡμῖν ἰλέωσαι.

Κοντάκια.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Αἱμάτων ροαῖς, στολήν σου τὴν ὑπέριτιμον, φοινίξας λαμπρῶς, Παφνούτιε μακάριε, χαρμοσύνως ἔδραμες, πρὸς ναὸν κραυγάζων οὐράνιον τῆς ζωῆς σὺ Σῶτερ πηγῆ, ὁ πᾶσι βλυστάνων, οἰκτιρμῶν ποταμούς.

Τοῦ Ὀσιομάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς τῶν Ὀσίων ζηλωτῆν καὶ ὁμοδίαιτον
Καὶ τῶν Μαρτύρων μιμητῆν καὶ ἰσοστάσιον
Ἄνυμνοῦμέν σε συμφώνως Ὀσιομάρτυς
Φερωνύμως γὰρ ἐφάνης νέος ἄγγελος
Ἀγαθῶν ἀγγελιῶν τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν
Τοῖς βοῶσί σοι· Χαίροις μάκαρ Ἀγαθάγγελε.

Μεγαλυνάριον.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Θείας βασιλείας σε κοινωνόν, Παφνούτιε μάκαρ, ἀπειργάσατο ὁ Χριστός· τούτου γὰρ τὸ Πάθος, ἔφερες τῇ σαρκί σου· διὸ παθῶν λυτροῦσαι τοὺς σ γεραίροντας.

Τοῦ Ὀσιομάρτυρος.

Πῦρ τὸ ζωηφόρον ἔνδον λαθῶν, ἔλως ἀνεφλέχθης τῇ ἀγάπῃ τοῦ Ἰησοῦ· ἔθεν καὶ ἀθλήσας, αὐτοῦ τὸ κάλλος βλέπεις, ὡς πάλαι ἐπεθύμεις ὦ Ἀγαθάγγελε.

20. Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ, Ὀσίου.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Δῶρον ἔνθεον, τῆς ἐγκρατείας, σκευὸς ἔμψυχον, τῆς ἀπαθείας, ἀνεδείχθης θεοφόρε Θεόδωρε· τὸν γὰρ Θεὸν θεραπεύσας τοῖς ἔργοις σου, τῶν παρ' αὐτοῦ δωρημάτων ἠξιώσασαι. Πάτερ Ὀσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευσέ, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Φωτὸς καταστολήν, ἱερῶς ἐξυφαίνων, τριχίνῳ σεαυτὸν, περιέστελλες ράκει, Θεόδωρε πανόσιε, Παρρακλήτου κειμήλιον· ἔθεν χάριτος, ὑπερφυσὸς ἠξιώθης, μύρον εὐοσμῶν, ἀπὸ τοῦ τάφου βλυστάνων, ψυχῶν καθαρτήριον.

Μεγαλυνάριον.

Ράκεισι τριχίνοις σκέπων σαυτὸν, τὸ κῆδιον Πάτερ, τῆς νε-

κρώσεως καὶ φθορᾶς, ἐναπεξεδύθης, καὶ τῆς ἀθανασίας, τὴν χλαῖναν ἐστολίσω Πάτερ Θεόδωρε.

21. Ἰανουαρίου Ἱερομάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς Ἱεράρχης καὶ σοφὸς θεηγόρος, τύπος ἐγένου πρὸς ἀθλήσεως πόνους, Πάτερ Ἰανουάριε τοῖς περὶ σεαυτὸν. Σῶστος γὰρ καὶ Πρόκουλος, Δισιδέριος, Φαῦστος, καὶ σὺν Ἀκουτίωνι, ὁ Εὐτύχιος ἄμα, σὺν σοὶ ἀθλοῦσι μάκαρ εὐσεβῶς· μεθ' ὧν δυσώπει, ὅπερ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐπιφάνης σήμερον.

Ἐν τῷ κόσμῳ λάμπαντες, ὥσπερ λυχνία, μυστικῶς ἐπτάφωτος, καταφωτίζετε ἡμᾶς, Ἰανουάριε ἐνδοξε, σὺν τοῖς συνάθλοις· μεθ' ὧν εὐφημοῦμέν σε.

Μεγαλυνάριον.

Ἰανουαρίου τοῦ θαυμαστοῦ, τοὺς λαμπροὺς ἀγῶνας, τίς οὐ μέλπει τῶν εὐσεβῶν; δεῦτε οὖν σὺν τούτῳ, καὶ τῶν συναθλησάντων, τὰς θείας ἀριστείας ἐγκωμιάσωμεν.

22. Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου, Ὁσίου.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐκ σπαργάνων ἐπλήσθης τῆς θείας χάριτος, καὶ τῷ Θεῷ ἀνετέθης ὡς Σαμουὴλ ὁ κλεινός, τὴν ὑπέρτιμον στολὴν Πάτερ κληρούμενος· ὅθεν θαυμάτων αὐτουργός, καὶ Χριστοῦ μυσταγωγός, Θεόδωρε ἀνεδείχθης, θεοδωρήτως ἐκλάμπων, τὰς ψυχοτρόφους δωρεὰς τοῖς πιστοῖς.

Μεγαλυνάριον.

Δῶρον καθιέρωσης τῷ Θεῷ, Θεόδωρε Πάτερ, τὸν σὺν βίον τὸν ἱερόν· ὅθεν θεοσδότην, μετέσχες δωρημάτων, καὶ δωρεάν βλουστάνεις πᾶσι τὰς χάριτας.

23. Γεωργίου Μεγαλομάρτυρος τοῦ Τροπαιοφόρου.

Μεγαλυνάριον.

Μέγας ἐν ἀθλήσει ἀναδειχθείς, ὡς τροπαιοφόρος, καὶ ἐν θαύμασιν εὐκλεής, μέγας ἀντιλήπτωρ, τῆς Ἐκκλησίας ὄφθης, Γεώργιε παμμάκαρ Μαρτύρων καύχημα.

24. Ἐλισάβει Ὁσίας τῆς Θαυματουργοῦ.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Μητρικῶν ἐκ λαγόνων Χριστὸν ἠγάπησας, ὥσπερ βλαστὸς

Ἐλισάβετ, δικαιοσύνης τερπνός, καὶ τοῖς ἰχνεσιν αὐτοῦ ἀκολουθήσασα, τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν, γεωργεῖς τὰς ἀπαρχάς, ἀμέμπτη σου πολιτεία, θαυματουργοῦσα θεόφρον, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ὡς παρθενίας τέμενος, καὶ ἀρετῶν θησαυρίσμα, τὴν τῶν θαυμάτων βλυστάνεις χρηστότητα, ὡσπερ πηγὴ ἀκένωτος, καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων, Ἐλισάβετ καθαίρεις τὰ ἀρρωστήματα, τῶν εὐλαβῶς ψαλλόντων, τῷ Κτίσαντι. Ἀλληλουῖα.

Μεγαλυνάριον.

Ὡς ἐπαγγελίας δῶρον σεμνόν, τῶν ἐπηγγελμένων, κατηξίωσαι ἀγαθῶν, βίῳ καταλλήλῳ, Ὅσια Ἐλισάβετ, ὣν καὶ ἡμᾶς λυταῖς σου Μῆτερ ἀξίωσον.

25. Μάρκου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Πέτρου συνέκδημος, καὶ κοινωνὸς ἱερός, τοῦ Λόγου διάκονος, καὶ ὑποφῆτης σοφός, ἐδείχθης Ἀπόστολε· ἔθεν τὸ τοῦ Σωτῆρος, Εὐαγγέλιον θεῖον, Μάρκε διαχαράττεις, ὡς οὐράνιος μύστης· διὰ Εὐαγγελιστά σε, πόθῳ γεραίρομεν.

Μεγαλυνάριον.

Πέτρῳ τῷ θεόπτῃ μαθητευθείς, τῶν ὑπερκοσμίων, ἐχρημάτισας μυητής· ἔθεν τοῦ Σωτῆρος, ἡμῖν εὐηγγελίσω, ὦ Μάρκε θεηγόρε τὴν συγκατάβασιν.

26. Βασιλέως Ἀμασειᾶς Ἱερομάρτυρος.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Στανρῷ.

Ὡς λειτουργὸς τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, τῷ παρανόμῳ βασιλεῖ ἀντετάξω, Ἱερομάρτυς ἔνδοξε παμμάκαρ Βασιλεῦ· ἔθεν τὸν αὐχένα σου, ἐκτιμηθεὶς διὰ ξίφους, χαίρων προσεχώρησας, πρὸς οὐράνιον λῆξιν· ἦς καὶ ἡμᾶς δυσώπει μετασχεῖν, τοὺς εὐφημοῦντας τὴν ἔνθεον μνήμην σου.

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ὡς ἱερόν, μυσταγωγὸν τῆς χάριτος, καὶ Ἀθλητῶν, συγκοινωνὸν καὶ σύσκηνον, εὐφημοῦντές σε γεραίρομεν, ὦ Βασιλεῦ θεομακάριστε· ὁσίως γὰρ τῷ Λόγῳ ἱεράτευσας, καὶ δι' αὐτὸν τὸ αἰμά σου ἐξέχεας· ᾧ πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μεγαλυνάριον.

Χάριν Βασιλέως τῶν οὐρανῶν, τὴν δεδωρημένην, εἰς ἐκλύτρωσιν τῶν θροτῶν, βασιλεῖ τῷ πλάνῳ, ὃ Βασιλεῦ κηρύττων, ἀθλητικῶς δοξάζεις τὸν σὲ δοξάσαντα.

27. Συμεῶν συγγενοῦς τοῦ Κυρίου, Ἱερομάρτυρος.

Μεγαλυνάριον.

Συγγενῆς υπάρχων ὃ Συμεῶν, τοῦ μέχρι καὶ δούλου, κενωθέντος υπὲρ ἡμῶν, σύμμορφος καὶ μάρτυς, Παθῶν αὐτοῦ ἐδείχθης, παγείς ὡς ὁ Δεσπότης Σταυρῷ μακάριε.

28. Τῶν ἐν Κυζίκῳ Ἐννέα Μαρτύρων.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας πίστεως τῇ συμφωνίᾳ, ἐννεάριθμος, μαρτύρων δῆμος, ἐν Κυζίκῳ ἱερῶς ἠνδραγάθησε· τὸν γὰρ υπέρθεον Λόγον κηρύξαντες, υπὲρ αὐτοῦ ὡς ἄμνοι σφαγιάζονται· ἔθεν ἄφρσιν αἰτοῦνται ἡμῖν καὶ ἔλεος, τοῖς μέλπουσιν αὐτῶν τὴν θεῖαν ἄθλησιν.

Κοντάκιον.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐννάριθμος χορὸς, τῶν Μαρτύρων αἰνεῖσθω, Θεόγνις ὁ κλεινός καὶ Ἀντίπατρος ἅμα, Μάγνος τε καὶ Θεόστιχος, Ἀρτεμάς καὶ Θεόδοτος καὶ Θαυμάσιος, Φιλήμων ἅμα καὶ Ροῦφος· θεῖαν χάριν γὰρ ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ Σωτήρος, ἡμῖν ἀναβλύζουσι.

Μεγαλυνάριον.

Ἄρνες τοῦ τυθέντος ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠφθησαν νομίμως, ἐννεάριθμοι ἀθληταί, οἱ ἐν τῇ Κυζίκῳ, τὸν ὄφιν καθελόντες· διὸ πρὸς οὐρανίαν, μάνδραν εἰσήλασαν.

29. Ἰάσονος καὶ Σωσιπάτρου Ἀποστόλων.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Δυὰς ἢ ὁμότροπος, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, Ἰάσων ὁ ἐνθεος, Σωσιπάτρος ὁ κλεινός, συμφώνως τιμάσθωσαν· οὗτοι γὰρ δεδεγμένοι, τὸν τῆς χάριτος λόγον, ἠῦγασαν ἐν Κερκύρᾳ, εὐσεβείας τὸ φέγγος, πρεσβεύοντες τῷ Κυρίῳ, υπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις Ἀποστόλων ἡ ξυνωρίς, τῆς σεπτῆς Τριάδος, δημηγόροι καὶ ὑπουργοί, σὺν τῷ Σωσιπάτρῳ, Ἰάσον θεοφόρε· ὑμεῖς γὰρ ἀληθείας ὠφθητε στόματα.

30. Ἰακώβου Ἀποστόλου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Γόνος ἅγιος, βροντῆς ὑπάρχων, κατεβρόντησας, τῇ οἰκουμένῃ, τὴν τοῦ Σωτῆρος Ἰάκωθε, κένωσιν, καὶ τὸ ποτήριον τούτου ἐξέπιες, μαρτυρικῶς ἐναθλήσας Ἀπόστολε· ὄθεν πάντοτε, ἐξαίτε τοῖς σὲ γεραίρουσι, πταισμάτων ἱλασμὸν καὶ μέγα ἔλεος.

Μεγαλυνάριον.

Ἡ τῶν ἀπορρήτων θεία βροντή, ὁ ἐν Θαδωρίῳ, ἐπακούσας Πατρὸς φωνῆς, καὶ βροντοφωνήσας, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν, Ἰάκωβος ὁ μύστης, Χριστοῦ ὑμνεῖσθω μοι.

Μοναχὸς ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΙΚΡΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΗΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ TAKE

ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ὀρθοσκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας ἐξεδόθη ἀπόφαισι δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 8 καὶ 13 τοῦ 1955 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεύχος Β') τροποποιούσα τὰς περὶ ἀπονομῆς κλπ. συντάξεως ὑπὸ τοῦ TAKE διατάξεις ὡς ἐξῆς :

Α) Δικαίωμα πρὸς σύνταξιν εἰς περιπτώσιν ἐξόδου τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ ἀνικανότητος ἔχει μόνον ὁ ἔχων 15ετῆ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν. Εἰς περιπτώσιν ἐξόδου καὶ μὴ συμπληρώσεως 15ετοῦς ὑπηρεσίας, δύναται ὁ ἠσφαλισμένος κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ TAKE νὰ καταβάλῃ ἐντόκως πρὸς 9% τόσας καταβολάς, ὥστε νὰ συμπληρώσῃ 15ετεῖς τοιαύτας ἐφ' ὅσον ὅμως εἶχε 10ετῆ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν κατὰ τὴν ἐξοδὸν του. Εἰς περιπτώσιν ἐξόδου καὶ μὴ συμπληρώσεως 10ετοῦς ὑπηρεσίας, δύναται νὰ παρέχεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ TAKE προσωποπαγὲς ἐπίδομα ἴσον πρὸς τὰ $\frac{2}{3}$ τῆς ἀναλογούσης συντάξεως εἰς χρόνον 15ετοῦς ὑπηρεσίας, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς καταβολῆς τῶν ὑπολειπομένων καταβολῶν, ὥστε νὰ ὀλοκληρωθοῦν 15ετεῖς τοιαῦται.

Ἐξαιρέσεις γίνεται μόνον εἰς περιπτώσιν ἐξόδου τῆς ὑπηρεσίας, διότι ὁ ἠσφαλισμένος κατέστη ἀνίκανος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐνεκεν ταύτης. Τότε παρέχεται τούτῳ σύνταξις, τούτου δὲ θανάτου παρέχεται εἰς τοὺς νομίμους κληρονόμους αὐτοῦ.

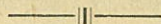
Β) ἠσφαλισμένος εἰς τὸ TAKE καὶ ἀπολυόμενος λόγῳ συμπληρώσεως ὀρίου ἡλικίας δικαιούται συντάξεως, ἐφ' ὅσον ἔχει συμπληρώσει 20ετῆ συμμετοχὴν εἰς τὸ TAKE ἢ τουλάχιστον 15ετῆ τοιαύτην καὶ συμπληρωματικὰς καταβολὰς ἐντόκως πρὸς 9% τῇ ἀποφάσει τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ TAKE ὥστε νὰ ὀλοκληρωθοῦν εἰκοσαετεῖς καταβολαί.

Γ) Ὅριον ἡλικίας τῶν ἠσφαλισμένων ὀρίζεται τὸ 75ον ἔτος.

Δ) Ἡ σύνταξις τῆς χήρας ἀποβιώσαντος ἱερέως συνίσταται ἐκ τῶν $\frac{5}{10}$ τῆς εἰς τὸν ἠσφαλισμένον σύζυγον ἀπονεμητέας συντάξεως, εἰς περιπτώσιν δὲ ὑπάρξεως καὶ τέκνων καὶ ἐξ $\frac{1}{10}$ ἐπὶ πλέον δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν καὶ μέχρι 5 τοιούτων. Εἰς περιπτώσιν μὴ ὑπάρξεως χήρας πρεσβυτέρας, τὰ $\frac{5}{10}$

περιέρχονται εις τὸ πρῶτον δικαιούμενον τέκνον καὶ προσαυξάνεται κατὰ $\frac{1}{10}$ διὰ τὰ ὑπάρχοντα ἕτερα τέκνα.

Ἀνακοινοῦται ὑπὸ τοῦ TAKE ὅτι εἰς τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ κρατήσεις ὑπόκειται καὶ τὸ ἐπίδομα πολυετοῦς ὑπηρεσίας, ὕπερ κακῶς μέχρι σήμερον δὲν ὑπελογίζετο εἰς αὐτὰς καὶ ὕπερ ἀπὸ 1 - 3 - 55 θὰ κρατεῖται κανονικῶς, πάντες δὲ οἱ ἠσφαλισμένοι ἐχρεώθησαν μὲ τὸ ἀναλογεῖν ποσὸν κρατήσεων ἐπὶ τοῦ ἐπιδόματος πολυετοῦς ὑπηρεσίας διὰ τὸ ἀπὸ 1 - 11 - 50 μέχρι τέλους Φεβρουαρίου ἐ. ἐ. διάστημα.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Παρακαλοῦνται καὶ πάλιν οἱ αἰδес. Ἐφημέριοι, οἱ ζητοῦντες πληροφoρίας σχετικὰς μὲ τὸ TAKE, νὰ σημειώουσι εἰς τὴν ἐπιστολὴν των τὰ ἐξῆς ἀπαραίτητα στοιχεῖα : Ἀριθμὸν Μητρώου—μισθολογικὴν κατηγορίαν, εἰς ἣν ἀνήκουσιν—χρονολογίαν χειροτονίας καὶ χρονολογίαν διορισμοῦ των—Ἐνορίαν καὶ Μητρόπολιν, εἰς ἣν κατὰ καιροὺς ὑπηρετήσαν καὶ εἰς ἣν σήμερον ὑπηρετοῦν—Δημόσιον Ταμεῖον, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον κατὰ καιροὺς ἐμισθοδοτήθησαν μέχρι τῆς σήμερον—ἡλικίαν των. Ἄνευ τῶν στοιχείων τούτων εἶναι, δυστυχῶς, ἀδύνατον νὰ ἐξυπηρετήσωμεν τοὺς αἰτοῦντας.

Ὅμοιος παρακαλοῦνται οἱ ἀποστέλλοντες χρήματα δι' ἐπιταγῆς, νὰ ἀναγράφωσιν εἰς τὸ σχετικὸν ἀπόκομμα τὸν σκοπὸν τοῦ ἐμβάσματος.

Αἰδес. Δημήτριον Ροζάκην, Μελιτίνην Γυθείου : Κοσ Ἐξαρχάκης ἐξακολουθεῖ καταβάλλων ἀντίτιμον «Φωνῆς Κυρίου» καὶ αὕτη σὰς ἀποστέλλεται ἐντεῦθεν τακτικῶς. Γράψατέ μας παλαιὰν διεύθυνσιν ἵνα σὰς τακτοποιήσωμεν. — **Αἰδес. Πολυχρόνιον Σταυριανουδάκην, Μάριον Ρεθύμνης :** Ἐπιταγὴ ἐλήφθη καὶ σὰς ἐστάλη σχετικὴ ἐξόφλησις εὐχαριστοῦμεν. — **Αἰδес. Ἰωάννην Δευθεριώτην, Πέλεκα Κερκύρας :** Ἀντίτιμον ἀποσταλέντος «Ὁρολογίου» ἐλήφθη καὶ σὰς ἐστάλη σχετικὴ ἐξόφλησις. Ὁ «Ἐφημέριος» συναποστέλλεται μετὰ τῆς «Ἐκκλησίας» εἰς πάντας τοὺς συνδρομητὰς ταύτης, ἄνευ ἰδιαίτης ἐπιβαρύνσεως. Οἱ τόμοι τοῦ «Ἐφημερίου» διὰ τὸ 1954 βιβλιοδοτοῦνται. Ἐκρατήσαμεν σημειώσιν. Θὰ σὰς ἀποσταλῆ—καὶ ὁ νέος τιμοκατάλογος. Τὰ ταχυδρομικὰ τῶν βιβλίων βαρύνουν τὴν Ἀποστολ. Διακονίαν.—**Αἰδес. Νικόλαον Μπακιρτζῆν, Τριφύλλιον Φερρών :** Ἐνεγράφητε συνδρομητῆς εἰς «Τὸ Χαρούμενο Σπίτι» ἀπὸ 1-1-55. Ὅμοιος ὁ Ναὸς σας εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἐκκλησία». Ζητούμενα βιβλία σὰς ἐστάλησαν μετὰ σχετικῶν χρεωστικῶν.—**Αἰδес. Θεόκλητον Κυπαρίσσην, Βιοταγὴν Ρεθύμνης :** Ἡ «Παρακλητικὴ» σὰς ἐστάλη μετὰ σχετικῶν χρεωστικῶν ἐπηκολούθησεν ἡ λήψις χρημάτων καὶ σὰς ἐστάλη καὶ ἡ σχετικὴ ἐξόφλησις. Τὸ ἄλλο βιβλίον δὲν ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς Ἀπ. Διακονίας.—**Αἰδес. Χρῆστον Κουτλήν, Δίκαστρον Φθιώτιδος :** Τὰ φύλλα τῆς «Ἐκκλησίας» ἐστάλησαν καὶ τακτικῶς πάντοτε σὰς ἀποστέλλονται.—**Αἰδес. Μιχαὴλ Λινοξυλάκην, Καλλιθέαν Ρεθύμνης :** Ἐτακτοποιήθη ἡ διεύθυνσις σας.—**Αἰδес. Λεωνίδαν Νίκαν, Γεωργάρον Ἰωαννίνων :** Ἐδόθη παραγγελία εἰς τὴν «Ἐκκλησίαν» διὰ τὴν ἐγγραφὴν σας.—**Αἰδес. Ἐλπιδοφόρον Σαββίδην, Τρίλοφον Θεσβνίκης :** Τὸ «Ἰερατικὸν» μετὰ τοῦ σχετικῶν χρεωστικῶν σὰς ἐστάλη. Συγχαίρομεν διὰ τὸν θεομὸν ζῆλόν σας ὑπὲρ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων.—**Αἰδес. Νικόλαον Κίτσον, Ρεῖκια Ἄρτης :** Οἱ Ἡμεροδείκται σὰς ἐστάλησαν

μετά σχετικοῦ χροσωτικοῦ. Τὸ βιβλίον τοῦ κ. Παπαμιχαῖλ «Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὡς ἱστορικὸν πρόσωπον» τιμᾶται ἄδστον δραχμὰς 40.— **Αἰδεσιμώτατον Κωνσταντῖνον Παπαδόπουλον**, Λευκόγεια Νευροκοπίου: Ὁ Ναός σας ἐνεγράφη συνδρομητῆς διὰ 30 φύλλα «Φωνῆς Κυρίου» καὶ 2 τεύχη τοῦ περιοδικοῦ «Τὰ Χαρούμενα Παιδιά». Ὅμοιος ἐνεγράφη ὁ κ. Ἀνόστης Πιστοφίδης εἰς «Τὸ Χαρούμενο Σπίτι». Ἐπιταγῆ σας δὲν ἐλήφθη εἰσέτι· εὐθὺς ὡς ληφθῆ θὰ σὰς σταλῶσι σχετικαὶ ἐξοφλήσεις. Διὰ καταβαλλομένους κόπους σας σὰς συγχαίρομεν, ἡ δὲ Διοσι τῶν Περιοδικῶν σὰς εὐχαριστεῖ θερμῶς.— **Αἶδες. Μιλτιάδην Σίτον**, Ριζοβούνι Πρεβέζης: Σὰς ἐστάλησαν μερίμνη ἡμῶν ὑπὸ τοῦ TAKE ἔντυπα καὶ ὁδηγία διὰ τὴν ἔγγραφὴν σας· συγκενθώσατε ζητούμενα στοιχεῖα, συμπληρώσατε ἔντυπα καὶ ὑποβάλετέ τα ἀπ' εὐθείας TAKE, ἐνημερώνοντες καὶ ἡμᾶς, ἵνα τακτοποιηθῆ ἡ ἔγγραφὴ σας. Μετὰ τὴν τακτοποίησίν σας, θὰ γίνῃ εἰσῆγγις τῆς αἰτήσεώς σας περὶ χορηγήσεως ἐπιδόματος τοκιστοῦ πρὸς ἔγκρισιν καὶ ἀποστολὴν ὑμῖν.— **Αἶδες. Γεώργιον Σκίτην**, Μαγὶ Ἀκονιδίου Ἀρχαδίας: Δραχμαὶ δέκα ἐλήφθησαν καὶ σὰς ἐστάλη ζητούμενος Ἡμεροδείκτης μετὰ σχετικῆς ἐξοφλήσεως. Ὅμοίως σὰς ἐστάλησαν τρία Ἐγκόλπια Ἡμερολόγια κ. Φαρέκα μετὰ σχετικοῦ χροσωτικοῦ.— **Αἶδες. Δημ. Μαρμαλκόπουλον**, Νεοχώριον Σάνθης: Ἐκ τῶν ζητηθέντων βιβλίων σὰς ἐστάλησαν μόνον «Ὁ δρόμος τῆς χάριτος» καὶ «Τὰ συναπαντήματα στὸ δρόμο τῆς ζωῆς», διότι τὰ ὑπόλοιπα ἔχουσιν ἐξαντληθῆ.— **Αἶδες. Κασάο. Φιλοθεΐτην**, Σφάκα Λοκροίδος: Χρήματα ἐλήφθησαν καὶ ἐξ αὐτῶν δοχ. 15 καταβλήθησαν εἰς τὴν «Ζωὴν» (ἀριθμ. διπλοτ. 81.776 τῆς 28-1-55) καὶ δραχμ. 15 διετέθησαν δι' ἀποστολὴν βιβλίου «Μεγάλῃ Τεσσαρακοσίτῃ», κρατούμεν δὲ εἰς τὴν διάθεσίν σας δραχμὰς 3. Τὸ Ἡμερολόγιον ἐξηνητήθη.— **Αἶδες. Εὐάγγελον Ζυζυράτην**, Ἀρχάγγελον Πέλλης: Χρήματα ἐλήφθησαν καὶ σὰς ἐστάλη ἡ σχετικὴ ἐξοφλήσις· εὐχαριστοῦμεν.— **Αἶδες. Ἀναστάσιον Κορωνάϊον**, Ποταμίαν Δημητριάδος: Δὲν δυνάμεθα νὰ σας καθορίσωμεν ἀπὸ τοῦδε πόσον σύνταξιν καὶ πόσον «ἐφ' ἅπαξ» θὰ λάβετε, ὅταν θὰ γίνητε συνταξιούχος. Τοῦτο καθορίζεται βάσει τῶν ἐτῶν συμμετοχῆς εἰς τὸ TAKE, καὶ οὐχὶ βάσει τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας. Δύνασθε ὁμως σήμερον νὰ ἐξαγοράσετε καὶ τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας σας τὸν ἀπὸ τῆς χειροτονίας σας μέχρι τῆς συστάσεως τοῦ TAKE, ζητοῦντες τοῦτο παρ' αὐτοῦ δι' αἰτήσεώς σας καὶ καταβάλλοντες τὰ ἀνάλογα ἀσφάλιστρα.— **Αἶδες. Ἄθαν. Μπελαντώναν**, Ριζάρι Ἐδέσσης: Εἰσπραχθεῖσαι μερίμνη ὑμῶν συνδρομαὶ διὰ «Τὸ Χαρούμενο Σπίτι» ἐλήφθησαν καὶ σὰς ἐστάλησαν αἱ σχετικαὶ ἐξοφλήσεις. Ἐγένοντο αἱ μεταβολαὶ κατὰ τὴν ἐπιστολὴν σας. Τὸ θερμὸν ἐνδιαφέρον σας μᾶς συγκαλεῖ. Συγχαίροντες θερμῶς, διαβιβάζομεν τὰς εὐχαριστίας τῆς Διοσεως τῶν Περιοδικῶν.— **Αἶδες. Λεωνίδαν Ἀνδρέου**, Ἄνω Ἀρβανίταις Σάμου: Συνδρομῆ σας διὰ «Τὸ Χαρούμενο Σπίτι» ἐλήφθη καὶ σὰς ἐστάλη ἡ σχετικὴ ἐξοφλήσις.— **Αἶδες. Ἀλέξανδρον Δασκαλάκην**, Λοξῶτον Δράμας: Ἡ ἔγγραφὴ σας εἰς τὴν «Ἐκκλησίαν» ἐγένετο ἀπὸ 1-1-55. Ὁ τόμος τοῦ «Ἐφημερίου» τοῦ 1953 σὰς ἐστάλη μετὰ σχετικοῦ χροσωτικοῦ. Ὁ τόμος τοῦ 1954 θὰ σὰς σταλῆ ἀμέσως. Ἐκρατήσαμεν σημειώσιν. Ἐπιταγῆ σας δὲν ἐλήφθη εἰσέτι.— **Αἶδες. Δημήτριον Ρουμπάνην**, Βλαχομερσιανὴν Μαντινείας: Εὐχαριστοῦντες διὰ τὰς καλὰς εὐχὰς σας ἀντισχύομεθα ἐγκαρδίως. Ζητούμενοι τόμοι τοῦ «Ἐφημερίου» τῶν ἐτῶν 1952 καὶ 1953 σὰς ἐστάλησαν μετὰ σχετικοῦ χροσωτικοῦ. Ὁ τόμος τοῦ 1954 θὰ σταλῆ ἀμέσως. Ἐκρατήσαμεν σημειώσιν. Ἡ «Ἐκκλησία» ἀποστέλλεται ὑποχρεωτικῶς τόσον εἰς τοὺς ἱερεῖς, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἱερούς Ναοὺς.— **Αἰδεσιμώτατον Γεώργιον Σκιαδάν**, Σπαρτιάν: Ἡ ἐπιθυμία σας ἐξετελέσθη.— **Αἶδες. Ἰωάννην Τσαγκαράκην**, Σακτούρια Ρεθύμνης: Χρήματα

ἐλήφθησαν καὶ σὰς ἐστάλη σχετικὴ ἐξόφλησις εὐχαριστοῦμεν. Ἡ συνδρομὴ διὰ «Τὸ Χαρούμενο Σπίτι» παραμένει ἡ αὐτὴ. Τὰ «Μηναῖα» δὲν ἐξεδόθησαν ἀκόμη παρακαλοῦμεν ἐπανελθετε ἀργότερον. — **Αἶδεσ.** **Δημήτριον Πάππαν**, Μεγ. Βάλτον Κορινθίας: Ἡ σύνταξις κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει ἐπὶ τῶν συμμετοχῆς εἰς τὸ TAKE καὶ οὐχὶ βάσει ἐπὶ τῶν ὑπερστίας. Ποσὸν συντάξεως δὲν δυνάμεθα νὰ σὰς γνωρίσωμεν, ἐὰν δὲν μᾶς γράψετε τὰ στοιχεῖά σας εἰς ποίαν κατηγορίαν ἀνήκετε καὶ πόσα ἔτη συμμετοχῆς εἰς τὸ TAKE ἔχετε. — **Πανοσιολ.** **Στέφανον Ματακούλιαν**, ἐνταῦθα: Τὰ ζητηθέντα βιβλία σὰς ἐστάλησαν ἐπὶ πιστώσει, παραδοθέντα εἰς τὸν ἀποσταλμένον σας νεωκόρον τοῦ Ναοῦ σας. — **Αἶδεσ.** **Εὐγένιον Προβατᾶν**, Ἀγράφους Κερκύρας: Ἐνεγράφητε συνδρομητῆς εἰς τὴν «Φωνὴν Κυρίου» διὰ 40 φύλλα ἑβδομαδιαίως. Ὁμοίως ἐνεγράψαμεν συνδρομητᾶς τοὺς ἐν τῇ ἐπιστολῇ σας ἀναγραφομένους μαθητὰς τοῦ Κατηχητικοῦ σας Σχολείου εἰς τὸ περιοδικὸν «Τὰ Χαρούμενα Παιδιά». Διὰ τὰς 20 δραχμὰς σὰς ἐστάλη σχετικὴ ἀπόδειξις. Θερμὸν ἐνδιαφέρον σας διὰ τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον μᾶς συγκινεῖ. Σὰς συγχαίρομεν. — **Αἶδεσ.** **Ἐφημέριον Μυροβρύσεως Πατρῶν**: Μετὰ τῶν φύλλων «Φωνῆς Κυρίου» συναποστέλλεται καὶ δελτίον ἐξαγωγῆς, ὅπου δὲν ἐπέχει θέσιν ἀποδείξεως. Ἀπόδειξις ἀποστέλλεται ἅμα τῇ λήψει τοῦ ἀντιτύπου. — **Αἶδεσ.** **Δ. Κανίστραν**, Ἀτσιόλιον Γορτυνίας: Ἱερὸς Ναὸς ἐνεγράφη διὰ 30 φύλλα ἑβδομαδιαίως τῆς «Φωνῆς Κυρίου». — **Αἶδεσ.** **Χρῆστον Χρηστοφάκην**, Μέλαμπες Ρεθύμης: Ζητούμενα τεύχη τοῦ περιοδικοῦ «Τὰ Χαρούμενα Παιδιά» ἐστάλησαν. Ἱερὸς Ναὸς ἐνεγράφη εἰς τὴν «Φωνὴν Κυρίου» διὰ 50 φύλλα ἑβδομαδιαίως. — **Αἶδεσ.** **Ἀντώνιον Λεβαντήν**, Σίφρον: Ζητούμενον βιβλίον ἐστάλη μετὰ σχετικοῦ χρεωστικοῦ ἅμα τῇ λήψει τῆς ἐπιταγῆς θὰ σας ἀποσταλῇ ἡ σχετικὴ ἐξόφλησις. — **Αἶδεσ.** **Νικ. Μπακιρτζήν**, Τριφύλλιον Ἀλεξανδρουπόλεως: Ζητούμενα βιβλία ἀπεστάλησαν μετὰ σχετικοῦ χρεωστικοῦ. — **Αἶδεσ.** **Π. Πανταζήν**, Παλαιὰ Φώκαια Ἀττικῆς: Ἀναγκαιοῦντα διὰ Κατηχητικὸν σας ἐστάλησαν μετὰ σχετικοῦ χρεωστικοῦ. — **Αἶδεσ.** **Ἰωάν. Θεοδορίδην**, Γρεβενά: Ζητούμενα τεύχη ἐστάλησαν, πλὴν τῶν ἐξαντληθέντων ἢ μὴ ἐκδοθέντων. — **Αἶδεσ.** **Κωνστ. Γαλλιέταν**, Μελίβοιαν Ἀγυῖας: Δραχμαὶ ἑκατὸν ἐλήφθησαν καὶ ἐστάλησαν σχετικαὶ ἐξοφλήσεις εὐχαριστοῦμεν. Διὰ τὴν ὀφειλὴν εἰς τὴν «Φωνὴν Κυρίου» καὶ διὰ τὴν αὐξομοίωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φύλλων δέον ν' ἀπευθυνθῆτε εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν σας. — **Αἶδεσ.** **Δημήτρ. Σοῦγλον**, Πτελεὸν Ἀλυρού: Ζητούμενον βιβλίον ἐστάλη μετὰ σχετικῆς ἐξοφλήσεως. — **Αἶδεσ.** **Ἰωάννην Σαλούφαν**, Περιστέρει Τριχωνίας: Ζητούμενον βιβλίον ἐστάλη μετὰ σχετικῆς ἐξοφλήσεως. — **Αἶδεσ.** **Γεώργιον Παπαθανασίου**, Ἀλωνάριον Εὐβοίας: Ζητούμενοι Ἡμεροδείκται ἐστάλησαν μετὰ σχετικοῦ χρεωστικοῦ. — **Αἶδεσ.** **Ἀθανάσιον Ρούκαλην**, Φλώριναν: Ἐκ τῶν ζητούμενων ἐν τῇ ἀπο 26-1-55 ἐπιστολῇ σας ἐστάλη μόνον ὁ τόμος «Τὸ Χαρούμενο Σπίτι» τοῦ 1953. Οἱ λοιποὶ τίτλοι εἰστέλλονται κατ' αὐτὰς. «Βίους Ἀγίων» δὲν σὰς ἐστίλαμεν, ἀναμένοντες συμπληρωματικὰς πληροφορίας διὰ τὴν βιβλιοδετησάν των. — **Αἶδεσ.** **Ἀλέξανδρον Θεοφιλόπουλον**, Ἱερὰν Μονὴν Βελανιδιάς, Καλάμας: Ζητούμενα φύλλα τοῦ «Ἐφημερίου» ἐστάλησαν. Τιμοκατάλογός μας ἀποστέλλεται κατ' αὐτὰς. — **Αἶδεσ.** **Κ. Ἀλεξανδρῆν**, Βασινιὰν Καρδίτσας: Ἱερὸς Ναὸς σας ἐνεγράφη εἰς τὴν «Φωνὴν Κυρίου», κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας. Ἵνα σὰς γνωρίσωμεν περὶ TAKE χρειάζονται τὰ στοιχεῖα σας, ὡς ἐν σελίδι 170 τοῦ παρόντος φύλλου ἀναγράφονται. — **Αἶδεσ.** **Ἀθανάσιον Σιδεράκην**, Μετόχιον Διοφύων-Εὐβοίας: Ἐκαστον φύλλον «Φωνῆς Κυρίου» ἐπιβαρύνεται μὲ ἐξέλιπτα συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ταχυδρομικῶν. Ἀντίτιμον δύνασθε ν' ἀποστέλλετε κατὰ τριμηνίαν δι' ἐξόδων σας. — **Αἶδεσ.** **Ἀναστάσιον**

Ντάφλον, Μελιγούος Ἰωαννίνων: Ἐφ' ὅσον μισθοδοτήσθε, αἱ κρατήσεις ὑπὲρ τοῦ TAKE γίνονται τακτικῶς. Θὰ πρέπει ὁμως δι' αἰτιῆσεώς σας νὰ ζητήσητε τὴν ἐγγραφήν σας, συνυποβάλλοντες τὰ σχετικὰ δικαιολογητικά, ἥτοι πιστοποιητικὸν γεννήσεώς σας, ἐπίσημα ἀντίγραφα τοῦ χειροτονητηρίου γραμμάτος καὶ τοῦ διορισμοῦ σας, καὶ δύο φωτογραφίας, διὰ νὰ λάβετε τὸ βιβλιάρχιον σας.— **Αἰδεσιμώτατον Φ. Παπασταμάτην, Τριποταμιάν:** Δικαιοῦται ἐπιδόματος τοκετοῦ· δέον νὰ ὑποβάλλῃ σχετικὴν αἴτησιν καὶ ἀντίγραφον ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως. Εὐχαριστοῦντες δι' εὐχὰς ἀντενχόμεθα τὰ ἴδια.— **Αἶδεο.** **Ἀπόστολον Ρίζον, Δοξαρὰν Λαρίσης:** Ἀλλαγὴ διευθύνσεώς σας ἐγένετο· ἐνεγράφητε συνδρομητῆς εἰς τὸ περιοδικὸν «Τὸ Χαρούμενον Σπίτι» καὶ διὰ 60 φύλλα ἐβδομαδιαίως τῆς «Φωνῆς Κυρίου».— **Αἶδεο.** **Γεώργιον Γούλαν, Δροσοπηγὴν Ἄρτης:** Τόσον αἱ ἐγγραφαί, ὅσον καὶ αἱ μεισβολαὶ τῆς ἀπὸ 29-1-55 ἐπιστολῆς σας ἔγιναν, οἱ δὲ ζητούμενοι ἡμεροδείκτια οἷς ἐστάλησαν μετὰ σχετικοῦ χρεωστικοῦ. Διὰ καταβαλλομένους κόπους πρὸς διάδοσιν τοῦ Περιοδικοῦ «Τὸ Χαρούμενον Σπίτι» θερμοῦς οἷς συγχαίρομεν, διαβιβάζοντες τὰς εὐχαριστίας τῆς Διευθύνσεώς του.— **Αἶδεο.** **Μιχαὴλ Ἀγαθόν, Βαθὺ Σάμου:** Διπλότυπον ὑπ' ἀριθ. 926 καὶ ἐπιταγὴ 502.400 παλ. δραχμῶν ἐλήφθησαν καὶ οἷς εὐχαριστοῦμεν θερμοτάτα. Ὁμοίως ἐπιταγὴ 110 δραχμῶν ἐλήφθη καὶ οἷς ἐστάλησαν σχετικαὶ ἐξοφλήσεις. Ζητούμενον βιβλίον ἐστάλη μετὰ σχετικοῦ χρεωστικοῦ.— **Αἶδεο.** **Μιχαὴλ Ἀστροπεκάκην, Κεντρὶ Ἱεραπέτρας:** Ἐπιταγὴ 60 δραχμῶν ἐλήφθη καὶ οἷς ἐστάλησαν ἐξοφλητικαὶ ἀποδείξεις καταβολῆς συνδρομῶν 1954 τοῦ Περιοδικοῦ «Τὸ Χαρούμενον Σπίτι». Ὑπόλοιπον 10 δραχμῶν διετέθη ἐναντι ἀξίας ἀποσταλέντος βιβλίου. Εὐχαριστοῦμεν, συγχαίροντες διὰ θερμὸν ζῆλόν σας καὶ καταβαλλομένας εὐγενεῖς προσπάθειάς.— **Αἶδεο.** **Ἀργύριον Ζολόταν, Πηγὰδια Σάνθης:** Ἐπιταγὴ 15 δραχμῶν ἐλήφθη καὶ οἷς ἐστάλη ζητούμενον βιβλίον μετὰ σχετικῆς ἐξοφλήσεως.— **Αἶδεο.** **Γεώργιον Ἀλεξίου, Σαγιαδά, Φιλιατῶν:** Ἐπιταγὴ 450 δραχμῶν ἐλήφθη καὶ οἷς ἀπεστάλησαν τὰ ζητούμενα βιβλία μετὰ σχετικοῦ ἴσμου· «Μηνაία» δὲν ἐξετυπώθησαν εἰσέτι· ἐπανέλθετε ἀργότερον. Ἐνεγράφησαν οἱ ἐν τῇ ἐπιστολῇ σας ἀναφερόμενοι συνδρομηταὶ εἰς τὸ περιοδικὸν «Τὸ Χαρούμενον Σπίτι». Ἐνδιαφέρων σας μᾶς συγκινεῖ καὶ οἷς συγχαίρομεν, εὐχαριστοῦντες.— **Αἶδεο.** **Νικόλαον Κίτσον, Ρεθίκια Ἄρτης:** Δραχμαὶ 80 ἐλήφθησαν καὶ οἷς ἐστάλη τὸ ζητούμενον βιβλίον μετὰ τῶν σχετικῶν ἐξοφλήσεων.— **Αἶδεο.** **Βασίλειον Τσοσπόκην, Γλοῦσια Θεσπρωτίας:** Ἐπιταγὴ 118 δραχμῶν ἐλήφθη καὶ ἐστάλη τὸ ζητούμενον βιβλίον μετὰ σχετικῆς ἐξοφλήσεως. Ἐστάλησαν, ἐπίσης, καὶ ἀποδείξεις καταβολῆς συνδρομῆς εἰς τὰ περιοδικὰ «Τὸ Χαρούμενον Σπίτι» καὶ «Τὰ Χαρούμενα Παιδιά» διὰ τὸ ἔτος 1955· εὐχαριστοῦμεν. Κρατοῦμεν εἰς διάθεσίν σας δραχμὰς δέκα.— **Αἶδεο.** **Κων/νον Νικολαΐδην, Κίρκην Ἀλεξανδρουπόλεως:** Ζητούμενον βιβλίον ἐστάλη μετὰ σχετικοῦ χρεωστικοῦ.— **Αἶδεο.** **Ἐλπιδοφόρον Σαββίδην, Τριλόφον Κατερίνης:** Ζητούμενον βιβλίον ἐστάλη μετὰ σχετικοῦ χρεωστικοῦ. Πᾶσα ὀφειλὴ ἀποστέλλεται.— **Αποστολικὴν Διακονίαν, Ἰασίου 1, Ἀθήνας—**κατὰ μῆνα ἢ κατὰ τρίμηνον, ἀναγραφομένης εἰς τὸ ἀπόκομμα τῆς ἐπιταγῆς τῆς αἰτίας ἀποστολῆς. Τιμαὶ βιβλίων: Παρακλητικὴ 180, Πεντηκοστάριον 160, Ἐπιτάφιος τιμᾶται ἀναλόγως τῆς ποιότητος ἀπὸ 1400 μέχρι 20.000 δραχμ.— **Αἶδεο.** **Δημ. Μαρμαλινόπουλον, Νεοχώριον Σάνθης:** Ἐπιταγὴ ἐλήφθη καὶ ἐστάλη σχετικὴ ἐξόφλησις· κρατοῦμεν εἰς διάθεσίν σας δραχμὰς δύο.— **Αἶδεο.** **Σταμάτιον Κούσαν, Ἀρμενάδες Κερκύρας:** Ἱερὸς Ναὸς σας ἐνεγράφη εἰς τὴν «Φωνὴν Κυρίου» διὰ 20 φύλλα ἐβδομαδιαίως καὶ πάντα τὰ ζητούμενα ἐστάλησαν.— **Αἶδεο.** **Κων/τῖνον Κούτραν, Ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν:** Ζητούμενον

βιβλίον ἐστάλη μετὰ σχετικῆς ἐξοφλήσεως. Ὁ κ. Τριαντάφυλλος Λουκόπουλος ἐνεγράφη συνδρομητὴς εἰς τὸ περιοδικὸν «Τὸ Χαρούμενο Σπίτι» ἀπὸ 1-1-55.— **Αἶδες.** **Χαράλαμπος Πλατιάν,** Ἑλληνικὸν Ἰστιαίας: Ἐπιταγὴ 395 δραχμῶν ἐλήφθη καὶ σὰς ἐστάλησαν τὰ ζητούμενα βιβλία: σὰς ἐχρεώσαμεν ὁμῶς μὲ 15 δραχμάς, διότι ἡ ἀξία τῶν βιβλίων ἀνήλθεν εἰς 410 δραχμάς.— **Αἶδες.** **Ἐσέκλητον Κυπαρίσσην,** Βισταγὴν Κρήτης: Ζητηθεὶς τιμοκατάλογος σὰς ἐστάλη.— **Αἶδες.** **Εὐάγγελον Ἀνδρέου,** Πόρον Τροιζηνίας: Ἐνεγράφη εἰς τὴν «Φωνὴν Κυρίου» διὰ 50 φύλλα ἑβδομαδιαίως καὶ σὰς ἐστάλησαν αἱ ζητούμεναι εἰκόνας καὶ ὁ τιμοκατάλογος.— **Αἶδες.** **Χρήστον Σκαρέτην,** Παρακάλαμον, Δρυϊνουπόλεως: Ἐνεγράφη ὁ κ. Ἀθανάσιος Μαΐκας διὰ 30 τεύχη εἰς «Τὰ Χαρούμενα Παιδιά» καὶ διὰ τρία τεύχη εἰς «Τὸ Χαρούμενο Σπίτι». Σὰς ἀπεστείλαμεν τὸν τιμοκατάλογον, διὰ νὰ ἐκλέξητε τὰ βιβλία τῆς ἀρεσκείας σας. Θερμὸν ἐνδιαφέρον σας διὰ τὰ Περιοδικὰ τῆς Ἐκκλησίας πολὺ μᾶς συγκενεῖ: σὰς συγχαιρομεν.— **Αἶδες.** **Χαρ. Κουντουρέαν,** Κρανίδιον Ἑρμιονίδος: Ἄλλαγὰ διευθύνσεως κ.λ.π. ἐκανονίσθησαν, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας.— **Πανοσιολ. Δημήτ. Παναγιωτόπουλον,** Διευθυντὴν Β10 Α. Σ. Σ.: Τόμος «Φωνῆς Κυρίου» 1954, μόλις τώρα βιβλιοδετηθεὶς σὰς ἐστάλη.— **Αἶδες.** **Κων/τίνον Παπαγεωργίου,** Πάπιγκον Ἰωαννίνων: Ἐγένετο ἡ διόρθωσις, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας.— **Αἶδες.** **Σ. Καρβούνην,** Σκούρα Σπάρτης: Χρήματα ἐλήφθησαν καὶ σὰς ἐστάλη σχετικὴ ἀπόδειξις. Ἀριθμὸς φύλλων «Φωνῆς Κυρίου» ἐκανονίσθη, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας. Ζητούμενα φύλλα «Φωνῆς Κυρίου» δὲν ὑπάρχουν. Ὑπάρχουν ὁμῶς δι' ἕκαστον ἔτος συγκεντρωμένα ὅλα τὰ φύλλα εἰς τόμους.— **Αἶδες.** **Κ. Κορακιανίτην,** Ἀρχαδαδὸς Κερκυρας: Ἐνεγράφη ὁ ἱερός Ναὸς εἰς τὴν «Φωνὴν Κυρίου» διὰ 20 φύλλα ἑβδομαδιαίως, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας.— **Αἶδες.** **Ἐμμαν. Κλάδον,** Ἀγλαδὴν Μυλοποτάμου - Κρήτης: Δραχμαὶ 186 ἐλήφθησαν καὶ ἐστάλη σχετικὴ ἐξοφλήσις: εὐχαριστοῦμεν. Διὰ τὴν «Φωνὴν Κυρίου» ἐνηργήσαμεν κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας.— **Αἶδες.** **Χρήστον Διαρομμάτην,** Βασιλικὸν Πατρῶν: Ἀπερχόμενος σήμερον τῆς ὑπηρεσίας θὰ λάβετε σύνταξιν μὲν 502 δραχμ. μηνιαίως, ἐφ' ἅπαξ δὲ 3.000 δραχμάς.— **Πανος. Κυπριανὸν Τσιρούκην,** Στόμιον Λαρίσης: Ἐγένετο διόρθωσις διευθύνσεως εἰς «Ἐκκλησίαν». ἱερός Ναὸς ἐνεγράφη εἰς τὴν «Φωνὴν Κυρίου» διὰ 25 φύλλα ἑβδομαδιαίως. Ζητούμενη Ἀκολουθία σὰς ἀπεστάλη μετὰ σχετικοῦ χρεωστικοῦ.— **Αἶδες.** **Ἐμμαν. Τζανουδάκην,** Καμπανὸν Χαλίων: Ἐνεγράφη συνδρομητὴς διὰ 50 τεύχη τοῦ περιοδικοῦ «Τὰ Χαρούμενα Παιδιά» μηνιαίως καὶ διὰ 40 φύλλα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» ἑβδομαδιαίως. Σὰς ἐστάλησαν τὰ ζητούμενα Σήματα Κατῆχ. Σχολείων. Τὰ καλὰ σας λόγια πολὺ μᾶς ἐμψυχώνουν, δι' ὃ καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς, σὰς συγχαιρομεν δὲ διὰ τὸ ὑπὲρ τῶν Κατηχητικῶν κλπ. ἐνδιαφέρον σας.— **Αἶδες.** **Σπυρ. Νταουντάκην,** Μαράλια Χαλίων: Ἐπιταγὴ 190 δραχμῶν ἐλήφθη καὶ σὰς ἐστάλησαν αἱ σχετικαὶ ἐξοφλήσεις: εὐχαριστοῦμεν κρατοῦμεν εἰς διάθεσιν σας δραχμάς 10.— **Αἶδες.** **Τιμόθεον Περάκην,** Πισκοκέφαλον Σητίας: Ἐνεγράφη εἰς τὴν «Φωνὴν Κυρίου» διὰ 100 φύλλα ἑβδομαδιαίως. Οὐδὲν ὀφείλετε εἰς τὰ περιοδικὰ «Ἐκκλησία» - «Ἐφημέριος», διότι ἡ συνδρομὴ σας κρατεῖται, κατὰ Νόμον, ἐκ τοῦ μισθοῦ σας.— **Αἶδες.** **Δημ. Κόκαλην,** Στεφανόβουρον Ἐλασσῶνος: Μετὰ λεπτομερῆ ἐξέτασιν τοῦ λογαριασμοῦ σας εἰς τὸ TAKE, ἡ σημερινὴ ὀφειλὴ σας ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 2.116,90. Ἡ διαφορὰ προκύπτει ἐκ τοῦ ὅτι ἐσφαλμένως μέχρι σήμερον δὲν ὑπελογίζοντο αἱ ὑπὲρ τοῦ TAKE κρατήσεις καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιδόματος πολυτετοῦς ὑπηρεσίας. Κατὰ νεωτέραν ἐρμηνείαν, καὶ τὸ ἐπίδομα πολυτετοῦς ὑπηρεσίας ὑπόκειται ἀπὸ 1-11-50 εἰς τὰς ὑπὲρ τοῦ TAKE κρατήσεις.— **Αἶδες.** **Μιχαὴλ Παπαδάκην,** Δρέπανον Ναυπλίας: Διὰ νὰ σὰς

ἀπαρτίσωμεν εἰς τὴν ἐπιστολὴν σας, δέον νὰ μᾶς γνωρίζετε τὰ στοιχεία τὰ ἀναγραφόμενα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 19-20 φύλλον τοῦ «Ἐφημερίου» σελ. 557 π. ἑ. Μικρὸν Εὐχολόγιον ἢ Ἄποστ. Διακονία θὰ ἐκδώσῃ ἐντὸς ὀλίγου.— **Αἶδεσ.** Παναγ. Παππᾶν, Ἀνώγειον Φιλιππίδος: Δὲν δύνασθε ν' ἀποχωρήσετε τῆς ὑπηρεσίας, ἀνευ ἐγκρίσεως τοῦ Μητροπολίτου σας καὶ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 75ου ἔτους τῆς ἡλικίας σας. Ἡ ὀφειλὴ σας εἰς τὸ TAKE ἀνέρχεται εἰς δραχμᾶς 566.— **Αἶδεσ.** Μιχαὴλ Τσαφαντάκη, Ἄνω Μούλια Ἡρακλείου: Ἀριθμὸς φύλλον «Φωνῆς Κυρίου» ἠξήθη καὶ τὸ λάθος τῆς ἀποδείξεως διωρθώθη. Ὀφειλὴ σας εἰς TAKE ἀνέρχεται εἰς δραχ. 5.253,45.— **Αἶδεσ.** Παναγ. Θεοδοράκοπούλου, Καλοῦσιον Πατρῶν: Ἰερὸς Ναὸς σας ἐνεγράφη εἰς τὴν «Φωνὴν Κυρίου» διὰ 50 φύλλα ἐβδομαδιαίως. Ὀφειλὴ σας εἰς TAKE ἀνέρχεται εἰς 845,55 δραχμᾶς. Τὰ καλὰ σας λόγια καὶ αἱ εὐχαὶ πολὺ μᾶς συγκινοῦν καὶ μᾶς ἐνδυναμώνουν σὰς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.— **Αἶδεσ.** Σ. Δ. Μηνακάκη, Ἀμύκλας Σπάρτης: Ἐπισταμένους ἐξητάσαμεν τὸ Πρωτόκολλον εἰσερχομένων ἐγγράφων· δοτινῶς δὲν ἐλήφθη ἐπιστολὴ σας μετὰ 53 δραχμῶν.— **Αἶδεσ.** Ἡλίαν Νάντην, Κρανίδιον: Ἐνεγράφητε εἰς τὴν «Φωνὴν Κυρίου» διὰ 80 φύλλα ἐβδομαδιαίως. Ἐπιβαρύνεσθε μὲ 4,50 δραχμᾶς ἐβδομαδιαίως, ὡς δύνασθε νὰ ἐξοφλήτε κατὰ μῆνα ἢ τριμηνίαν.— **Αἶδεσ.** Χ. Παλούση, Λαχὶ Λακωνίας: Χρήματα ἐλήφθησαν καὶ σὰς ἐστάλησαν σχετικαὶ ἐξοφλήσεις· εὐχαριστοῦμεν ἀπομένει ὑπόλοιπον δραχμ. 12.— **Αἶδεσ.** Ἀγαθὰγγελον Γεωργακόπουλον, Ἰερὰν Μορὴν Βουλκάνου Μεσσηνίας: Ζητούμενον βιβλίον ἐστάλη· ἐκρομεῖ παλαιότερος λογαριασμός σας· ἴδετε σελίδας 558 καὶ 623 «Ἐφημερίου» τοῦ 1954.— **Αἶδεσ.** Ἀναστάσιον Μούδιον, Μακρονήσιον Σιδηροκάστρου: Ἐνεγράφητε εἰς τὴν «Φωνὴν Κυρίου» διὰ 50 φύλλα ἐβδομαδιαίως. Ζητούμενος Ἡμεροδελτικὴ σὰς ἐστάλη μετὰ σχετικοῦ χρεωστικοῦ. Τὰ καλὰ σας λόγια μᾶς ἐνθαρρύνουν εἰς τὰς προσπάθειάς μας.— **Αἶδεσ.** Δημήτρ. Παπακώσταν, Μηλιανὰ Ἄρτης: Χρήματα ἐλήφθησαν καὶ σὰς ἐστάλησαν σχετικαὶ ἐξοφλήσεις μετὰ τοῦ Ἡμερολογίου. Εὐχαριστοῦμεν.— **Αἶδεσ.** Κωνστ. Λύκουραν, Αἰτωλικόν: Ζητούμενα βιβλία καὶ τόμος «Φωνῆς Κυρίου» σὰς ἐστάλησαν μετὰ σχετικοῦ χρεωστικοῦ.— **Αἶδεσ.** Γεώργ. Παπαθανασίου, Ἀλωνάριον Εὐβοίας: Ἀλλαγὴ διευθύνσεως ἐγένετο.— **Αἶδεσ.** Βασ. Ζατσόπουλον, Ἀναργύρους Ἰωαννίνων: Καθυστεροῦνται τριῶν ἐτῶν συνδρομαί, ἧτοι ἐν ὄλῳ δραχ. 60. Ἐνεγράφητε εἰς τὴν «Φωνὴν Κυρίου» διὰ 50 φύλλα ἐβδομαδιαίως ἀπὸ 1-3-55.— **Πανοσιολ.** Θεόκλητον Σαμιώτην, Ἄργος: Ἐλπίζεται νὰ ἐκδοθῶν εἰς ἴδιον τεῦχος μέχρη τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου καὶ νὰ κυκλοφορήσουν.— **Αἶδεσ.** Θεόδ. Παπαγεωργίου, Καστανίαν Σάμου: Πρὸς ἀπονομὴν συντάξεως δέον νὰ ὑποβάλετε αἴτησιν εἰς τὸ TAKE, συνοδευομένην μὲ τὸ ἀπολυτήριο ἐκ τῆς ὑπηρεσίας σας, μὲ τὸ φύλλον διακοπῆς μισθοῦ καὶ μὲ τὸ πιστοποιητικὸν ἡλικίας σας καὶ οἰκογενειακῆς σας καταστάσεως.— **Αἶδεσ.** Ἄγγελον Κυζώρη, Βραχνέικα Πατρῶν: Ζητηθέντα βιβλία σὰς ἐστάλησαν μετὰ σχετικοῦ χρεωστικοῦ. Αἱ «Βιβλικαὶ Σκηναὶ» δὲν ἐξετυπώθησαν ἀκόμη, λόφῳ φόρτου ἐργασίας τῶν Τυπογραφείων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Ἀναμεινᾶτε σχετικὴν ἀγγελίαν εἰς τὸν «Ἐφημερίον».— **Αἶδεσ.** Δημήτρ. Τσιαδῆν, Κέραμον Χίου: Ζητούμενα φύλλα «Ἐκκλησίας» ἐστάλησαν. Γράψατε, παρακαλοῦμεν, διὰ πόσα φύλλα «Φωνῆς Κυρίου» ἐβδομαδιαίως θὰ σὰς ἐγγράψωμεν.— **Αἶδεσ.** Ἐμμαν. Μυλωνάκη, Σητεῖαν Κρήτης: Χρήματα ἐλήφθησαν καὶ σὰς ἐστάλησαν σχετικαὶ ἐξοφλήσεις. Ζητηθέντα τεύχη σὰς ἐστάλησαν μετὰ σχετικοῦ χρεωστικοῦ.— **Αἶδεσ.** Ἰωσήφ Παπαδόστεφον, Πασιανόν Σφακιῶν: Ζητηθέντα βιβλία σὰς ἐστάλησαν μετὰ σχετικοῦ χρεω-

στικοῦ.— **Αἶδεσ.** Ἀντώνιον Ἀνδρεαδάκη, Ἐμπρόσθερον Χαρίων : Ζητηθέντα βιβλία σὰς ἐστάλησαν μετὰ σχετικοῦ χρεωστικοῦ.— **Αἶδεσ.** Κωνστ. Παπανίκου, Ἐπαινιαῶν Ἐδρυταίας : Ζητηθεὶς τόμος «Ἐφημερίου» σὰς ἐστάλη μετὰ σχετικοῦ χρεωστικοῦ. Δὲν ὑπάρχει ἀπαγόρευσις, ἀλλὰ δὲν εἶναι εἰδισμένον καὶ εἶναι δυνατὸν νὰ προκαλέσῃ δυσμενῆ σχόλια.— **Πανοσιολ.** Ἰεζεκιήλ Δρακάτον, Φάρσαλα : Ζητηθέντες τόμοι «Ἐφημερίου» ἐστάλησαν μετὰ σχετικοῦ χρεωστικοῦ.— **Αἶδεσ.** Ἀντώνιον Μαραγκουδάκη, Βουκολιῶν Κισάμου : Ζητηθὲν βιβλίον ἐστάλη μετὰ σχετικοῦ χρεωστικοῦ.— **Αἶδεσ.** Ἰωάν. Καραγιάννη, Ἀετοπέτραν Τριχωτίας : Αἴτησις σας περὶ χορηγήσεως ἐπιδόματος τοπικοῦ ἐνεκρίθη. Φροντίσατε διὰ τὴν παραλαβήν.— **Αἶδεσ.** Νικ. Γεωργιόπουλον, Σαλμώνην : Εὐχαριστοῦμεν θερμότητα διὰ τοὺς ἐνθαρρυντικούς σας λόγους. Συγχαίρομεν δὲ καὶ διὰ τὴν ἐργασίαν σας, πρὸς ἐξάπλωσιν τοῦ οἰκογενειακοῦ περιοδικοῦ τῆς Ἐκκλησίας.— **Αἶδεσ.** Πολ. Καζάκαν, Κάτω Παναγία Κυλλήνης : Εὐχαριστοῦμεν διὰ τοὺς θερμούς σας λόγους. Χρήματα ἐλήφθησαν.— **Αἶδεσ.** Ἀθ. Ἐλευθεροῦδην, Ἰερισσὸν : Χρήματα ἐλήφθησαν, ἀποστάλησαν δὲ αἱ ἀποδείξεις. Συγχαίρομεν θερμότητα διὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας ὑπὲρ τοῦ οἰκογενειακοῦ περιοδικοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΦΗΜΕΡΙΑΚΑΣ ΣΥΝΑΞΕΙΣ

Ἐφημέριοι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας εἰς τοπικὴν Ἱερατικὴν Σύναξιν. Ἐν τῷ μέσῳ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος.

Δι' ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὸν «Ἐφημέριον» ἀπευθυντέον :

Πρὸς τὸν **Αἶδεσιμ. Πρωτοπρεσβύτερον κ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον**

Ἀποστολικὴν Διακονίαν, Ἰασιῶν 1, Ἀθήνας (τηλέφ. 72.112).

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου : **Τιμολ. Ρούτσης, Ἰω. Ἀποστόλου 4.**